
ለአእምሮ የሚመች

አገልግሎት

1989 ዓ. ም.

1997 እ. ኤ. አ.

ETHIOPIAN EVANGELICAL BAPTIST CHURCH
9120 FERGUSON ROAD
DALLAS, TEXAS 75223

ከኢ.ዮ.ብ ማሞ

ለአእምሮ የሚመች አገልግሎት
Reasonable Service

**ይህን መጽሐፍ
ያለ ደራሲው ፈቃድ ሙሉ
በሙሉም ሆነ በከፊል ማባዛት በሕግ የተከለከለ ነው።**

Copyright © 1997, by Eyob Mamo
All right reserved.

Reproduction of text in whole or in part without
the express written consent by the author is unlawful.

Cover Picture © 1997, by James H. Brown

Printed in the United States of America

For comments, questions
or to order additional copies
write to:

Word Of The Cross Ministries
3240 Adams Street
Denver, Co. 80205
USA

E-mail Address:
EMamo@aol.com

**ይህንን መጽሐፍ በሕይወቴ ትልቅ ስፍራ ላላቸው
ለእኅቶቼ ለቅድስት ማሞና ለማርታ ማሞ
አበረከታለሁ።**

ETHIOPIAN EVANGELICAL BAPTIST CHURCH
9126 FERGUSON ROAD
DALLAS, TEXAS 75223

ማውጫ

ማስታወሻ.....	6
መግቢያ.....	7
1. የምሪት ሕይወት.....	9
2. የመንፈስ ቅዱስ መገኘት.....	19
3. ሥፍራህን አትልቀቅ.....	26
4. እውነተኛ መነሳሳት.....	32
5. መገደል ያለባቸው ቀበሮች.....	37
6. ወጀብ፣ ወጀብ፣ ወጀብ.....	48
7. ከቤተ መቅደስ የማይጠፉ ሰዎች.....	56
8. ጌታ የጠራቸውን እናገልግላቸው.....	62
9. የጠራህን ጌታ አትወስነው.....	68
10. እድገትህን ለካው.....	75
11. ማስተዋል ይኑርህ.....	81
12. በእግዚአብሔር ዕረፍ.....	88
13. የሕይወት ውጣ ውረድና ጸጋው.....	94
14. የመንፈስ አንድነት.....	101
15. የእግዚአብሔር ልዕልና.....	110
16. መገረዝ ያለባቸው ነውሮች.....	116
17. ማመን የሌለብህ ውሸቶች.....	129
18. ሕብረት ከእግዚአብሔር ጋር.....	137
19. መጥረቢያህን ሳለው.....	145
20. ለፈተና ሁሉ የተዘጋጀህ ሁን (ክፍል አንድ).....	152
21. ለፈተና ሁሉ የተዘጋጀህ ሁን (ክፍል ሁለት).....	158
22. ለፈተና ሁሉ የተዘጋጀህ ሁን (ክፍል ሦስት).....	163

ምስጋና

ይህ መጽሐፍ በተሻለ ሁኔታ እንዲቀርብ በእርማትና በተለያዩ አሳቦች የደገፉኝን መጋቢ እንደሻው ከልክሌን፡ ወንድም ሰለሞን አሻግራን፡ ወንድም ዳዊት ገብረ መድሀንን፡ ወንድም ጌቱ ካሳን፡ ወንድም ጌታቸው መኮንንን፡ ወንድም ጠዓመ ደስታን፡ ወንድም እንዳልካቸው ሳህሌንና ወንድም ንጉሤ ቡልቻን እግዚአብሔር አብዝቶ ይባርካቸው እላለሁ።

በተጨማሪም የአማርኛችንን ፊደላት በኮምፒውተር መጻፍ እንዲቻል በማድረግ የጽሑፍን ከባድ ሥራ ያቀለለልንን ዶክተር አበራ ሞላን አመሰግናለሁ።

Special thanks to my brother in the Lord, Deacon James Brown of Macedonia Baptist Church for his talented contribution of the cover picture.

ከሁሉም በላይ ይህን መጽሐፍ ለክብሩ እንድጽፍ ያበረታኝ እግዚአብሔር ይመስገን።

ማስታወሻ

የዚህ መጽሐፍ ዋና ዓላማ በቀሪ ዘመናቸው የሕይወታቸውን ጌታ በሚገባ አክብረው ለማለፍ ለሚመኙ አገልጋዮች ማንም አንባቢ ሊረዳው በሚችል ቀላል አማርኛ በሐዋርያት ሥራ ውስጥ የሚገኘውን ዘላለማዊ እውነት መግለጽ ነው። አንባቢው ማንኛውንም የዚህን መጽሐፍ ምዕራፍ ከማንበቡ በፊት ለዚያ ምዕራፍ የተመደበውን የሐዋርያት ሥራ ክፍል ቢያነብ ለማስተላለፍ የተፈለገውን ነጥብ በሚገባ ይገነዘባል ብዬ አምናለሁ። አንባቢውን ይረዳሉ ብዬ ስላመንኩኝ የሚከተሉትን ምልክቶች አስቀምጣለሁ።



እያንዳንዱ ምዕራፍ የሚጀምረው በመጽሐፍ ምልክት ሲሆን፤ ይህም የሚያመለክተን በዚያ ክፍል ውስጥ የምንነጋገረው ወንጌላዊው ሉቃስ ሊያስተላልፍልን የፈለገውን አሳብ መሆኑን ነው። መጽሐፍ ቅዱሳችን ሊናገር የወደደውን በሚገባ ሳንገነዘብ ወደ ትርጉም ብንሮጥ እንስታለን።



የሻማ ምልክት ባለበት ሥፍራ የምንነጋገረው ሉቃስ ከሰጠን መግለጫ ውስጥ ለሕይወታችን ጠቃሚ የሆኑ መመሪያዎችን ነው። ከቃሉ እውቀታችን ውስጥ ለየዕለት ኑሮአችን ተግባራዊ መመሪያ ካላገኘን በመንፈሳዊ ሕይወታችን እንደርቃለን።



አንዳንድ የምንማራቸው እውነቶች ሚዛናዊነትን ይጠይቃሉ። የሚዛን ምልክት የሚገኝባቸው አንዳንድ ስፍራዎች የሚያስተምሩን ቀደም ሲል የተነጋገርንባቸውን እውነቶች ያለ ልክ ወስደን ግትርነት እንዳያጠቃን ነው። «ይህ ብቻ ነው እውነት» በሚል ሳቢያ አንድን አመለካከት አክርረን ይዘን ዓይናችንን በምንጨፍንበት ጊዜ ሚዛናችንን ስተን በተለያዩ የትምህርት ነፋስ እንፍገመገማለን።

እግዚአብሔር ይህንን መጽሐፍ ተጠቅሞ የአንባቢውን ሕይወት እንዲቀሰቅስና በሐዋርያት ሥራ ውስጥ የተገለጡትን ማለቂያ የሌላቸው እውነቶች በበለጠ ጥልቀት ወደ ማወቅና ተግባራዊ ወደ ማድረግ ደረጃ እንዲያደርሰው ጸሎቴ ነው።

ኢዮብ ማሞ

መግቢያ

ከሰማይ የአገልግሎትን ጥሪ የተቀበለ አገልጋይ የጌታን እውነተኛ ሥራ ለማየትና ለመለማመድ መፈለጉ ጥርጥር የለውም። በዚህ ዓይነት የአገልግሎት ጥማት የተሞላ ማንኛውም አገልጋይ በጌታ ፊት ቁጭ ብሎ ቃሉን ከመስማትና መንፈስ ቅዱስ የሚለውን ከማድረግ የበለጠ ልሞክርም ቢል ምንም ማድረግ እንደማይችል ብዙም ሳይቆይ መገንዘቡ አይቀርም።

ማንኛውም የዚህ ዘመን አገልጋይ እንደ ሐዋርያት በመላት መቆም እንዲችል፤ እነርሱ ባለፉበት ጎዳና ለማለፍ ፈቃደኛ መሆን አለበት። እነርሱ ሠደ አገልግሎት ከመግባታቸው በፊት ከዓለም ይዘው የመጡት ለጌታ ሥራ የማይመች ባህሪያቸው እስኪለወጥ ድረስ ከክርስቶስ ጋር በመከራ አለፉ። ለምሳሌ፡ ለያዕቆብና ለዮሐንስ፡ «ምን ዓይነት መንፈስ እንደሆነላችሁ አታውቁም» (ሉቃ. 9፡55) ብሎ የነበረባቸውን የፍርድ መንፈስ በመቃወም፤ በሌሎች ላይ በመፍረድ አገልግሎታቸውን ሊገፉት እንደማይችሉ በግልጽ አሳያቸው። በሌላ ጊዜ ደግሞ እነዚሁን በፍርድ የተሞሉ አገልጋዮች በትዕቢት ጎዳና ላይ አግኝቶ፡ «በቀኝና በግራ መቀመጥ ለተዘጋጀላቸው ነው» (ማር. 10፡40) በማለት፤ አገልግሎት ማለት የተሻለን ስፍራ የመያዝ ውድድር ሳይሆን ከጌታ የተቀበሉትን አደራ በታማኝነት የመፈጸም ጉዳይ መሆኑን አስተማራቸው።

በሥጋቸው አንዳች ለማድረግ እንደማይችሉ ይማሩ ዘንድ በጀግንነቱ የታወቀው ጴጥሮስ በክህደት ጎዳና ሲያልፍ በዓይናቸው ተመልክተዋል። ዮሐንስ ፈጽሞ አይሞትም የሚለውም ከንቱ ወሬ ወደ ወንድሞች የወጣው በዚሁ በጴጥሮስ አማካኝነት ነበር። ጴጥሮስ ስለ ዮሐንስ የአሟሟት ሁኔታ ላቀረበው ጥያቄ ጌታ፡ «ምን አግደህ? አንተ ተከተለኝ» በማለት፤ አገልጋይ የከበረውን የጌታውን ሥራ ችል ብሎ የሌላ ሰው ሕይወት ውስጥ ያለ አግባብ መግባት እንደሌለበት የማይረሳ ትምህርት ትቶላቸው አለፈ (ዮሐ. 21፡21-23)።

ከዚያም በበለጠ መማር ካስፈለጋቸው የይሁዳ አሳዛኝ ምሳሌነት በፊታቸው ተደቅኖ ነበር። አገልጋይ በድብቅ ኃጢአትን እየተለማመደ

በቅዱሳን ጉባኤ መካከል ንጹህ መስሎ መቆሙ ለጥቂት ጊዜ ቢያራምደውም፤ መጨረሻው የከፋ መሆኑን በማያዳግም ሁኔታ የይሁዳ ሕይወት አስተማራቸው።

እንግዲህ፡ እነዚህንና የመሳሰሉትን አስፈላጊ ትምህርቶች ካስተማራቸው በኋላ ነበር በኃይል አስታጥቆ፤ ንቁና ብቁ አድርጎ የላካቸው። ይህ ሁሉ አሳብ በሁለት ፍሬ ነገሮች ይጠቃለላል።

- እኛም እንደ ሐዋርያት ከሁሉ በፊት ባህሪያችን በጌታ መነካት አለበት። ዘወትር የጌታን ኃይል በመፈለግና ለአገልግሎት በመሮጥ የነቃንና የተጋን ሆነን መልካም ባህሪያ ለማሳደግ በቅድሚያ ከጌታ ጋር ጊዜ ልንወስድ ይገባናል፤ ያለበለዚያ አገልግሎታችን ያማረ አይሆንም። ቅንጦትና ፋክክር፤ ወገናዊነትና መከፋፈል፤ ሀሜትና የስወር ኃጢአት ሁሉ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ዓይን አውጥተው የሚመጡብን በሚገባ ሳንለወጥ ለአገልግሎት በምንሮጥበት ጊዜ ነው።
- በሌላው አንጻር ደግሞ፤ መልካም ባህሪያ ይዘንና ከጌታ እግር ስር ጸጥ ብለን ተምረን በዚያው ተኝተን እንዳንቀር መጠንቀቅ አለብን። እንደዚህ በምንሆንበት ጊዜ፤ ምንም ችግር የማንፈጥር ሰዎች ብንሆንም እንኳ፤ የጌታ ሥራ የሚበዛልን ሰዎች አንሆንም። ጌታ የሚያስተምረን ለክብሩ እንድንቆምለት እንጂ የመጨረሻውን ወንበር ይዘን ተመልካች ብቻ እንድንሆን አይደለም።

በመልካም ባህሪያቸውና ለአገልግሎት ባላቸው ትጋት ምክንያት ክርስትናን በሙላት ለዓለም ካዳረሱት ከሐዋርያት የምንማራቸው ብዙ እውነቶች አሉን። እነዚህንም እውነቶች የምናገኘው የሐዋርያት ሥራን በጥንቃቄ በማጤን ነው። አንድን እውነት በልባችን ይዘን ወደ ጥናታችን እንግባ። የአገልግሎት ትጋት ከመልካም ባህሪያ ጋር ታክሎ በሚኖረን ጊዜ ብቻ እኛም እንደ ሐዋርያት ለአእምሮ የሚመች ለአገልግሎት ይኖረናል።

የምሪት ሕይወት

ምዕራፍ 1፡1-26



ሉቃስ ወንጌሉን በቴዎፍሎስ እድራሻ አስቀድሞ ጽፎ እንደነበር ግልጽ ነው። እሁን ደግሞ ክርስቶስ ቀድሞ የጀመረውን ሥራ በእንዴት ዓይነት ሁኔታ በሐዋርያቱ አማካኝነት እየሠራ እንዳለ ለቴዎፍሎስ ለመጻፍ ወሰነ። እነዚህን ወንጌላዊው ሉቃስ የጻፋቸውን ሁለት መጻሕፍት፤ (የሉቃስ ወንጌልንና የሐዋርያት ሥራን) የሚያገናኝ መካከለኛ ነገር የኢየሱስ ክርስቶስ ሕያውነት ነው። ትናንትና አይዟችሁ ሲላቸው የነበረው ኢየሱስ ዛሬ በከንቱ በበረሃ ላይ አልጣላቸውም። ከትንሳኤው በኋላ ከአንድ ወር በላይ ራሱን እየገለጠ ማድረግ የሚገባቸውን ያስተምራቸው ነበር። በእውነትም ብዙ መማር የሚያስፈልጋቸው ነገሮች ነበሩ። ከሁሉ በፊት ተቀዳሚ የነበረው ጉዳይ ግን ከጌታ ኃይልንና ምሪትን ሳይቀበሉ ለአገልግሎት እንዳይወጡ የሰጣቸው ማሳሰቢያ ነበር። ለዚህ ነው በምዕራፍ አንድ ውስጥ እንደምናየው በመጀመሪያ ሐዋርያት የጌታን ምሪት የማወቅ ትምህርት ቤት ውስጥ የገቡት። ለምሳሌ፡ ለዓመታት ሲከተሉት የነበረው ክርስቶስ ኢየሱስ በድንገት ከአጠገባቸው በመለየቱ ከዚያ በኋላ ያላቸውን የሐዋርያነት ጥሪና ተልዕኮ በምን ዓይነት ሁኔታ መምራት እንደሚገባቸው ለማወቅ ምሪት ያስፈልጋቸው ነበር። በተጨማሪም፤ ይሁዳን የሚተካውን ሰው ለማወቅ ምሪት ያሻቸው ነበር።

የሐዋርያት ሕይወት በክርስቶስ ትንሳኤ እውንነት ኃይል አግኝቶ በመቀጣጠሉ፤ በእካባቢያቸው ወጥተው ሁኔታዎችን ሁሉ ለመገለባበጥ የተነሳሱ ይመስላሉ። ስለዚህም ወደ እውነት ሁሉ ሊመራቸው የሚችለውን መንፈስ ቅዱስን ሳይቀበሉ እንዳይወጡ ለመጀመሪያ ጊዜ ትእዛዝን ከጌታ ተቀበሉ። በዚያን ጊዜ እይሁድ የመሲሁን መምጣት በመናፈቅ የዛሉበት ወቅት ነበር። የናዝሬቱ ኢየሱስ ተገልጦ በድንቅና በተለምዶ ሲመላለስ ሳለ፤ ሊያነግሱት እስኪመኙ ድረስ የሁሉም ዓይን በእርሱ ላይ ተተክሎ ነበር። ብዙም ሳይቆይ የእርሱ ነገር

አበቃለት እስኪሉ ድረስ በቀራኒዮ መስቀል ላይ ተቸንክሮ ሞተ።
አሁን ግን ኢየሱስ ተነስቷል፤ ምናልባትም በዚያን ወራት ለእስራኤል መንግሥትን ይመልሳል ብለው ተስፋ ያደረጉ ይመስላል።

ደቀ መዛሙርቱ ስለ ምድራዊ መንግሥት ለጠየቁት ጥያቄ የሰጣቸውን የጌታን መልስ በጀሮአቸው ሰምተው፤ ወደ ሰማይም ከፍ ከፍ ብሎ ሲያርግ በዓይናቸው ተመልክተው፤ ጠብቁ ተብለው ወደ ታዘዙበት ወደ ኢየሩሳሌም ከነበሩበት ከደብረ ዘይት ተራራ ተመለሱ። ከዚያች ቀን አንስቶ መንፈስ ቅዱስን እስከ ተቀበሉበት ቀን ድረስ 120 የሚሆኑት ተሰብስበው በጸሎት መትጋቱን ተያያዙት። ከእነዚህም ውስጥ፤ አስራ አንዱ ደቀ መዛሙርት፤ የኢየሱስ እናት፤ ከትንሳኤው በኋላ ክርስቶስን ወደ ማመን የመጡት ወንድሞቹ (ዮሐ 7፡5) እና ሌሎችም ሌሎች ይገኙበት ነበር። በዚህ ጊዜ ነበር ጴጥሮስ ተነስቶ ለተሰበሰቡት ሁሉ፤ በብሉይ ኪዳን የይሁዳ ሁኔታ እንደተተነበየ ካብራራ በኋላ በእርሱ ምትክ ሌላ ሐዋርያ መመረጥ እንዳለበት የገለጠው። የሚመረጠው ሰው ከዮሐንስ ጥምቀት ጀምሮ ጌታ እስከ አረገበት ዕለት ድረስ አብሮ የነበረ መሆን ነበረበት። ይህንንም ሁኔታ ካሟሉት ከዮሴፍና ከማትያስ፤ ማትያስ የሐዋርያነትን ሹመት አገኘ። የጌታን ፈቃድ ለማወቅ የተጠቀሙበት መንገድ ዕጣ የመጣጣል ዘዴ ነበር።



«ለቀባሁትም ሰው መብራትን አዘጋጃለሁ» (መዝ. 132 ፡ 17) ብሎ በብሉይ ኪዳን የተናገረው አምላክ ዛሬም ለጠራቸው አገልጋዮቹ የምሪትን መብራት ከማዘጋጀት ወደ ኋላ አላለም። ነገር ግን በመጀመሪያ ደረጃ የአገልጋዮቹን ዝግጁነት ይፈልጋል። አንድ አገልጋይ ምን ማድረግ እንደሚገባው (ጥሪውን) አውቆ፤ ነገር ግን እንዴት፤ መቼ፤ እና የት ለሚሉት ጥያቄዎቹ መልስ ሳይቀበል መራመድ በሚጀምርበት ጊዜ ለብዙ ስህተት ራሱን ያጋልጣል። ለዚህ ነው አገልጋይ ከሁሉ በፊት የጌታን ፈቃድ ለማወቅ መትጋት ያለበት። ክርስቶስ ኢየሱስ ሞቶ ከተነሳ በኋላ እርባ ቀን ሙሉ ለ ባሪያዎቹ እየታየ ወደ ፊት ምን ማድረግ እንደሚገባቸው ሲያሳውቃቸው በነበረበት ጊዜ፤ ለሐዋርያት ከላይ የጠቀስናቸው ሦስት ጥያቄዎች አልተመለሰላቸውም ነበር። እነዚህ ለአገልግሎት ፈጽመው እንግዳ

የነበሩ ሰዎች ለአገልግሎት መጠራታቸውን ብቻ እንዳወቁ ቸኩለው ወጥተው ቢሆን ኖሮ በምን ሁኔታ ያልፉ ነበር? በእርግጥም ብዙ ነገር ያበላሹ ነበር።

ምናልባት ዛሬ በሕይወትህ የጌታን ጥሪ ሰምተህ፤ ጌታም በምን አካባቢ ሊጠቀምብህ እንደሚፈልግ ተረድተህ፤ ነገር ግን ይህ እንዴት ይሆናል፤ መቼ ይሆናል፤ የትስ ይሆናል ለሚሉት ጥያቄዎችህ መልስ ትፈልግ ይሆናል። በዚህ ሁኔታ ላይ ካለህ በአንድ አሳብ ልብህን አረጋጋው። ከላይ የተጠቀሱትን ጥያቄዎች ለመመለስ ምንም ዓይነት ችሎታ እንደሌለህ እወቅ። እነርሱን የመፈጸም ጉዳይ የጠሪህ ሲሆን፤ የአንተ ሃላፊነት ዝም ብሎ በስምህ የጠራህን ጌታ መከተል ነው።

- እንዴት ለሚለው ጥያቄህ መልስ ያገኘህ መስሎህ በሥጋዊ አስተሳሰብ መገንባት ብትጀምር፤ ብዙ የለፋህበት እቅድና መለረት ፈርሶ ልብህን እንዳያቆስለው፤ ለወደፊቱም ለሚጠብቅህ የእምነት እርምጃ የጥርጣሬን ዘር በሕይወትህ እንዳይዘራብህ ተጠንቀቅ። ማድረግ የሚገባህን (ጥሪህን) በሚገባ ከተረዳህ፤ እንዴት ለሚለው ጥያቄ በጣም መጨነቅ የለብህም። ጥሪህን የገለጠልህ አምላክህ እንዴት ማከናወን እንደሚገባህ ያሳውቅሃልና ታገለው።
- መቼ የሚለው ጥያቄ ብዙዎችን መልስን ሳያገኙ የተራመዱን አገልጋዮች ካለጊዜው ወደ አገልግሎት ያንደረደረ ትልቅ ችግር ነው። ይህ ጥያቄህ ካልተመለሰልህና በሥጋህ አሳብ ከተራመድክ፤ ጌታ ካቀደልህ ጊዜ ቀድመህ ወይም ዘግይተህ የመውጣት ነገር ያሰጋሃል። አሁንም፤ ጥሪህንና በእንዴት ዓይነት ሁኔታ ያንን ጥሪ በሥራ ላይ ማዋል እንደምትችል ያሳውቀህ ጌታ፤ ጊዜውን የሚገልጥ ደብዳቤ በሰዓቱ እንደሚልክልህ አትጠራጠር።
- የት የሚለውም ጥያቄ ቀላል ጥያቄ አይደለም። ይህ ጥያቄ ካልተመለሰ፤ ስጦታችን፤ አገልግሎታችንና ቅባታችን ሁሉ በተሳሳተ ቦታ ላይ በከንቱ ይባከናል። አንዳንድ ጊዜ ስጦታችንን በሙላት ለማፍለስ የቁጥርን ብዛት በመመልከት ቦታን እናማርጣለን። ሌላ ጊዜ ደግሞ ብዙ ችግር የሌለበትን ሁኔታና ስፍራ መምረጥ ይቀናናል። ነገር ግን መጨረሻው ያማረ

አገልግሎት ለማገልገል ከፈለግህ፤ ጌታ የሚመራህን ስፍራ እንዲያሳይህ ዕድል ልትሰጠው ያስፈልጋል።

በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ አንድ ውስጥ እንደተገለጠው፤ ሐዋርያት አገልግሎታቸውን በጀመሩበት ወቅት በቅድሚያ የተጋፈጡት የጌታን ፈቃድ የማወቅን ችግር ነበር። ሐዋርያት ካሳለፉት ሁኔታ የምንማራቸው እውነቶች አሉን። ወደ አገልግሎት ጠልቀን ከመግባታችን በፊት የጌታን ምሪት አስመልክቶ ልናለተውላቸው የሚገቡን አስፈላጊ ነጥቦች በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ አንድ ውስጥ ተጠቅሰውልናልና እንመልከታቸው።

I. ጌታ እንዲመራህ ጸንተህ ጠብቀው (1፥1-5)።

ቀደም ብዬ እንደገለጽኩት፤ ጌታ ከሞት ከተነሳ በኋላ ሐዋርያትን ሲጎበኝ በነበረበት በአርባው ቀናት ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ነገራቸው። ደቀ መዛሙርቱ ከተረዱት እውነት የተነሳ ሕይወታቸው በጣሙን የጋለበት ሰዓት ነበርና፤ ሁኔታቸውን ለማረጋጋትና ኃይልን ሳይቀበሉ እንዳይወጡ ስለፈለጉ፡- «እብ የሰጠውን የተስፋ ቃል ጠብቁ» በማለት ሲያረጋጋቸው እናያለን። ሐዋርያት ምንም ዓይነት እርምጃ ከመራመዳቸው በፊት ወደ እውነት ሁሉ የሚመራቸውን መንፈስ ቅዱስን መቀበል ነበረባቸው። ከዚያ በኋላ ነበር ጌታ ለእነርሱ ያዘጋጀውን አገልግሎት ለመረከብ ብቁ የሚሆኑት።

ይህንን፡- «ጌታን መጠበቅ» የሚለውን አሳብ ብዙ ጊዜ ከመስማታችን የተነሳ ችላ ያልነው ቁልፍ ነገር ነው። አገልጋይ ጌታን በመጠበቅ የሚያገኘውን ምስጢር በምንም ዓይነት መንገድ ሊያገኘው አይችልም። በሰውና በሁኔታዎች የምትመራ ፍሬ ቢስ አገልጋይ እንዳትሆን፤ በሕይወትህ ጌታን ከመጠበቅ አትቦዝን።

የጌታ ኃይል በሙሳት ወረደብህ፤ ጌታም በአገልግሎትህ ያለውን ዓላማ ገለጠልህ፤ ደግሞ ደጋግሞ አረጋገጠልህ ማለት፤ ነገ ተነስተህ ለአገልግሎት ውጣ ማለት ሳይሆን ይችላል። እንዴት፤ መቼና፤ የት የሚሉት ጥያቄዎች መመለስ አለባቸው። እነዚህን ጥያቄዎች ለመመለስ ከፈለግህ ደግሞ፤ ጌታን መጠበቅ መማር አለብህ። በቂ ዝግጅት ሳታደርግ ለአገልግሎት እንደመውጣት አደገኛ ነገር የለም። በጌታ

ፊት በጽሑት እየተጋህ በመጠበቅህ ግን የእግዚአብሔር ኃይል በሕይወትህ ውስጥ ከማለፉም በላይ እንተም ጌታ በፈቀደልህ የዝግጅትና የትምህርት ዘመን ውስጥ ለስልህ ታልፋለህ። የጌታ ኃይል በሕይወትህ ውስጥ ማለፉ ሥራውን በመሥራት ፍሬ እንድታፈራ ሲያደርግህ፤ ጌታ በፈቀደልህ የዝግጅት ዘመን ውስጥ ማለፍህ ደግሞ ትከሻህን አስፍቶ በመከራ እንድትጸና ያደርግሃል።

ጌታ የተናገረህ የተስፋ ቃል በዙሪያህ ከምታያቸው ሁኔታዎች ጋር በፍጹም የማይስማሙ ሲመስልህ፤ ጌታን ጠብቀው። የተስፋ ቃሉ እጅጉን የራቀ ሲመስልህ፤ ጌታን ጠብቀው። እስትንፋስ ያለውና የሌለው ፍጥረት ሁሉ በእንተ ላይ በእንድነት የተነሱብህ ሲመስልህ፤ ጌታን ጠብቀው። መከፈት የሚገባው በር ሲዘጋ፤ መዘጋት የሚገባው ደግሞ ሲከፈት፤ ጌታን ጠብቀው። የሰዎች ሁኔታ ከቀን ወደቀን ጥያቄ ሲፈጥርብህ፤ ጌታም በቤቱም ሆነ በውጭ እንደልባቸው በሚራመዱት ላይ ከቶ የማይፈርድ ሲመስልህ፤ ጠብቀው። ሌላው ቀርቶ ሕይወትህ ደርቆ፤ አገልግሎት ቀርቶ፤ በክርስትናህ መቆም እንኳን ሲያስፈራህ፤ የናዝሬቱ ኢየሱስ በፍጹም አይተውህምና ጸንተህ ጠብቀው።



ጌታ የፈቀደውን እለከሚያደርግ ድረስ እጠብቀዋለሁ በሚል ሳቢያ ምንም ዓይነት እንቅስቃሴ ሳያደርጉ መቀመጥ የእንቅልፍ መጫወቻ መሆን ነው። በሌላው አንጻር ደግሞ፡- «እግዚአብሔር የሚረዱትን ነው የሚረዳው» በሚለው ምንጩ በማይታወቅ አጉል እምነት ተይዘን ስንለፋ ብንውል ከከንቱ ድካም አናልፍም። አንተ ግን ሚዛንህን ጠብቅ። ለእግዚአብሔር መንፈስ ልብህን በመክፈት ፍጹም የሆነውን ፈቃዱን ስትጠብቅ ሳለህ፤ ጌታ በጊዜው በእጅህ ያስጨበጠህን የአገልግሎት ሃላፊነት በታማኝነት ለመወጣት ከመትጋት ወደ ኋላ አትበል። ጌታን መጠበቅ መልካም ነው። ነገር ግን በመጠበቅ ዘመን እግዚአብሔር በፈታችን ያስቀመጠልንን የሥራ መስክ ማስተዋልና መጠቀምም የዚያንው ያህል አስፈላጊ ነገር ነው።

II. ጌታ እንዲመራህ ከተፈቀደልህ አትለፍ (1፡6-14)።

ደቀ መዛሙርቱ ይህን ያህል ከክርስቶስ ጋር ሲያሳልፉ እስካሁን ድረስ የእርሱ ተቀዳሚ ዓላማ መሆኑ ለሙሉ የገባቸው አይመስልም። በሕይወታቸውና በአገልግሎታቸው የቀደምትነትን ስፍራ መያዝ የሚገባው ነገር ምን እንደሆነ ተዘበራርቆባቸው ነበር። ለዚህ ነው፦ «ጌታ ሆይ፤ በዚህ ወራት ለእስራኤል መንግሥትን ትመልሳለህ?» በማለት የነገውን ለማወቅ ሲጠይቁ የሚገኙት። ኢየሱስም፦ «አብ በገዛ ሥልጣኑ ያደረገውን ወራትና ዘመናትን ታውቁ ዘንድ ለእናንተ አልተሰጣችሁም» በማለት አላባቸውን ወደ አስፈላጊው ነገር ሲመልሰው ይታያል። አስፈላጊው ነገር የእነርሱ በጌታ ፊት በመገዛት መቆየታቸው ሲሆን፤ በዚያን ጊዜ ጌታ ያሻውን ያደርጋል።

ለው በተፈጥሮው የነገውን ለማወቅ የመጓጓዣ ባህሪ ይታይበታል። ከዚያም በላይ አልፎ በሌላው ልብ ውስጥ ያለውን ቢያውቅ ደግሞ ደስታው ነው። ዛሬ በዓለማችን ያለው በጥንቆላና በተለያዩ እርኩሳን መናፍስት አማካኝነት የሚደረገው እንቅስቃሴ ይህንን የሚያሳይ ነው። የተቀናቃኙን ሁኔታ አስቀድሞ ለማወቅና አስፈላጊውን እርምጃ ለመውሰድ ከሚጥር አምባ ገነን አንስቶ በጎረቤቱ ላይ በቅንአት እስከሚያሸምቅ ተራ ዜጋ ድረስ ከእርሱ በላይ ኃይል ያለውን እርኩስ መንፈስ ፍለጋ የማያደርገው ጥረት የለም።

ለመሆኑ አንድ አገልጋይ ምሪትን ፍለጋ ሁሉን ወደሚመረምር ወደ አምላኩ ሲቀርብ የመነሻ አሳቡ ምን መሆን ነው ያለበት? ማስቀደም ያለበትን ነገር ምንድን ነው? ወደ እግዚአብሔር ፊት የምንቀርብበት ብቸኛ ዓላማ እርሱን ለማምለክና ለመገዛት መሆን አለበት። እኛ በሙሉ ልባችን ለጌታ በምንገዛበት ጊዜ ጌታ ለእኛ ሊገልጥ የፈለገውን ከመግለጥ ምንም የሚከለክለው ኃይል የለም። የዘወትር ትኩረታችንና ሩጫችን ጌታን ሳይሆን መገለጥንና ትንቢትን ፍለጋ ከሆነ፤ ከአምላካችን ጋር ያለን ግንኙነት የማያምኑት ከአምላካቸው ከዚህ ዓለም ገዢ ጋር ካለው ግንኙነት ጋር ይመሳሰላቸዋል።

አገልጋይ ሆይ፤ በዚህ አላብ ላይ የበለጠ ማስተዋል ይኖርህ ዘንድ ይገባል። ዓለማውያን ወደ መናፍስት የሚሄዱበት ብቸኛ ዓላማ

መገለጥን ፍለጋ ነው። እንዲያውም መስማት የሚያስፈልጋቸው ነገር ከሌለ ስብሰባም የለም፤ ቢኖርም አሰልፎ ነው። ባጭሩ፤ ምንም ዓይነት የፍቅርና የመገዛት ሕብረት አይታይም። ብዙ ጊዜ እነዚህ ሰዎች ከልብ የሚደርስ ነገር ለመስማት ከቦታ ወደ ቦታ ሲቅበዘበዙ ይታያሉ። ከዚህ ዓይነት መንፈስ ተጠበቅ። አንተም ሆንክ ወገኖችህ ወደተፈራውና የአማልክት አምላክ ወደሆነው ወደ እግዚአብሔር ስትቀርቡ ዋነኛ ዓላማችሁ አምልኮና መገዛት ይሁን። ልዑሉ እግዚአብሔር መናገር የፈለገውን ይናገር፤ ማድረግ የፈለገውን ደግሞ ያድርግ።

ከጌታ ምሪትን የሚፈልግ አገልጋይ ሐዋርያው ጳውሎስ ወደ ሮሜ ሰዎች የጻፈውን መልእክት በሚገባ የተገነዘበ መሆን አለበት። «የእግዚአብሔር ፈቃድ እርሱም በጎና ደስ የሚያሰኝ ፍጹምም የሆነውን ነገር ምን እንደሆነ ፈትናችሁ ታውቁ ዘንድ በልባችሁ መታደስ ተለወጡ እንጂ ይህን ዓለም አትምሰሉ» (ሮሜ 12፡2)። የምሪት ሕይወት ማለት የተለወጠ ሕይወት ማለት ነው። ለመለወጥ ደግሞ በቃሉ መተካል አለብን። በመጀመሪያ በቃሉ ሳንተካል ለተለያዩ መንፈሳዊ ምስጢራት ስንሯሯጥ በብዙ ስህተት ራሳችንንና ሌሎችን እንወጋለን።



አንዳንዶች ከትንቢት ሁሉ የጻፍውን የእግዚአብሔርን ቃል ቸል ብለው ዓይናቸውንና ጀሮአቸውን «ለመገለጥና ለመንፈሳዊ ምስጢራት» ብቻ ከፍተው ይታያሉ። ሌሎች ደግሞ ጌታ ለባሪያዎቹ በመንፈስ ቅዱሱ አማካኝነት ሊያሳይ የሚችለውን የመገለጡን ኃይል ከደው ቃልን ከቃል ጋር ሲያጋጩ ይገኛሉ። አንተ ግን ሚዛንህን ጠብቅ። መሰረትህን አጥብቀህ በቃሉ ላይ እየተከልከና ነገርን ሁሉ በቃሉ እየፈተንክ ለመንፈስ ቅዱስ ከፍት ሆነህ ተገኝ።

III. ጌታ እንዲመራህ በመንፈስ ቅዱስ ተደገፍ (1፡15-26)።

እነ ዴጥሮስ ማትያስን ለመምረጥ የተጠቀሙበት ዕጣ የመጣጣል ዘዴ በብሉይ ኪዳን እግዚአብሔር ሲጠቀምበት የነበረ፤ በአይሁድ ዘንድ የታወቀ መንገድ ነበር (ምሳ. 16፡33)። መንፈስ ቅዱስ በእያንዳንዱ አማኝ ልብ ውስጥ በሚኖርበትና በሚናገርበት በዚህ በአዲስ ኪዳን ዘመን

ይህ ዓይነቱ ልምምድ ብቁና አስተማማኝ ለመሆኑ ያልተመሰከረለት መንገድ ነው። ሐዋርያት ይህንን ምርጫ ባከናወኑበት ወቅት ገና የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን አልተመሰረተችም ነበር። ስለዚህም የእግዚአብሔርን ፈቃድ ያውቁ ዘንድ ሊያግዛቸው የሚችለው መንፈስ ቅዱስ አልወረደላቸውም ነበር። የብሉይ ኪዳን ዘመን አልፎ የአዲስ ኪዳን ዘመን የገባው መንፈስ ቅዱስ በወረደበት በበዓለ ጎምላ ዕለት ነበር (የሐዋ. 2)። ክርስቶስ በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት በአማኞች ልብ ማደር ከጀመረበት ከዚያ ዕለት አንስቶ፣ በዕጣ መጣጣልም ሆነ ምልክትን በመጠየቅ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማወቅ እንደሚቻል ሐዋርያት በልምምዳቸውም ሆነ በትምህርታቸው ሲገልጹ አይታዩም።

ይህ ክፍል አገልጋይ በአገልግሎቱ ዘመን ሁሉ የማይለየውን አንድ አስቸጋሪ ነገር እንዲያስታውስ ያደርገዋል። አንድ አገልጋይ ከክፉና ከመልካም ነገሮች መካከል አንዱን መምረጥ በሚኖርበት ጊዜ መልካሙን መምረጥ እንደሚገባው ለማወቅ አማካሪ አያስፈልገውም። ነገር ግን ከሁለት መልካም ነገሮች መካከል አንዱን መምረጥ የሚገባው ጊዜና የትኛው የጌታ ፈቃድ እንደሆነ ማወቅ የሚላነው ጊዜ እድሜውን ሙሉ እንደተከተለው ይኖራል። ለሐዋርያት በዮሴፍና በማትያስ መካከል መምረጥ አስቸጋሪ እንደ ነበር፣ በአገልጋይም ሕይወት ውስጥ «ዮሴፍና ማትያስ» ዘወትር ከያሉበት ብቅ እያሉ በውሳኔና በምርጫ ሸለቆ ውስጥ እንደሚጥሉት መዘንጋት የለበትም። አንዳንድ ጊዜ አገልጋይ የሚመርጣቸው ምርጫዎች የሕይወቱንና የአገልግሎቱን መሠረት የሚያናጉ ሊሆኑ ይችላሉና ታላቅ ጥንቃቄ ሊወስድ ይገባዋል።

በአዲስ ኪዳን በተሰጠን የተሻለ ዕድል መሠረት፣ መንፈስ ቅዱስ ወደ እውነት ሁሉ እንደሚመራን ተረጋግጦልናል (ዮሐ. 16፥13)። ይህንን የጸና የተስፋ ቃል ቸል ብሎ በምልክት ብቻ ከጌታ ምሪትን ለመቀበል የሚሻ አገልጋይ በጌታ ፊት ወድቆና ጊዜን ወስዶ ምሪትን ለመቀበል በቂ ሥርአትንና ትጋትን አለማዳበሩን ያሳያል። «ጌታ ሆይ፣ ይህ ነገር ፈቃድህ ከሆነ፣ ያኛውን ነገር እንደዚያ ብታደርገው በዚያ እውቃለሁ»፤ «ፈቃድህ ከሆነ በሩን ክፈተው፣ አለበለዚያ በሩ ይዘጋ» የሚሉትና የመሳሰሉት አነጋገሮች ታላቅ ጥንቃቄ የሚጠይቁ ጉዳዮች ናቸው። የክርስቶስ መንፈስ በልቡ የሞላ አገልጋይ በምልክት

ከእግዚአብሔር ዘንድ ምሪትን የተቀበለ በሚመስለው ጊዜ ሁሉ ማረጋገጫን ከመንፈስ ቅዱስ ሳይቀበል ከመራመድ መቆጠብ አለበት።



ብዙዎች ያዩት ምልክትና የተከፈተ በር ሁሉ ከእግዚአብሔር ነው ብለው ስለሚያምኑ ምንም ዓይነት ማረጋገጫን ከመንፈስ ቅዱስ ሳይቀበሉ ሰተት ብለው ይገባሉ። ሌሎች ደግሞ ጌታ በሁኔታዎች በአንድም ሆነ በሌላ መንገድ ሊናገራቸው ሲሻ ከሰማይ ተአምራትን በመጠበቅ የዛሉም አሉ። አንተ ግን ሚዛንህን ጠብቅ። በዙሪያህ ያሉትን ሁኔታዎች ሁሉ ጌታ ሊጠቀምባቸው እንደሚችል አትዘንጋ፤ ነገር ግን ከመንፈስ ቅዱስ ማረጋገጫን ሳትቀበል ከመራመድ ተቆጠብ።

የእግዚአብሔር ምሪት እንዲህ ነው ብሎ መርምሮና ዘርዘሮ ማንም ማንንም ለማስተማር ያስቸግረዋል ብዬ አምናለሁ። ምክንያቱም የጌታ ፈቃድ ተፈትኖ የሚታወቅ እውነት ስለሆነ ነው። ነገር ግን እንደ እግዚአብሔር አገልጋዮች ከቃሉ በተማርነው መሰረት መውሰድ የሚገባንን ጥንቃቄ መመካከር እጅግ ይጠቅመናል። ስለዚህ፣ አገልጋይ የጌታን ፈቃድ ለመለየት በሚኖረው የማያቋርጥ ጉዞ የሚጠቅሙትን ሦስት ነጥቦች ጠቅሼ አልፋለሁ።

ከጌታ ያልሆነ ነገር ወደ አንተ በሚመጣበት ጊዜ የሚከተሉትን ምልክቶች ታያለህ።

1) ነገሩን በምስጢር እንድታደርገው ይገፋፋሃል። አገልጋይ ሆይ፣ ከሰማይም ተገለጠ በሰውም በኩል መጣ፡- «ይህንን ነገር ለማንም ሳታላውቅ በድብቅ አድርገው» የሚል ምክር ያዘለ ማንኛውም ነገር ወደ አንተ በሚመጣበት ወቅት ተጠንቅቅ። የምታደርጋቸውን ነገሮችና የምትወስናቸውን ውሳኔዎች ጌታ ማስተዋልን ለሰጣቸውና ለቀባቸው አገልጋዮች እንዲሁም እህቶችና ወንድሞችህ ብታማክራቸው ከተሳሳተ መንገድ ሊመልሱህ እንደሚችሉ ጠላትህ ሰይጣን ጠንቅቆ ስለሚያውቅ በድብቅ እንድትይዘው ይመክርሃል። አንተ ግን ንቃት። በሕይወትህ ለምታደርጋቸው ማናቸውም እንቅስቃሴዎች ታማክረው ዘንድ ታማኝና እውነተኛ የሆነን የእግዚአብሔርን ሰው ከጎንህ አታርቅ።

2) ነገሩን በአስቸኳይ እንድታደርገው ይገፋፋሃል። እግዚአብሔር ነገሮችን ሁሉ በእቅድ የሚሠራ እምላክ ሆኖ ሳለ፣ ነፍሱህ እስክትጨነቅ

ድረስ አቻኩሎ በንጹህ ልቦናና በተረጋጋ መንፈስ ያልጸለይክበት ነገር ውስጥ አያስገባህም። ጌታ በዚህ መንገድ በፍጹም አይሠራም ብሎ መደምደም ባይቻልም፤ አገልጋዮቹ በተረጋጋ ሁኔታ በፊቱ ጊዜን ወስደውና በጽኑ ሁኔታዎችን ያከናውኑ ዘንድ ፈቃዱ ነው። አንዳንዶች በሥጋቸው ቸኩለውና መውጣት የማይችሉበት ሁኔታ ውስጥ ገብተው ነገሮች እንደተዘበራረቀባቸው ላስታውስህ እወዳለሁ። ዘወትር ምንም ነገር ከማድረግህ በፊት በቂ ጊዜን ውሰድ።

3) ነገሩን ለማድረግ ባሰብክ ጊዜ ሰላም ይርቅሃል። ይህን እውነት ብዙዎቻችን የምናውቀው በመሆኑ ብዙ ጊዜ ሳላጠፋ አንድን ነገር ላስታውስህ እወዳለሁ። በውስጥህ ሰላምን እያጣህና እየተረበሽክ «ጀሮ ዳባ ልበስ» ብለህ ከመራመድ ተጠበቅ። አንዳንድ ጊዜ ፍላጎታችን ያሸንፍና ሰላም ማጣት ቀርቶ መልእክ ሰይፍ ይዞ በፈታችን ቢቆምም እንኳ የማንመለስበት ጊዜ እንዳለ አትዘንጋ።

2

የመንፈስ ቅዱስ መገኘት

ምዕራፍ 2፡1-47



ሐዋርያት ክርስቶስ ኢየሱስ የገባውን ተስፋ በመጠበቅ ላይ እንዳሉ፤ በበዓለ ጎምላ ዕለት በድንገት ሰማያት ተከፈቱ። የተሰበሰቡትም 120 ደቀ መዛሙርት በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተው በልሳን በመናገር ከተማውን አስገረሙት። ይህ በዓል በዘሌዋውያን ምዕራፍ ሃያ ሦስት ውስጥ የተገለጸ መለኮታዊ እቅድ ነው። በተጠቀሰው ምዕራፍ ውስጥ የተገለጹትን ዓመታዊ በዓላት ለመዘርዘር ሰፊ ጊዜን የሚወስድ በመሆኑና ከዚህ መጽሐፍ ዋና ዓላማ ጋር አብሮ ስለማይሄድ በጥቂቱ ጠቅሼአቸው አልፋለሁ። ከተጠቀሱት በዓላት መካከል የመጀመሪያው ፋሲካ ሲሆን፤ እርሱም የሚያመለክተው ለእስራኤላውያን የተሰጣቸውን አዲስ ጅማሬ ነው። ያም ፋሲካችን የሆነው የክርስቶስ አምላል ነው (1ቆሮ. 5፡7)። ሁለተኛው በዓል ለሰባት ቀናት የሚቆየው (እርሾ ያልነካው) የቂጣ በዓል ሲሆን፤ እርሱም የአማኝ ክርኩሶት የመለየት ወይም የቅድስና ሕይወት አምላል ነው (1ቆሮ. 5፡6-8)። ሦስተኛው በዓል የክርስቶስ ትንሳኤ አምላል የሆነው የበኩራት በዓል ነው (ዮሐ. 12፡24 ፤ 1ቆሮ. 15፡23)። ይህ የበኩራት በዓል ከተከናወነ ከጎምላ ቀናት በኋላ ነበር የበዓለ ጎምላ የሚከተለው። የዚህም በዓል አስገራሚ አምላል ይህ ነው። የክርስቶስ ትንሳኤ አምላል የሆነው የበኩራት በዓል ከተከናወነ ከጎምላ ቀናት በኋላ የበዓለ ጎምላ ቀን እንደሚውል ሁሉ ክርስቶስ ከተነሳ በጎምላኛው ቀን መንፈስ ቅዱስ ወረደ።

የመንፈስ ቅዱስ መምጣት በድምጽ፤ በእሳትና፤ በልሳን ነበር የተገለጸው። ተናጋሪዎቹ የሚናገሩትን ቋንቋ ባያውቁትም፤ በዓሉን ለማክበር ከዓለም ዙሪያ የተሰበሰቡት ሕዝብ በሚገባ ይረዱት ነበር። ይህ ቀን የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን የተመሰረተችበት ቀን ነው። የክርስቶስ አገልግሎት በመንፈስ ቅዱስ መውረድ እንደተረጋገጠ ሁሉ

(ማቴ. 3፡16)፥ የቤተ ክርስቲያንም ጅማሬ በመንፈስ ቅዱስ መውረድ ተረጋገጠ።

በዚያን ወቅት ይህንን መንፈስ ቅዱስ ያዘጋጀለትን ዕድል በመጠቀም ጴጥሮስ ወንጌልን ጥርት ባለ ሁኔታ ሰበከ። በመጀመሪያ፡ ለተሰበሰቡት ሰዎች ይህ ያዩትና የሰሙት ነገር ለቃሉ ታማኝ የሆነው እግዚአብሔር በነብዩ ኢየሱስ የተናገረውን መፈጸሙ እንደሆነ ከገለጸ በኋላ፡ በመቀጠልም የዳዊትን መዝሙር በማስታዘክ የሞተውንና ከሙታን የተነሳውን ኢየሱስን አብ ከሞት እንዳስነሳው ተረከላቸው። መዝሙረኛው ዳዊት ሞቶአል፤ ወደ ሰማይም አላረገም፤ ስለዚህም መዝሙረ ዳዊት ምዕራፍ አስራ ስድስት የሚናገረው ስለሌላ ሰው መሆን አለበት። ይህም ሰው አምላክ የሆነው ክርስቶስ ነው። በርግጥም ይህንን መቃብርን ፈንቅሎ የተነሳውን ክርስቶስን የሚመስል ማንም የለም።

የጴጥሮስ የስብከቱ ውጤት አስገራሚ ነበር። ሦስት ሺህ የሚያህል ነፍስ ከመዳኑም በላይ፡ ያመኑት በአንድነት ይተጉ ነበር።



አንድ ክርስቲያን፡ «በመንፈሴ እንጂ በኃይልና በብርታት አይደለም» (ዘካ. 4፡6) የሚለውን የተስፋ ቃል ዘንግቶ በራሱ ጥበብና ብርታት በሚመካበት ጊዜ፡ ነገር ይበላሻል። በአገልግሎታችን ውስጥ ጌታ በሙላት እንዲሠራ፡ የመንፈስ ቅዱስ መገኘት አማራጭ የሌለው ብቸኛ መንገድ ነው። የመንፈስ ቅዱስን ሥራ በተለያዩ መንገድ ባለማስተዋል ልናጠናጠፈው እንችላለን። አንዳንድ ጊዜ፡ በመንፈሳዊ ሕይወታችንና በአገልግሎታችን ከመደንዘዛችን የተነሳ ባለማስተዋል በዘልማድ በምናደርጋቸው ድግግሞሾች ረክተን እንመላለሳለን። ይህ በሚሆንበት ጊዜ፡ ውጤታማ የሆነን አዲስ መንገድ ጌታ ሊያለማምደን ሲሞክር በግትርነት እንቋቋመዋለን። እንዲያውም፡ እነዚያን አዳዲስ መንገዶች ለማምጣት ጌታ የተጠቀመባቸውን ሰዎች ስናሳድዳቸው እንገኛለን። ሌላ ጊዜ ደግሞ የአገልግሎት ስኬት መመዘኛው ይበላሽብንና የመንፈስ ቅዱስን ሥራ የሚመስሉ፡ ነገር ግን በፍጹም የጌታ እጅ የሌለባቸውን ብዙ ነገሮች አብዝተን ስንለማመድ እንገኛለን። ይህ በሚሆንበት ጊዜ፡ መጽሐፍ ቅዱሳዊነታቸው ያልተረጋገጠላቸው፡ ነገር ግን በጊዜው

ላለንበት ሁኔታና ጊዜአዊ ስሜታችን አመቺ የሆኑ ልምምዶች እናበዛለን።

አገልጋይ ሆይ፡ ከእንደዚህ ዓይነት ሕይወት ተጠበቅ። ከሁሉ በፊት በምታደርገው ነገር ሁሉ የመንፈስ ቅዱስ እጅ እንዳለበትና እንደሌለበት ለመለየት ትጋ። የአገልግሎትህ ውጤቱ የሚለካው በምታደርጋቸው ነገሮችና በምታሳያቸው ሁኔታዎች ላይሆን በሕይወትህ በሚገለጸው የመንፈስ ቅዱስ ፍሬ እንደሆነ አትዘንጋ። መንፈስ ቅዱስ በአገልግሎትህ እየሠራ መሆኑንና አለመሆኑን ለማወቅ የሚከተሉትን ፍሬ ነገሮች ሊረዱህ ይችላሉ።

I. መንፈስ ቅዱስ ነፍሳትን ይሰበስባል (2፡1-13)።

ደቀ መዛሙርቱ በአንድ ልብ ሆነው ሲጸልዩባት በነበረችው በዚያች የተባረከች ዕለት፡ የጌታ መንፈስ ቅዱስ መገኘት ተቀምጠው የነበሩበትን ቤት ሞላው። የመገኘቱ ሙላት ምን ያህል ለውጥ በቀረው አገልግሎታቸው ላይ እንደሚያመጣ በጊዜው ባይገነዘቡትም፡ ብዙም ሳይቆዩ የጅማሬውን ጣዕም ቀመሱት። ይኸውም የመጀመሪያ ምልክት የሰዎች ከየቦታው መከማቸት ነበር። ሕዝቡ በኢየሩሳሌም ከተማ የተሰበሰቡበት ዋና ምክንያት በዓሉን ለማክበር ቢሆንም፡ ደቀ መዛሙርቱ ወዳሉበት አካባቢ ተለበው መከማቸታቸው መንፈስ ቅዱስ በመውረዱ በተደረገው ምልክት ምክንያት መሆኑ ግልጽ ነው። ያስገርማል! በዚያ ስፍራ መሰብሰባቸውን በተለያዩ የዜና ማሰራጫ አላስተዋወቁም ነበር። በየቦታውም እየዞሩ ኑ ተሰብስቦልን አላሉም። መንፈስ ቅዱስ በመካከላቸው በመገኘቱ ምክንያት ከተደረገው አዲስ ነገር የተነሳ በዓለ ጎምላን ለማክበር የተሰበሰቡ ሰዎች ከያሉበት ተከማቹ። «ይህ ድምፅ በሆነ ጊዜ ሕዝብ ሁሉ ተሰበሰቡ» (ቂ. 6) ከሚለው የሉቃስ አገላለጽ መንፈስ ቅዱስ ሕዝብን የመላብ የራሱ የሆነ መንገድ እንዳለው እንገነዘባለን።

የእግዚአብሔር ጥሪ በሕይወቱ ያለበት አገልጋይ በውስጡ ዘወትር የአገልግሎቱ መላካት ጉዳይ መመላለሱ አይቀርም። ይህ ጥማት የከበረ ሆኖ ላለ፡ ከዚያ ጥማት የተነሳ ነፍሳትን ለመሰብሰብ ሲል የራሱን ጥበብ ብቻ በመጠቀም ከመንፈስ ቅዱስ መገኘት የተነሳ ብቻ

ሊመጣ የሚችለውን ውጤት እንዳይዘነጋ ጥንቃቄ ያሻዋል። እንደ መንፈስ ቅዱስ ነፍሳትን ወደ አገልግሎታችን ሊስብ የሚችል ምንም ኃይል በዓለም ላይ አይገኝም። መንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔርን ሥራ ዓይተው ከሚገረሙት፣ ከሚጠራጠሩትና፣ ከሚያፈኩት ሁሉ ወደ አገልግሎታችን የመሳብ ኃይል አለው። ከእርሱ መገኘት ተለይቶ ማንኛውም አገልግሎት ባዶ ነው። ጌታ መንፈስ ቅዱስ ግን ተገቢውን ቦታ ቢይዝ፣ አገልጋይ ለሚኖረው የአገልግሎት በርና ስኬት ወሰን የለውም።

 መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው ወደ አገልግሎታችን ነፍሳትን የሚስበው በሚል እንከን በማይወጣለት እምነት ያለአግባብ ተወስደን ነፍሳትን ለመድረስ ምንም ዓይነት እቅድ ሳናወጣና ሳንንቀሳቀስ በራችንን ዘግተን መቀመጥ ጊዜ ማባከን ነው። በሌላው አንጻር ደግሞ የመንፈስ ቅዱስን እርዳታ ችላ ብለን እኛ ካልሮጥን ምንም ነገር የማይሠራ ከመሰለን እቅድን ከእቅድ ጋር ስናጋጭ እንደከማለን። አንተ ግን ሚዛንህን ጠብቅ። እቅድም ለማውጣት የመንፈስ ቅዱስ ጥበብና ምሪት እንደሚያስፈልግ አትዘነጋ። ቁም ነገሩ እቅድ ማውጣትህና አለማውጣትህ ሳይሆን በምታደርገው ነገር ሁሉ ጌታ መቅደሙ ነው። የጌታ ድርሻ ባሪያዎቹን መምራት ሲሆን፣ የአገልጋዮቹ ድርሻ ደግሞ እግዚአብሔር በሰጣቸው ማንኛውም ነገር ተጠቅመው ለክብሩ መሮጥ ነው።

II. መንፈስ ቅዱስ መልእክትን ይሰጣል (2፡14-36)።

በአንዲት ገረድ ፊት እውነትን መናገር ተስኖት የነበረው ጴጥሮስ በበዓለ ጎምሳ ዕለት በመንፈስ ቅዱስ ሙላትና መገኘት ታጅቦ በሚያስገርም ግልጽነት የወንጌልን እውነት ሰበከ። ሆኖም፣ ቁም ነገሩ ግልጽነቱ ላይ ብቻ አልነበረም። የስብከቱም ፍሬ ነገርና ይዘት አስፈላጊነት ነበረው፤ ንጹህና ያልተሸቃቀጠ ወንጌል ነበር የተሰበከው።

ያለንበት ዘመን የአገልግሎት ስኬት በሰው ቁጥር ብቻ የሚለካበት ክፉ ዘመን በመሆኑ፣ ከሰዎች ልብ ዘልቆ የሚገባን መልእክት ላለማስተላለፍ ብዙ ምክንያቶች ሲሰጡ ይሰማል። ሁሉንም ለማቀፍና ለማስደሰት ከምናደርገው ጥረት የተነሳ ወንጌልን መሸፋፈንና

የወንጌልን ገሚስ ገጽታ ማንጸባረቅ አደገኛ ተግባር ነው። ሰዎች በመልእክታችን ተሰናክለው እንዳይርቁና ቁጥር እንዳይቀንስ በመልእክታችን ማባበልም ከዚያው ያላነሰ ጥፋት ነው።

በአገልግሎትህ መተላለፍ የሚገባውን መልእክት ማነው የሚወስነው? በመንፈስ ቅዱስ ተመርተህ ከጌታ ትቀበላለህ ወይስ እንደየሁኔታው ትለዋወጣለህ? እውነትን በግልጽነት ብታስተላልፍ ሰዎች ከአገልግሎትህ የሚርቁ ይመስልሃል? የጌታህን ወንጌል ለማስራጨት ስትወጣ፣ ሰዎች መልእክትህን ሰምተው ሊሰጡት የሚችሉትን ምላሽ እያነጻጸርክ ከሆነ የምትዘጋጀው፣ መልእክትህን የተቀበልከው ከእግዚአብሔር ሳይሆን ከሁኔታዎች ነው። ምናልባት በዚህ በመጨረሻው ዘመን፣ መስማት የሚፈልጉትን ብቻ ይነግሯቸው ዘንድ ለራሳቸው አስተማሪዎችን ማከማቸት የሚሹ ሰዎች አንተንም እንዳይመለምሱህ ተጠንቀቅ። ኃጢአትን በስሙ ጠርተህ ከመናገር አትቆጠብ። መጽናናት የሚያስፈልገውን ከማጽናናት፣ መገሰጽ የሚያስፈልገውን በፍቅር ከመገሰጽ፣ መመከር የሚያስፈልገውን ደግሞ ከመምከር ምንም ሁኔታ አይከልከልህ። ከሁሉ በላይ፣ በየጊዜው ከሚመጡ አዳዲስ ትምህርቶች ራስህን በመጠበቅ የክርስቶስን ሞት፣ ትንሳኤና፣ ዳግም ምጽአት መናገርን በፍጹም አትተው። ይህንን ብታደርግ፣ የሰዎችን ዓይን በመስቀሉ ላይ እንዲተክል ከማድረግም በላይ፣ ጌታህ በአንተ ደስ ይሰኛል። አስተውል፣ ዘመኑ የተለያዩ «ወንጌሎች» ወደ ቤተ ክርስቲያን ሾልከው የገቡበትና ወንጌል ለተለያየ ዓላማ ማስፈጸሚያ እንዲሆን የሚሰበክበት ዘመን ነው።

 አንዳንዶች ከጌታ የሆነን መልእክት ማምጣት ማለት በፍጹም ምንም ዓይነት ዝግጅት ሳያደርጉ በጌታ ብቻ ተማምኖ በሰላቱና በቦታው መገኘት ብቻ ነው ብለው ያምናሉ። ሌሎች ደግሞ ለጌታ እድልን ሳይሰጡ በአእምሮአቸው የማያወጡትና የማያወርዱት መልእክት የለም። አንተ ግን ሚዛንህን ጠብቅ። ቃሉን ለማስራጨት ከመውጣትህ በፊት በቂ ጊዜን ከጌታ ጋር መውሰድን የዘወትር ተግባርህ አድርግ። ጌታን ግን በዚያ ብቻ አትወስነው። በፍጹም ባልተዘጋጀህበት ወቅትና ቦታም በድንቅ ሁኔታ ሰማያዊ መልእክቱን ለማስተላለፍ ሊጠቀምብህ ይችላልና ዘወትር የተዘጋጀህ ሁን።

III. መንፈስ ቅዱስ ነፍሳትን ይነካል (2:37-47)።

የሐዋርያት የአገልግሎት ፍሬ የታየው በሁለት መልኩ ነበር። በመጀመሪያ ደረጃ ነፍሳት ተጨመሩ (ቁ. 41)። በሁለተኛ ደረጃ ደግሞ ያመኑት በቃሉ እየታነጹ በአንድነት ይተጉ ነበር (ቁ. 42)። እውነተኛ የአገልግሎት ፍሬ ማለት ይህ ነው።

በአገልግሎትህ ውጤታማነትህን የምትለካው በምንድነው? አንዳንዶች አገልግሎታቸውን የሚመዝኑት በቁጥር ብዛትና በሆታ ብዛት ሲሆን፤ ሌሎች ደግሞ የተቀባ አገልጋይ ነው ብለው የሚያምኑት ሰው ያደረገውን ነገር ማድረግ ሲቀናላቸው አገልግሎታቸው የተባረከ ይመስላቸዋል። ስማቸው በብዙ ቦታ እየታወቀ ሲሄድ አገልግሎታቸው ያደገ የሚመስላቸውም አሉ። በጣም የሚገርመው ነገር፤ ከላይ በጠቀስናቸው መሰኪያዎች ተለክቶ ምንም ጉድለት የለበትም የሚባል አገልጋይ ራሱን ከጌታ ሥራ በጣም ርቆ ሲያገኘው መቻሉ ነው።

ምንም ዓይነት ስጦታ ይኑርህ፤ በብዙም ሰዎች ታውቀህ ዝናህ ይውጣ፤ እንዲያውም በዓለም ትልቅ የተባለውን አገልግሎት መስርት፤ አገልግሎትህ የቆመው ነፍሳትን ለማዳንና የዳኑትም በቃሉ እውነት ለማነጽ ካልሆነ፤ የሰራሽውን አፍርሰህ እንደገና መሰረትን ብትጥል ይቀልሃል። እውነተኛ አገልግሎት የሚከናወነው በአገልግሎትህ ውስጥ መንፈስ ቅዱስ ተገቢውን ስፍራ ሲይዝ ብቻ ነው።



አንዳንዶቻችን በሰው በቁጥር ብዛት የአገልግሎታችንን ፍሬአማነት እየለካን ከልክ ያለፈ ውድድር ውስጥ ገብተናል። ስለሆነም የሰዎች ቁጥር ይብዛልን እንጂ ስለ ሕይወታቸው መለወጥና በቃሉ መታነጽ ብዙም ግድ አይለንም። ሌሎቻችን ደግሞ የሰዎችን ሕይወት ጌታ እንዲለውጥ ጊዜን መስጠትና ተገቢውን ነገር ማድረግ ጠፍቶብን ከክርስቶስ ጸጋ ውጪ ሊሸከሙት የማይችሉትን ቀንበር እንጭንባቸዋለን። አንተ ግን ሚዛንህን ጠብቅ። የሰዎችን መከማቸት ብቻ ስታሳድድ ከልብ የማይደርስና ለአክሊል የማይበቃ አገልግሎት ውስጥ ራስህን እንዳታገኘው ተጠንቀቅ። ነገር ግን በአደራነት የተቀበልካቸውን ነፍሳት የራስህንም ሆነ የእነርሱን ፍላጎት

ሳይሆን የጌታን ጤናማ ቃል እየመገብክ ታምነህ ቁም። እውነትን የሚሻና አብ የተከለው ከአንተ ጋር ይቆማል።

የመንፈስ ቅዱስን ስፍራ ቀምተህ በጌታ ስም የራስህን ሥራ ከመስራት ለመጠንቀቅ፤ የሚከተሉትን ነጥቦች አስተውላቸው። ያን ጊዜ የመንፈስ ቅዱስን የሚመስለው አስመሳይ ሥራ ይወጣና እውነተኛው የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ይተካል።

1) እውነተኛው የመንፈስ ቅዱስ ድምጽ በአገልግሎታችን ይለማ ዘንድ፤ ማንኛውም ከጌታ ያልሆነ ትንቢትና መገለጥ መቆም አለበት። ይህ ችግር ብዙዎችን በሙላት እየሠራ ያለውን የመንፈስ ቅዱስ ኃይል እንዲጠራጠሩ ያደረገ አሳሳቢ ሁኔታ ነው። አገልጋይ እግዚአብሔር ፈጽሞ ያልተናገረውን ነገር በስሙ ከመናገር፤ ወይም ደግሞ እግዚአብሔር በተናገራቸው ነገሮች ላይ የራሱን አሳብ ከማከል መቆጠብ አለበት።

2) በመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ብቻ ሳይሆን በሃላፊነት የመጠየቅ ጉዳይ ላይም ማተኮር አለብን። ከጌታ ያልሆነ ነገር ከጌታ እንደመጣ መስሎ በሚቀርብበት ጊዜ አገልጋዮች በፍቅር፤ በትህትና፤ በታላቅ ጥንቃቄ ነገሩን የማረም ሃላፊነት አለባቸው። ይህንን እውነት በምንዘነጋበት ጊዜ፤ ጩኸታችን ብዙ፤ የምናከናውናቸው ሥራዎችና ፍሬዎችን ግን ባዶ ከመሆኑም በላይ፤ የጌታም ስም እየተናቀ ይሄዳል።

3) ሰዎችን ወደ እግዚአብሔር ቤት ለመሳብ ስንል የወንጌልን እውነት መቀነስ የለብንም። ከብሩን ለሌላ በማይሰጠው በመንፈስ ቅዱስ ብቻ እንደገና። አለበለዚያ፤ እኛም እንደ ዓለማውያን ከውድድር መንፈስ አናመልጥም።

ሥፍራህን አትልቀቅ

ምዕራፍ 3-4



በሐዋርያት ሥራ በምዕራፍ ሦስት ውስጥ ስንመለከት፡ አይሁዳዊ የሆነ ሁሉ እንደሚያደርግ፡ ጴጥሮስና ዮሐንስ ለጸሎት ወደ ቤተ መቅደስ ወጡ። አይሁዳውያን በቀን ውስጥ ከነበራቸው ከሦስቱ የጸሎት ልማዶች (ማለዳ፡ ቀትርና፡ ምሽት) ይህ ሁለተኛው ነበር። በዚያም ስፍራ ለመጸለይ ሳይሆን ለመለመን የመጣ እንኳ ሰው አገኘ። ይህ ከእናቱ ማገፀን ጀምሮ እንኳ የነበረ ሰው በየዕለቱ በሰዎች እርዳታ ወደ መቅደስ ደጅ በመሄድ የልመና ተግባሩን ያከናውን ነበር። የእነ ጴጥሮስ ይህን እንኳ ሰው ማግኘት ለተመልካቹም ሆነ ለሰሚው አጋጣሚ ይመስል ይሆናል፡ እግዚአብሔር ግን ለዓላማው ነበር ያንን ያደረገው። ይህም እንኳ ሰው፡ «ብርና ወርቅ የለኝም ይህን ያለኝን ግን አሰጥሃለሁ፡ በናዝሬቱ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ተነሳና ተመላለስ» የሚለውን የጴጥሮስን ድምጽ ሰምቶ በእግሩ ቀጥ ብሎ ቆመ። እግዚአብሔርም ለመጀመሪያ ጊዜ የሐዋርያትን አገልግሎት በተለምዶት አጸና። ከተደረገውም ተለምዶት የተነሳ አስደናቂ የወንጌል በር ለጴጥሮስ ተከፈተ። በመልእክቱም የእምነትን ኃይልና የክርስቶስን ማንነት ካብራራ በኋላ የንስሐን ጥሪ አደረገ።

ወደ ምዕራፍ አራት ስንሻገር፡ ጴጥሮስና ዮሐንስ የጌታን ሞትና ትንሳኤ ስለሰበኩ ተከስሰው በወገኒ ተጥለው እናገኛቸዋለን። በዚያም በግልጽነት ለእምነታቸው ከተከራከሩ በኋላ ተፈትተው ወደ ወገኖቻቸው በመሄድ ነገሩን ሁሉ አማወቷቸው። በዚያም ስፍራ ከጸለዩ በኋላ ተሰብስበው የነበሩበት ስፍራ እስኪናወጥና የእግዚአብሔርን ቃል በግልጽነት እስኪናገሩ ድረስ በሁሉም መንፈስ ቅዱስ ሞላባቸው። በገንዘብም ሆነ በጸጋ ከጌታ የተቀበሉትን በረከት በእንድነት እየተካፈሉ ይመላለሱ ነበር። በዚሁ ምዕራፍ ውስጥ ነው ሉቃስ ለመጀመሪያ ጊዜ በርናባስን ያስተዋወቀን። ይህ በእጽናኝነቱ የታወቀ

ብሩክ ሰው ያለውን እርሻ «ሽጦ ገንዘቡን አምጥቶ ከሐዋርያት እግር አጠገብ አኖረው» (ቁ. 37)።



የእግዚአብሔርን መለኮታዊ አሠራር ሰው ሊመረምረው አይችልም። ለዚህ ነው ነብዩ ኢሳይያስ፡ «አሳቤ እንደ አሳባችሁ መንገዳችሁም እንደ መንገዴ አይደለምና» (55 ፡ 8)

ሲል በእግዚአብሔር ስም የተናገረው። ከዚያም በመቀጠል፡ «ሰማይ ከምድር ከፍ እንደሚል፡ እንዲሁ መንገዴ ከመንገዳችሁ አሳቤም ከአሳባችሁ ከፍ ያለ ነው» (ቁ. 9) በማለት ያብራራዋል።

የጌታን አሳብና አሠራር በማናስተውልበት ጊዜ፡ እርሱ በሕይወታችን የጀመረውን ሥራ አከናውኖ እስኪወርስ ድረስ በትዕግስት ባለንበት ስፍራ መቆየት ያስቸግረናል። እንድን ነገር ጀምረን ሳንጨርሰው ወደ ሌላ ነገር እንዘላለን። ከእንድ አገልግሎት ወደ ሌላ አገልግሎት፡ ከእንድ ቤተ ክርስቲያን ወደ ሌላ ቤተ ክርስቲያን ስንወጣና ስንገባ እንገኛለን። ስለዚህም፡ ለጌታ ፈጽሞ የማንመች አገልጋዮች እንሆናለን። በራሳችን ግምት ጌታ ይሠራበታል የምንለው መንገድ ብዙ ጊዜ የተሳሳተ ሆኖ ስለምናገኘው፡ ስፍራችንን ለቅቀን ምንም ዓይነት እርምጃ ከመውሰዳችን በፊት ጌታ ምን ይላል የሚለውን ጥያቄ መመለስ አለብን።

ጌታ ያስቀመጠንን ስፍራ ለመልቀቅ ምንም ዓይነት በቂ ምክንያት ቢኖረንም እንኳ፡ በተረጋጋ መንፈስ በስፍራችን በምንገኝበት ጊዜ በሕይወታችን ድንቅን ማየት እንጀምራለን። ከነጴጥሮስ የምንማረው ይህንን ነው፡ በስፍራችን በመገኘታችን ምክንያት መንፈስ ቅዱስ የሚከተሉት አስፈላጊ በሮች ይከፍትልናል።

I. የተለምዶት በር (3፡1-10)።

ጴጥሮስና ዮሐንስ በጸሎት ጊዜ ወደ መቅደስ ሲወጡ የተወያዩትን ማን ያውቃል? ከጥንት ጀምሮ የነበራቸውን ወደ ቤተ መቅደስ የመሄድ ልማድ ለማቋረጥ ብዙ በቂ ምክንያቶች ነበሯቸው። እሁን እኮ እንደድሮው አይደሉም፤ ከብሉይ ኪዳን ዘመን ተሸጋግረው ወደ አዲስ ኪዳን ዘመን ገብተዋል። ከዚያም አልፎ፡ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተው አዲስ ራእይ ተቀብለዋል። ስለዚህም ቀድሞ የነበሩበት

ስፍራ ለመቆየት ብዙም የሚያጓጓ ነገር የላቸውም። ለነጹጥሮስ ግን እነዚህ ሁሉ ምክንያቶች ስፍራቸውን ይለቁ ዘንድ በቂ አልነበሩም። ስለዚህም በቤተ ክርስቲያን ታሪክ ውስጥ ለመጀመሪያ ጊዜ የተደረገው ተአምራት በእነርሱ እጅ ተከናወነ።

አንዳንድ ጊዜ ጌታ ድንቅንና ተአምራትን ሊያሳየን ወዳስቀመጠን ስፍራ ሲመጣ ያጣናል። ስለዚህም ለረጅም ዘመናት የገነባነውን አገልግሎት ትተን አዲስ ጅማራን ስናቅድ እንገኛለን። ለብዙ ዘመን ጌታ ለውጥ እንዲያሳየን ስናነባበት የነበርነውን ስፍራ ለቅቀን ወደ ሌላ ጎዳና እናቀናለን። ተአምራት ለማየት ከፈለግን ያለንበት ሁኔታ የማያዛልቅ መስሎ ቢታየንም እንኳ ያስቀመጠን አምላክ እስኪያነሳን ድረስ ተስፋ ሳንቆርጥ መቆየትን መማር አለብን። መቆየት የማያሳየን ተአምራት የለም።



አንዳንዶች የተአምራት ሁሉ ምንጭ የሆነውን ጌታ አረስተው ተአምራትን ብቻ ሲያሳድዱ ይታያሉ። ሌሎች ደግሞ በዘመናችንም ሲሠራ የሚችለውን መለኮታዊ ኃይል ከደው

ከዚህ ዓለም ገዢ ጋር በሥጋ ከንድ ይታገላሉ። እንተ ግን ሚዛንህን ጠብቅ። ጥሪህ ተአምራትን የማሳደድ ጥሪ ሳይሆን ወንጌልን የመስበክ ጥሪ መሆኑን አትዘንጋ። ነገር ግን አገልግሎትህን ጌታ በተአምራት ሲያጸናው እንደሚፈልግ ሳትዘነጋ የልብህን በር ከመክፈት አትቦዝን።

II. የወንጌል በር (3፡11-4፡22)።

ጴጥሮስ በጌታ ስም የፈወሰው ይህ አንኳ ሰው በዚያ አካባቢ ወደ ጸሎት የሚሄዱ ሰዎች በሙሉ በሚገባ እንደሚያውቁት አያጠራጥርም። ከእናቱ ማኅፀን ጀምሮ ተራምዶ የማያውቅን ፍጥረት የገናናው የኢየሱስ ስም አጽንቶ ሲያቆመው ከማየት የበለጠ ምን ተአምራት አለ? ለዚህም ነው የተደረገውን ነገር የማይወዱ የክርስቶስ ጠላቶች መናገር እስኪሳናቸው ድረስ ድንጋጤ የወረደባቸው። ከዚያም አልፎ፣ ይህ ተአምራት ባይደረግ ኖሮ በፍጹም ለወንጌል በራቸውን የማይከፍቱ ሰዎች የወንጌል ምርኮኞች ሆኑ።

«እምነት ተአምራት ያመጣል እንጂ ተአምራት እምነትን አያመጣም» የሚባለው አነጋገር እውነትነት አለው። ተአምራት እምነትን

አያመጣም ይሆናል። ነገር ግን ተአምራት ለእምነት በር ለሆነው ለወንጌል መንገድን የመጥረግ ታላቅ ኃይል አለው። ወንጌላችን ከተአምራት ተለይቶ ባዶ ነው። ተአምራት ደግሞ ከወንጌል ተለይቶ ከንቱ ነው። ተአምራት ካለ ለወንጌል በር አለ። ጌታ በሠራው ተአምራት ምክንያት በተከፈተው የወንጌል በር ተጠቅሞ ተገቢውን ሥራ መሥራት ደግሞ የታማኝ አገልጋይ ምልክቱ ነው። ነገር ግን ሐዋርያት በመከራ ውስጥ ወንጌልን በመስበክ እንደጸኑና በስፍራቸው እንደተገኙ፣ ከእኛም እንዲሁ ይጠበቅብናል። ዘወትር ጌታ በድንቅና በተአምራት ወንጌል እንዲሰበክ በሚፈቅድበት ጊዜ ስደት ይነሳል። አገልጋይ ግን ስፍራውን መልቀቅ የለበትም። «ሥራ የሞላበት ትልቅ በር ተከፍቶልኛልና ተቃዋሚዎችም ብዙ ናቸው» (1ቆሮ. 16፡9) በማለት በቦታው መገኘት አለበት።

III. የበረከት በር (4፡22-37)።

እነ ጴጥሮስ ምንም ተአምራት ከጌታ ባልተቀበሉበት ወቅት እንኳ በስፍራቸው በመቆየታቸው ተአምራት አዩ። በዚያም ምክንያት የተከፈተላቸውን የወንጌል በር እንደሚገባ በመጠቀማቸው ስፍራቸውን ይለቁ ዘንድ ስደት ተፈታትኗቸው ነበር። እነርሱን ግን ይህም አልበገራቸውም። ስለዚህም ታላቅ የበረከት በር ተከፈተላቸው። እንደገና በመንፈስ ቅዱስ ሙላት ከመታደሳቸውም አልፈው፣ ከመካከላቸው ችግረኛ እስኪጠፋ ድረስ ሕብረት ነበራቸው። በእውነትም ጌታ በመንፈስም በሥጋም ሕዝቡን የሚባርክ አምላክ ነው!

የእግዚአብሔር መንገድና የእኛ መንገድ የሚለያየው እዚህ ላይ ነው። በርን በበር ላይ ይከፍታልን ዘንድ፣ ከሁሉ በፊት ባስቀመጠን ስፍራ ያገኘን ዘንድ ይሻል። በዚያን ጊዜ የመንፈስ ቅዱስን ድንቅና ተአምራት እናያለን። በተአምራት ሕይወት ውስጥ ስንመላለስ በሚነሳው ፈተና ሳንበገር በምንጸናበት ጊዜ ደግሞ የበለጠ የወንጌል በር ሲከፈት እናያለን። ወንጌልን በመስበክ በምንጸናበት ጊዜ ደግሞ ጌታ የበረከትን ሕይወት ሳያሳየን አይተወንም። መቆየት በረከትን ያሳየናል።

እንደተመለከትነው፣ ስፍራችንን አለመልቀቃችን የእግዚአብሔርን እሳብ እንድንፈጽም ያደርገናል። ነገር ግን ከዚያ አልፈን መመለስ

የሚገባን ጥያቄ አለ። ለመሆኑ ለምንድነው አገልጋይ በቀላሉ ስፍራውን የሚለቅቀው? አገልጋይን ከስፍራው የሚነቅሉና የሚያቅበዘብዙትን ስድስት ምክንያቶች እዘረዝራለሁ።

1) በበረከት መጎብኘት። አንዳንድ ጊዜ ጌታ በልዩ በረከት ሲጎበኙን ካለንበት ስፍራ፡ አገልግሎትም ሆነ ቤተ ክርስቲያን መልቀቅና አዲስ ነገር መጀመር ያለብን ይመስለናል። ካላስተዋልን በድንገት ከሁሉ የበለጥን ልዩ ሰዎች የሆንን ይመስለንና ካለንበት ስፍራ ወጥተን በእኛ አስተሳሰብ የተሻለ ነው ብለን ወደ አመንንበት ስፍራ እንሄዳለን። አገልጋይ ሆይ፡ ጌታ በልዩ በረከት የሚጎበኝህ ካለህበት ሁኔታ እንድትለይ ሳይሆን ድምጹን ሰምተህ እንድትታዘዘው ነው። ጌታ የሚልህን እስክታውቅ ድረስ በትህትና በስፍራህ መቆየት ይበጅሃል። ጌታ ከአንተ የሚፈልገውን ከተረዳህ በኋላም ምንም እርምጃ ከመውሰድህ በፊት ለሕይወትህ ይጠነቀቅ ዘንድ እግዚአብሔር በአጠገብህ ያቆመልህን አገልጋይ ማማከር ትልቅ ማስተዋል ነው።

2) ተሰፋ መቁረጥ። እንደ አገልጋይ በአገልግሎቱ የጠበቀውን ፍሬ ያላገኘ ሲመስለው፡ በቶሎ ሌሎችን አገልጋዮች መውቀስ ይቀናዋል። ስለዚህም፡ በእርሱ አስተሳሰብ የተቻለውን አድርጎ የበቃው ሲመስለው፡ ስፍራውን ለቅቆ «ወደ ተሻለ ቦታ» ይሄዳል። አብዛኛውን ጊዜ በሄደበት ስፍራ ሁሉ ተመሳሳይ ነገር ማግኘቱ ጥርጥር የለውም። ይህ የሚያሳየን መለወጥ ያለበት የአገልጋዩ ልብ መሆኑን ነው። የአገልጋዩ ልብ በሚለወጥበት ጊዜ ያሉትን ችግሮች በሌላ ዓይን ማየት ይጀምርና በዚያው ባለበት ስፍራ ለውጥን ለማምጣት ጌታ የሚጠቀምበት ትሁት አገልጋይ ይወጣዋል።

3) አለመብሰል። እንደ አገልጋይ በመንፈሳዊ ሕይወቱ ካልበሰለ የቆመለትን ግብና ዓላማ በሚገባ እያውቅምና በሰዎች በቀላሉ በመሰናከል ስፍራውን በቶሎ የሚለቅቅ አገልጋይ ይሆናል። በቃሉ የበሰለ አገልጋይ በሚሆንበት ጊዜ ግን የሚያገለግለውን ስለሚያውቅ ሰው አሰናከለኝ በማለት ለጌታ ክብር የቆመበትን ስፍራ ትቶ አይሄድም። በሰው ስለተሰናከልን ስፍራን መልቀቅና አገልግሎት ማቆም ምንጩ አለመብሰል ነው። የበሰለ አገልጋይ ዓይኑን በመስቀሉ ላይ የተከለ አገልጋይ ነው።

4) መሰልቻት። ካለንበት ሁኔታ የተነሳ ሰልቸተን ስፍራችንን በምንለቅበት ጊዜ፡ በአንድ አገልግሎት ላይ ፍሬን እስከምናገኝ ድረስ በታማኝነት ለመቆየት በቂ ሥርዓት እንደሌለን ያሳያል። በተለይ በአሁኑ ዘመን ይህ ችግር ጎልቶ ይታያል። ስንቶቻችን በታማኝነታችን የሌሎችን አገልጋዮች ልብ እንዳሳረፍን ጌታ ብቻ ያውቃል። «እርሱ ስላለ ሥራው እንደሚከናወን እርግጠኞች ነን» ብለው ሌሎች የሚያርፉብን አገልጋዮች እንድንሆን ጌታ ያብቃን።

5) ሰሜታዊነት። በእምነት ሳይሆን በስሜት የሚመላለስ አገልጋይ፡ በኮረከት መሬት ላይ የምናነጥረውን ኳስ ይመስላል። ይህ ኳስ የሚቀጥለው ጉዞው ወዴት እንደሆነ እንደማይታወቅ ሁሉ፡ በስሜቱ የሚመራ አገልጋይም በአንድ ስፍራ አይረጋም። «በውስጤ አልተሰማኝም» እና «እንዲህ እንዳደርግ ተሰምቶኛል» የሚሉትም የተባረኩ ክርስቲያናዊ አባባሎች ጣዕማቸውን የምናሳጣቸው የጌታ እጅ ፈጽሞ የሌለባቸውን ከስሜታዊነታችን የመነጩ እርምጃዎቻችንን መንፈሳዊ ለማስመሰል ስንጠቀምባቸው ነው።

6) አጉል ምክር። «አንተን የመሰለ የተቀባ አገልጋይ እዚህ ምን ይሠራል?»፤ «ይልቁንስ ጊዜህን ከምታባክን ከዚህ አገልግሎት ውጣ» የሚሉና እነዚህን የሚመሳሰሉ አሁን ዘርዝራል ዘልቃቸው የማልቸል ብዙ አጉል ምክሮችን በአጭር የአገልግሎት ዘመኔ ሰምቻለሁ። ከጌታ ከመስማት ይልቅ እነዚህን የሥጋ ምክሮች ሰምቶ የተራመደም አገልጋይ በተለያየ የጌታ ሥራ ላይ ያስከተለውን የመከፋፈል መቅስፍትም ተመልክቻለሁ። በዚህ ሁሉ አንድን ነገር ተምሬአለሁ፡ ከጌታ ያልሆነ ምክር አይጸናም።



በሆነ ባልሆነ ምክንያት አገልግሎትንና ራእይን መለዋወጥ ፍሬ ቢስ ያደርጋል። በሌላው ጎኑ ደግሞ ስፍራዬን አልለቅም በሚል በጎ አስተሳሰብ በፍጹም ለበረከት፡ ለመታነጽና ለጌታ ክብር የማይውል ስፍራ ውስጥ ችክ ማለትም ኋላ ቀር ያደርጋል። አንተ ግን ሚዛንህን ጠብቅ። ከሁሉ በፊት የእግዚአብሔር አሳብ ምን እንደሆነ ለማወቅ ትጋ። እርሱ ከተከለህ፡ በበረሃ ውስጥም ቢሆን ትለመልማለህ። የእርሱ እጅ ከሌለበት ደግሞ የለማውም መሬት ፍሬን ይነፍግሃል።

እውነተኛ መነቃቃት

ምዕራፍ 5 ÷ 1-42



ቤተ ክርስቲያን ከተመሰረተች ብዙ ሳይረቅ ሐዋርያት ከአንድም ሁለት ጊዜ በመንፈስ ቅዱስ ተጥለቅልቀዋል። ከዚያም አልፎ ቀድሞ በክርስቶስ አገልግሎት ውስጥ በመገረም ሲመለከቱት የነበረውም ፈውስ ዛሬ በእጃቸው ተከናውኗል። ባዌሩ፡ አንድ ቤተ ክርስቲያን ልትደርስበት የምትችልበት የመነቃቃት ደረጃ ደርሶታል።

ሐናንያና ሰጴራ ትልቅ ስህተት ሠሩ። የበርናባስን መሬት መሸጥና ለእግዚአብሔር ማበርከት ተመልክተው ተመሳሳይ ነገር ለማድረግ የሞከሩ ይመስላሉ። ነገር ግን ልባቸው ያላቸውን በሙሉ ለመስጠት የተዘጋጀ አይመስልም። ለዚህ ነው ከሸያፊ ግማሽ አስቀርተው ሙሉ በሙሉ እንዳበረከቱ አስመስለው በሐዋርያት እግር ስር ያስቀመጡት። ጴጥሮስ እንደተናገረው፡ የሠሩት ኃጢአት ከሙሉው ቀንሰው መስጠታቸው ሳይሆን፤ ያላቸውን በሙሉ እንዳመጡ አስመስለው በውሸት መቅረባቸው ነበር። በዚህም አድራጎታቸው በመንፈስ ቅዱስ ላይ ለመዋሸትና ሐዋርያትንም ለማታለል የሞከሩት መከራ ሳይቀጣ አላለፈም።

«ቤተ ክርስቲያን» የሚለው ቃል በሐዋርያት ሥራ ውስጥ ለመጀመሪያ ጊዜ በተጠቀሰበት በዚህ ምዕራፍ ውስጥ በሐዋርያት እጅ ብዙ ድንቅና ተአምራት ይታያል። ከዚያም ሁሉ በላይ የሚያስገርመው ነገር እነዚህ የክርስቶስ አገልጋዮች በውጭም ሆነ በውስጥ የነበራቸው ሞገስ ነው (ቁ. 13)። የጌታ ተአምራት በፈውስ ብቻ የተወሰነ አልነበረም። የወንጌል ተቃዋሚዎች ሐዋርያትን ወደ እስር ቤት ቢጥሏቸውም እንኳ፡ ጌታ መልአኩን ልኮ አስወጣቸው።

ሐዋርያትም እንደገና በሸንጎ እስኪያቆሟቸው ድረስ ወንጌልን መስበክ አላቋረጡም ነበር። በዚያም ጌታ የታወቀውን የሕግ መምህር ገማልያልን ተጠቅሞ ከሞት አዳናቸው። ከዚህ በፊት ሕብረተሰቡን

በተለያዩ አመጽ ያነሳሉ መሪዎች እንደምናምን እንደሆኑና ከእግዚአብሔር የሆነ አሳብ ብቻ እንደሚጸና አስረድቶ በግርፋት ብቻ እንዲፈቱ ምክንያት ሆናቸው። ሐዋርያት ግን በሕይወታቸው የመንፈስ ቅዱስ እውነተኛ እሳት ተቀጣጥሎ ነበርና ስለ ክርስቶስ ማስተማርንና መስበክን በፍጹም አይተውም ነበር።



«ለሞትም እንዳልተኛ ዓይኖቼን አብራ» (መዝ. 13÷4) በማለት ዳዊት የጸለየው ጸሎት ዛሬም ለእኛ ያስፈልገናል። የዚህን ምዕራፍ ርእስ እውነተኛ መነቃቃት ብዬ የሰየምኩት፡ ውሸተኛ መነቃቃትም አለ ብዬ ስለማምን ነው። ለማንኛውም እውነተኛ ነገር ውሸተኛ ግልባጭ እንዳለው ሁሉ፡ ለእውነተኛ መነቃቃትም ውሸተኛ ግልባጭ አለው።

አንዳንድ ሰዎች በእኩል ሌሊት ልክ እንደነቃ ሰው ተነስተው ሲናገሩና ሲንቀሳቀሱ ይታያሉ። ተመልሰውም ወደ እንቅልፍ ይሄዳሉ። ማለፉ ከእንቅልፋቸው ሲነሱ በእንቅልፍ ልባቸው ስለተናገሩትና ስለደረጉት ነገር ሲጠየቁ፡ ምንም ነገር እንደማያለታውሉ ይናገራሉ። አንዳንድ ጊዜም በመንፈሳዊ ዓለም ውስጥ እንደዚህ ዓይነት ሁኔታ ይከሰታል። አንድ ቤተ ክርስቲያን በጣሙን የተነቃቃች የሚያስመስላትን ቋንቋ እየተናገረችና ተግባርን እያከናወነች፡ ምንም ፍሬ ሳታፈራ ተኝታ ስትቀር ያሳዝናል። እንደዚህ ዓይነት ሁኔታ በአንድ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ በሚታይበት ወቅት አገልጋዮች ራሳቸውን መጠየቅ አለባቸው።

በዚህ በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ አምስት ውስጥ የተጠቀሱትን የእውነተኛ መነቃቃት ምልክቶች እንመልከት።

I. ጌታ ሕህዝቡን ያጠራል (5÷1-11)።

ቀደም ብለን በተነጋገርንባቸው ምዕራፎች ውስጥ እንደተመለከትነው፡ ሰይጣን የክርስቶስን ቤተ ክርስቲያን በጅማሬ ለመቅጨት ከውጪ ባለ ስደት አብዝቶ ታገለ። ያ ጥረቱ አልሳካ ሲለው፡ አሁን ደግሞ በውስጥ ችግር ሊያናውጣት ሞክረ። ስለ ሥራው ግድ የሚለው የናዝሬቱ ኢየሱስ ግን በዝምታ አላለፈም። መጥራት የሚገባውን አጥርቶ አለፈ። በሐናንያና በሰጴራ ሕይወት የሆነውም

የዚያ ውጤት ነው። እነዚህ ሰዎች በእግዚአብሔር ፊት በመዋሸታቸው ምክንያት ለሌሎች ምሳሌ የሚሆን ቅጣት ተቀበሉ።

በእጁ የሐናንያና የሰጺራ ቅጣት ሲከናወን የተመለከተው ጴጥሮስ ሲናገር እንዲህ ይላል፡- «ፍርድ ከእግዚአብሔር ቤት ተነስቶ የሚጀምርበት ጊዜ ደርሶአልና» (1ጴጥ. 4፡17)። በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ የሥጋ ሥራ እንዳሻው እየፈነጨ፤ ጌታ በመካከላችን እየሠራ ነው ብንል ውሸተኞች ሆነን እንገኛለን። አገልጋዮች በስውር ኃጢአት ሕይወታቸው አድፎ ለአገልግሎት ሲቆሙ፤ ቅንነትና መከፋፈል በጌታ ቤት ሞልተው ሲተርፉ፤ በክርስቲያኖች ምክንያት የጌታ ስም ሲሰደብ፤ ጌታ ሕዝቡን የሚያጠራበት ዘመን ይመጣ ዘንድ ያሻናልና ወደ አምላካችን እንጨህ። እውነተኛ መነቃቃት በክንፉ ቅድስናንና እግዚአብሔርን መፍራት ሳያቅፍ አይመጣም። መንፈስ ቅዱስ በመላት በሚንቀሳቀስበት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የስውር ኃጢአት ስፍራ የለውም።



አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር ቤቱን ያጠራል በሚል ያልተሳሳተ አሳብ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያልሞላን ነገር ብቻ እየቆጠርን በአገልጋዮች ላይ ስንፈርድ እንገኛለን። ሌላ ጊዜ ደግሞ የጌታ ቤት ስንፍናንና ኃጢአትን ተሞልቶ እያየን በዝምታ ለማለፋችን ምክንያትን እየሰጠን እንጓዛለን። አንተ ግን ሚዛንህን ጠብቅ። ጌታ የቤቱ ቅንነት የሚበላውና ሕዝቡንም ሊያጠራ የሚነሳ አምላክ እንደሆነ በንግግርህም ሆነ በሕይወትህ ማስጠንቀቅን አትዘንጋ። ሆኖም ፍርድ የእርሱ እንጂ የአንተ እንዳልሆነም በማሰብ ከፍርድ መንፈስ ተጠበቅ።

II. ጌታ ለሕዝቡ ሞገስን ይሰጣል (5፡12-16)።

የሰሎሞን ደጅ መመላለሻ ዋነኛ የሐዋርያት መሰብሰቢያ ሆኖ ነበር። በዚያም በድንቅና በተለምዶት እየተመላለሱ ሳሉ፤ ሁሉም ያከብሯቸው እንደነበር ሉቃስ ይነግረናል (ቁ.14)። ይህም እርስ በርስ መከባበር በመካከላቸው ለነበረው የመንፈስ ቅዱስ ሥራ እንደኛው ምልክቱ ነው ብዬ አምናለሁ።

እንደ አገልጋዮች እርስ በርሳችን መከባበር እንዳይጠፋብን ትልቅ ማስተዋል ያስፈልገናል። ይህ የመከባበር ባህሪ ከሌለን አገልጋይን

ከአገልጋይ እያማረጥን የመከፋፈል ችግር ያሰጋናል። እውነተኛው የመንፈስ ቅዱስ ሥራ በመካከላችን በሚኖርበት ጊዜ፤ የእግዚአብሔር ሰዎች እርስ በርሳቸው ሲከባበሩና በአንድነት ሲሠሩ ይታያሉ። ዛሬ ለእዳጊ አገልጋዮች ምሳሌነት የሚበቁ በአንድነት የቆሙ መሪዎች የት ናቸው? አገልጋይ በጌታ ለሚያሳድጋቸው ወገኖቹ መልካም አርእያ ለመሆን ከመረጠ፤ ሌሎችን አገልጋዮች መተቸት፤ መንቀፍና መዝለፍ በመተው አብሯቸው መቆምን መማር ያስፈልገዋል።

III. የማያቋርጥ እሳት ይነድዳል (5፡17-42)።

ይህንን ነጥቤን በቀላሉ ለመረዳት ገማልያል የተናገረውን አሳብ ደግሞ ማጤን በቂ ነው። «ይህ አሳብ ወይም ይህ ሥራ ከሰው እንደ ሆነ ይጠፋልና፤ ከእግዚአብሔር እንደ ሆነ ግን ታጠፋለቸው ዘንድ አይቻላችሁም» (ቁ. 38-39)። ገማልያል እንደተናገረው፤ በሐዋርያት ዘንድ ይታይ የነበረው እንቅስቃሴ ከእግዚአብሔር ዘንድ ስለነበረ ነው ጌታ መልእኩን ልኮ ወንጌልን ይሰብኩ ዘንድ ከእስር ቤት ያስወጣቸው። እግዚአብሔር የጀመረውን ሥራ ማንም ሊያቆመው አይችልም።

ይህ እውነተኛና የማያቋርጠው የጌታ ሥራ በሚጠፋበት ጊዜ፤ በሥጋችን እርሱን የሚመስልን ሥራ ለማከናወን እንጥራለን፤ ብዙም ሳይቆይ ይጠፋል። ነፍሳትን እንሰበስባለን፤ ሕይወታቸው ግን አይለወጥም። ከየቤተ ክርስቲያኑ በግራና በቀኝ እንከፈላለን፤ እርስ በርሳችንም ሃሰተኞች ተባብለን እየተጠራራን በእግዚአብሔር ስም እስከመናገርም እንደርሳለን፤ ስለዚህም ሌሎችን ለማስታረቅ የተጠራን ቅዱሳን ከራሳችን ጋር ተጣልተን ቁጭ እንላለን። ስለዚህም አገልግሎታችን እንዴ ከፍ እንዴ ዝቅ ሲል ይታያል። ብዙ የአገልግሎት አሳቶች በየቦታው ይነሳሉ፤ መንፈስ ቅዱስ የጀመረው እሳት ብቻ እስከፍጻሜ ይነድዳል።

እውነተኛውን የጌታን እጅ እንመለከት ዘንድ ይህንን ጽሑፍ የሚያነብ አገልጋይ ሁሉ የሚከተሉትን ነገሮች ለማድረግ እንዲተጋ እበረታታዋለሁኝ።

1) ንስሐ። በየአብያተ ክርስቲያናቱ ሁሉ የማያቋርጥ የንስሐ መንፈስ ያስፈልገናል። በተለይም፤ ምእመኑን ዘወትር በንስሐ ይቀርብ

ዘንድ በእግዚአብሔር ቃል የሚገሰጹት የቤተ ክርስቲያን መሪዎችና የተለያዩ ራሱን የቻለ የአገልግሎት ድርጅት የሚያካሂዱ መሪዎች የንስሐን ሕይወት የዘወትር ተግባራቸው ያደርጉት ዘንድ አሳስባለሁ። አለበለዚያ፤ ወደፊት የመሪነትን ሥፍራ የሚረከቡት የዛሬ ምእመናን በንጹህና በጤናማ መንፈስ መታነጻቸው ቀርቶ፤ በየአገልግሎቱ ሰርጸ በገባው በቡድንና በመከፋፈል መንፈስ ተጣምመውና ተመርዘው ያድጋሉ። መልእክተኛ ከላከው እንደማይበልጥ ሁሉ፤ ተማሪም ከአስተማሪው በልጦ መሄዱ ያጠራጥራል (ዮሐ. 13፡16)።

2) መስቀሉን መመልከት። የጌታን ሥራ በአጭሩ ከሚቀጩት ነገሮች አንዱ፤ ከክርስቶስ መስቀል ላይ ዓይንን ማንሳት ነው። ይህ ሁኔታ በብዙ መልኩ ሊገለጥ ይችላል። ለጌታ ክብር መሮጥ ትተን የራሳችን አገልግሎት ብቻ እንዲያድግ ስንታገልና ለሰው ብለን ስናገለግል፤ ዓይናችን ከመስቀሉ ተነስቶአል። በአጠቃላይ የመነሻ አላባችን የክርስቶስን ሞትና ትንሳኤ በንጹህ ልቦና ማብሰር መሆኑ ቀርቶ ሌሎች ነገሮችን ስንከታተል፤ ዓይናችን ከመስቀሉ ተነስቶአል።

3) የምልጃ ጸሎት። እውነተኛ መነቃቃት የሚመጣው ከመንፈስ ቅዱስ ብቻ ስለሆነ፤ የምልጃ ጸሎት ቁልፉ ነው። የሥጋ ጥረት እንዲቆምና የጌታ ሥራ ብቻ እንዲሠራ አገልጋዮቹ በጸሎት መትጋት አለባቸው። ከሰው ጋር በማውራት ከምናላልፈው ጊዜ የበለጠ ከጌታ ጋር መነጋገር እስከንማር ድረስ እውነተኛውን የጌታን እጅ እንደማናይ መገንዘብ ትልቅ ማስተዋል ነው።

መገደል ያለባቸው ቀበሮች

ምዕራፍ 6፡1-15



የመጀመሪያዋ ቤተ ክርስቲያን ሌላ ችግር ገጠማት። ይኸውም የአድልዎ ችግር ነበር። ከግሪክ መጥተው የነበሩት አይሁድ በይሁዳ ይኖሩ በነበሩት አይሁድ ላይ የአድልዎ ክስ አቀረቡ። በይሁዳ ይኖሩ የነበሩት አይሁድ ከግሪክ መጥተው የነበሩትን መበለቶች በየዕለቱ በነበረው የምግብ አገልግሎት ችላ ያሉባቸው ይመስላል። ስለችግሩ መከሰት እውነተኛነትና በምን ዓይነት መልኩ እንደተከሰተ ሉቃስ ያደረገው ገለጻ ባይኖርም፤ ደቀ መዛሙርቱ ላይዘገዩ እርምጃ ሲወስዱ ይታያሉ። መፍትሄውም ለዚያ ተግባር ብቻ የሚውሉ አገልጋዮችን መሾም ነበር። ስለዚህም መንፈስ ቅዱስንና ጥበብን የተሞሉ ሰባት አገልጋዮች መረጡ። ሉቃስ እነዚህን የተመረጡ አገልጋዮች ዲያቆናት ብሎ ባይጠራቸውም እንኳ፤ ያከናውኑት የነበረው ተግባር ጳውሎስ በ1ጢሞ. 3፡8-13 ውስጥ የጠቀሰውን የዲያቆናት አገልግሎት መልክ የያዘ ይመስላል።

ደቀ መዛሙርቱ ጊዜ አግኝተው በየጥሪያቸው እንዲሰለፉ የተቀሩት አገልጋዮች በሙሉ ድርሻቸውን ማበርከት ነበረባቸው። ስለሆነም የእግዚአብሔር ቃል እየሰፋ ሄደ። ከእነዚህም ለአገልግሎት ከተሾሙት መካከል የነበረው «እስጢፋኖስም ጸጋንና ኃይልን ተሞልቶ በሕዝቡ መካከል ድንቅንና ታላቅ ምልክትን ያደርግ ነበር» (ቁ. 8)። ሲናገር የነበረውን የጥበብ ቃልና ሲያከናውን የነበረውን ተአምራት መቋቋም ያቃታቸው ተቃዋሚዎችም ስደትን አስነስተው እስጢፋኖስን ይዘው ወደ ሸንጎ አመጡት። ሸንጎው በሃሰት ክስ የተሞላ ነበር። የእስጢፋኖስ ፊት ግን እንደ መልአክ ፊት ያበራ ነበር።



«ወይናችን አብቦአልና የወይናችንን ቦታ የሚያጠፋትን ቀበሮች፤ ጥቃቅኑን ቀበሮች አጥምዳችሁ ያዙልን» (መጋ. 2፡15)። ገበሬ ለብዙ ጊዜ የለፋበት የወይን ስፍራው በማይረቡ ጥቃቅን ቀበሮች ሲጠፋበት ማየት አይፈልግም። በአንጻሩ፤

የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያንም ብዙ ዋጋ የተከፈለበትን ህልውናዋን የሚያሳድሩትን «ጥቃቅኑን ቀበሮች» አትፈልግምና አጥምዳ መያዝ ብቻ አይደለም ማጥፋትም አለባት።

በአሁን ዘመን ቤተ ክርስቲያናችን እያበበች ስትሄድ እድገቷን በአጭሩ ለመቅጠት የሚነሱ ቀበሮች አሉ። የሚያስገርመው ነገር እነዚህ ቀበሮች ቤተ ክርስቲያን በደነዘዘች ጊዜ፣ በተለይም በቁጥር ባነሰች ጊዜ የመነሳት ባህሪ የላቸውም። ሁኔታዎች ሲያምሩና ሲያብቡ ግን ባጭር ሊያስቀርሱት ይነሳሉ። ሉቃስም እንደተረከው፡ «በዚያም ወራት ደቀ መዛሙርት እየበዙ ሲሄዱ» ነበር በኢየሩሳሌሚ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ችግር የተነሳው።

የአንድን አገልግሎት እድገት በአጭሩ ለመቅጠት ሰይጣን የሚጠቀምባቸው ብዙ ዘዴዎች እንዳሉት ግልጽ ሆኖ ላለ። በአጭሩ በዚህ ምዕራፍ ውስጥ በግልጽ የምናያቸውን ቤተ ክርስቲያንን በቀላሉ ሊያጠቃት የሚችሉትንና በጣሙን የተለመዱትን ሦስት ነጥቦች ጠቅሼ አልፋለሁ።

I. ወገናዊነት (6÷1)።

ደቀ መዛሙርቱ እየበዙ በነበሩበት በዚያን ወቅት በድንገት ወደ ብርሃን የወጣው የወገናዊነት መንፈስ የሚያሳዝን ሁኔታ ነው። ከግሪክ መጥተው የነበሩት አይሁድ በይሁዳ በነበሩት አይሁድ ላይ የአድልዎ ከስ ማቅረባቸው ፈጽሞ ከእውነት የራቀ ቢሆን ኖሮ ሐዋርያት ስለጉዳዩ ያን ያህል ባላሰቡበት ነበር። መቼም በተቀደሰችው በክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንዲህ ዓይነቱ አጸያፊ ነገር መለማቱ ያሳዝናል። በአጭሩም ካልተቀጠ መሰረትን የሚያናጋ ችግር ነው።

በዛሬይቱስ ቤተ ክርስቲያን ይህ ጉዳይ እንዴት ይሆን? በቤተ ክርስቲያን አካባቢ ነገር ሞቅ ሞቅ ሲል፣ አገልግሎቶች ሲበዙና ነፍሳት ሲጨመሩ፣ ያን ጊዜ እንዴት ነው የምንመላለስው? በተለይም በቤተ ክርስቲያን በኩል ለምእመናኖች መሰራጨት የሚገባው የሥጋ በረከት በሚኖርበት ጊዜ አብዝተን መጠንቀቅ አለብን። ከእግዚአብሔር በአደራ በተቀበልነው ማንኛውም ጉዳይ ላይ ወገናዊነት ሲታከልበት ጤንነት በነቀርሳ ተተካ ማለት ነው። ጳውሎስም ሲመክረን እንዲህ ይለናል፡-

«ለወገኔ ይጠቅማል በማለት ወይም በከንቱ ውዳሴ ምክንያት አንድ እንኳ አታድርጉ» (ፊልጵ. 2÷3)።

አገልጋይ ከሚከተሉት የወገናዊነት መንፈስ መንስኤዎች ሲጠነቀቅ ይገባዋል።

1) የዘር ወገናዊነት። ሕዝብ በሕዝብ ላይ፣ መንግሥትም በመንግሥት ላይ በተነሳበት በዚህ በመጨረሻው ዘመን ከዚህ መንፈስ አብዝተን መጠንቀቅ አለብን። በቋንቋና በባህል ለመከፋፈል አመቺ በሆነችውም በሃገራችን ይህ ችግር አስጊ ነው። አገልጋይ ከሰውር ዘረኛነት ልቡን መጠበቅ አለበት። በቋንቋና በባህል፣ እንዲሁም በአገር ሰውነት ወገንህ ስለሆነ ለማንም ሰው አታድላ። ቅን ፈራጅ የሆነው እግዚአብሔር ያዝንብሃል፤ ለወንጌልም እንቅፋት ይሆናል።

2) የአብሮ አደግ ወገናዊነት። ለረጅም ጊዜ በሥጋ ኑሮም ሆነ በመንፈሳዊ አገልግሎት አብረው ያደጉ አገልጋዮች በአገልግሎት ውስጥ የመጠቃቂያ ዝንባሌ ሲታይባቸው የጌታን ሥራም ሆነ የሰውን ልብ ያቆስላልና መጠንቀቅ ያሻናል። አንድ ሰው አብሮህ በብዙ ነገር ስላለፈና ስለተላመዳችሁ ወደ እርሱ አታድላ። የእግዚአብሔር መንፈስ ያዝንብሃል፤ ለሰዎችም በረከት መሆን ይላንሃል።

3) የሥጋ ዝምድና ወገናዊነት። ይህ ዓይነቱ ወገናዊነት የሚያጠቃው አገልጋይ፡ «በሰማያት ያለውን የአባቴን ፈቃድ የሚያደርግ ሁሉ፣ እርሱ ወንድሜ እህቴም እናቴም ነውና» (ማቴ. 12÷50) የሚለውን የጌታን ቃል ገና አላነበበም፤ ቢያነብም ትርጉሙ አልገባውም። ሁሉም የአንድ አባት ልጆች በሆኑበት በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ገብተህ ለዘመድህ አታድላ። የሰውን ሁኔታ አይቶ የማያደላው አምላክህ ያዝንብሃል።

4) የቡድን ወገናዊነት። አገልጋዮች በየምክንያቱ የቡድን ስሜት እንዳያጠቃቸውና እንዳያዳሉ ሲጠነቀቁ ያስፈልጋል። ከተወሰኑ አገልጋዮች ጋር ቡድን በመፍጠር ለእነርሱ አታድላ። ወደ እርሱ የመጡትን ሁሉ ካለምንም አድልዎ ከመቀበል የማይባዝነው ክርስቶስ ኢየሱስ ያዝንብሃል።



ወገናዊነት በእግዚአብሔር ቤት ተገቢ አይደለም በማለት በተለያዩ መልኩ የሚዛመዱን ወገናዊነቶችን እርግፍ አድርጎ

መጣሉ ተገቢ አይመስለኝም። በእንጻሩ ደግሞ ጌታ እኛን በእነርሱ፣ እነርሱን ደግሞ በእኛ ይባርክ ዘንድ ባጠገባችን ላስቀመጠልን የቅርብ ወገኖቻችን እያደላንና በዚያም ምክንያት ጌታንና ሌሎችን ለዎች መበደሉም የከፋ ኃጢአት ይሆንብናል። እንተ ግን ሚዛንህን ጠብቅ። ባጠገብህ ጌታ ላስቀመጣቸው የቅርብ ወገኖችህ ያለብህን ሃላፊነት ቸል አትበል። ሆኖም አድልዎን እያደረግህና ወገኖችህን ብቻ ያለአግባብ እየጠቀምክ ሌሎችን ከመጉዳት ተጠንቀቅ።

II. ሁሉን እኔ ላድርግ ባይነት (6፡2-6)።

ደቀ መዛሙርቱ፡ መሴ ከዘመናት በፊት የተማረውን ትምህርት እንደ አዲስ ተማሩ (ዘጸአ. 18)። እርሱ ሥራውን ሁሉ ለብቻዬ አልቸልም ብሎ ለሰባዎቹ እንዳከፋፈለ፣ ሐዋርያትም ይህንኑ ነገር ማድረግ ነበረባቸው። እነርሱ የእግዚአብሔርን ቃል አደራ በሚገባ ይወጡ ዘንድ የተቀረውን የሥራ ሃላፊነት ለሌሎች ሲያከፋፍሉ ይታያሉ።

ዛሬ ስንቶቻችን ይህ አገልግሎትን ለሰዎች እንደየስጦታቸው የማለራጩት ምስጢር እንደገባን እኔ አላውቅም። አንድ ነገር ግን ግልጽ ነው፡ በሁሉም አገልግሎት እኛ ብቻ ከቆምንና ሁሉን ነገር ለመቆጣጠር ከታገልን፤ ለእግዚአብሔር ሕዝብ አገልግሎትን የማከፋፈል ምስጢሩ አልገባንም ወይም ያንን እውነት ለመለማመድ ፈቃደኞች አይደለንም። እግዚአብሔር የተቀባ አገልጋይ እንዲያስነሳ ከመጸለያችን በፊት፡ ከዚያም አልፈን፡- «አንድ የረባ አገልጋይ የለም» እያልን የእግዚአብሔርን ሕዝብ ከማግኛችን በፊት፡- «አገልጋይ ሁሉ በየጥሪው ተሰልፋል ወይ?» የሚለውን ጥያቄ መመለስ አለብን።

ለመሆኑ ለምንድነው ለሌሎች አገልግሎትን ከማከፋፈል ይልቅ ሁሉንም እኛው ለማድረግ የምንሮጠው? የሚከተሉትን ነጥቦች እንመልከት።

1) አለመተማመን። ሌሎች አገልጋዮች እኛ የያዝነውን ቦታ የሚቀናቀኑን ሲመስለን፤ በፍጹም በአገልግሎት እንዲላተፉ እንፈልግም። ስለዚህም እነርሱ በጸጋቸው መቆም በሚገባቸው ቦታ ላይ ዘወትር ራሳችንን ስናቆም እንታያለን። ይህንንም አድራጎታችንን የተለያዩ

ምክንያቶችን በመስጠት እንሸፋፍናለን። ይህ ዓይነቱ ድካም ካለብን፤ በተለይም በምእመናን ፊት ሞገስን እያገኘ የመጣን አገልጋይ አገልግሎትን በመንፈግ መወቅን ይቀናናል። እንዲህ ዓይነት አገልጋዮች በምንሆንበት ጊዜ፤ የያዝነው የአገልግሎት ስፍራ ጌታ የሰጠን ሳይሆን በብልጠታችን ያገኘነው መሆኑን ያሳያል። ጌታ እንዳቆመው የሚያውቅና የሚያምን አገልጋይ፤ ሰው ያወርደኛል ብሎ አይሰጋም። ስለዚህም በነጻነትና በደስታ ለሌሎች ሥራን ሲያከፋፍል ይታያል።

2) ብቁ አይደሉም ብሎ ማሰብ። ጌታ አገልጋዮቹን ያቆመው ብቁ ያልሆኑትን ወደ ብቃት እንዲያደርሱ እንጂ ብቁ አይደሉም በሚል ሰበብ እንዲቀብሯቸው አይደለም። ማንኛችንም ብንሆን ወደ አገልግሎት ስንመጣ ብቁ አልነበርንም፤ አሁንም ብቁ አይደለንም። ንስር ፈጽሞ ለመብረር እንግዳ የሆኑትን ጫፍቶቿን ወደ ሰማይ አውጥታ በመልቀቅ መብረርን እንደምታለማምድ ሁሉ፤ እኛም የጌታ ጥሪ ያለባቸውን ሰዎች የቀመስነውን እንዲቀምሱና የደረሰንበት እንዲደርሱ ማደፋፈር እንጂ ማዳፈን የለብንም።

3) የችሎታ ማነስ። አንዳንዶቻችን የአስተዳደር ችሎታ ስለሌለን፤ ፕሮግራሙ ሁሉ ለሌሎች የማከፋፈያ ጊዜው ካለፈ በኋላ ነው ትዝ የሚለን። ስለዚህም አንደኛችንን እኛው እንገባበታለን። ይህ ድካም ለእኛ ብዙም ባይታውቀንም እንኳ ሌሎችን እጅግ ይነዳልና ልናስብበት ይገባል። እንዲያውም አገልግሎትን የማከፋፈሉን ኃላፊነት የማስተዳደር ስጦታው ላላቸው አገልጋዮች በማስረከብ ይህንን የበረከት ሕይወት መለማመድ መጀመር እንችላለን።

III. አገልጋይን ያለ ስጦታው ማሰለፍ (6፡7-15)።

እንደ ሉቃስ ትረካ ከሆነ፤ እስጢፋኖስ ለድቄና አገልግሎት ነበር የተሾመው። ሆኖም፤ በተመደበበት የአገልግሎት ዘርፍ አንዳችም አገልግሎት ለመስጠቱ የተገለጸልን ነገር የለም። ይህንን ሁኔታ በመመልከት የተለያዩ ሰዎች ልዩ ልዩ አላቦችን ይሰነዝራሉ። አንዳንዶች እስጢፋኖስ ተመድቦበት የነበረው የድቄና አገልግሎቱ ቀድሞውኑ የእግዚአብሔር ፈቃድ ስላልነበረ ነው እግዚአብሔር ከዚያ

አውጥቶ በሥልጣን ያወጣው ብለው ያምናሉ። ይህ አመለካከት መልካም ሆኖ ሳለ እስጢፋኖስ ካለጌታ ፈቃድ ሰድቁና አገልግሎት ለመመደቡ ምንም ዓይነት ትንታኔ ስላልተሰጠን እንደዚያ ብሎ ለመደምደም ትንሽ አስቸጋሪ ይሆናል። በሌላው ጎኑ ደግሞ፣ እስጢፋኖስ በተሰጠው የድቁና አገልግሎት ታማኝ ሆኖ በመገኘቱ እግዚአብሔር ወደ ትልቅ ደረጃ አላድጎ ድንቅንና ተአምራትን ወደማድረግ አገልግሎት አሸጋግሮታል ብለው የሚያምኑ አሉ። ይህም መልካም አሳብ ነው። ነገር ግን ይህንን አሳብ በምንሰነዝርበት ጊዜ እግዚአብሔር ለሰዎች የሚሰጠውን የጸጋ ስጦታ አበላሰጥነው ማለት ነው። ድንቅና ተአምራት ማድረግ ከድቁና አገልግሎት በምንም አይበልጥም። አንድ አገልጋይ በማንኛውም አገልግሎት የሚቆመው ለዚያ አገልግሎት እግዚአብሔር ጸጋ ስለሰጠው እንጂ ያ ሰው ትልቅ ወይም ትንሽ ስለሆነ አይደለም። የእስጢፋኖስን ሰድቁና አገልግሎት ተመርጦ ሳለ ይህንን ሹመቱን አንዴም እንኳ ለመጠቀሙ ሳይገለጽ ድንቅና ተአምራት ለማከናወን መውጣት አንብበን በእውነትም ካለስጦታው የተሰለፈ አገልጋይ ነበር ብለን ለመደምደም ያስቸግራል። የዚያንው ያህል እስጢፋኖስ በድቁና አገልግሎት ጀምሮ ተአምራትን ወደማድረግ አገልግሎት ያደገ አገልጋይ ነው ለማለትም ትንሽ አስቸጋሪ ይሆንብናል። ይህን አከራካሪ ሁኔታ ለመመለስ ብዙ ጊዜ ከማባከን ይልቅ ከሁኔታው የምንማረውን መመልከቱ ለአድገታችን ይሆንልናል። በአጭሩ፣ እስጢፋኖስ በጥሪው ተሰለፈም አልተሰለፈ አንድን ጉዳይ ተመልክተን እንድናልፍ ይገፋፋናል። ይህ አገልጋይን ካሰጥረው የማሰለፍ ሁኔታ በክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሊከሰት ይችላል ወይ? አዎን ሊከሰት ይችላል። ይህንንም ስለማምን ስለሁኔታው በጠለቀ ሁኔታ ለመተንተን አፈልጋለሁ።

በአንድ በሕይወቱ የአገልግሎትን ጥሪ በተቀበለ ሰው ልብ ውስጥ የሚቃጠለውን እሳት ማንም ሰው ሊገነዘብለት አይችልም። ይህ ሰው ለጥሪው ምላሽን ሰጥቶ ለጌታው ማደርን በሚጀምርበት ጊዜ ብዙ ጦርነቶች በሕይወቱ ይታወጃሉ። ብዙዎቹ ጦርነቶች ከሰውም ሆነ ከሰይጣን በግላጭ የሚመጡ ውጊያዎች ናቸው። ነገር ግን የአገልጋይን ሕይወት እንደ ምስጥ በስውር የሚበላ ውጊያ አለ። ይኸውም አንድ አገልጋይ ካለ ጥሪው በሚቆምበት ጊዜ ነው። ይህ በሚሆንበት ጊዜ፣ ያ

አገልጋይ ሃኪም በሽታውን እንዳሳወቀለት ህመምተኛ ይሆናል። በውስጡ የጥሪው እሳት እንደ እሳት ይነዳል።

እንደ እግዚአብሔር አገልጋዮች ጌታ እያስነሳቸው ያሉት ወገኖቻችን በሙላት እንዲወጡ እውነተኛ ምኞት ካለን፣ አገልጋዮችን ተስፋ የሚያስቆርጡ ንግግሮች ከአንደበታችን በማስወገድ ተነቃቅተውና በስጦታቸው ተሰልፈው ጌታን በሙላት የሚያገለግሉበትን መንገድ ልንፈልግላቸው ይገባናል። «አትቸኩል፣ ገና ብዙ ይቀርሃል» ከሚለውና ይህንን ከመሳሰለው ለአገልግሎት በመነሳት ላይ ያሉን አገልጋዮች ተስፋ ከሚያስቆርጥ አነጋገር መቆጠብ የአስተዋይ አገልጋይ ምልክቱ ነው። «እርሱ ለመታወቅ የሚሮጥ ሰው ነው»፤ «ሁል ጊዜ መድረክ ላይ ለመቆም ነው ትግሉ»፤ «ቤተ ክርስቲያንን ለመክፈል የተነሳ ሰው ነው» የሚሉት የተለመዱ አባባሎች ከአስተዋይ አገልጋይ አንደበት ፈጽሞ አይጠበቁም።

አገልጋይን ካለበታው የማሰለፍን ችግር ለአንባቢዬ እንዲቀልለው በማለት በሁለት ከፍለን እንድናየው አፈረጋለሁ። አንደኛ፣ አገልጋዮች ለምን መቆም በማይገባቸው ቦታ ይቆማሉ? ሁለተኛ፣ አገልጋዮች መያዝ የሚገባቸውን አገልግሎት ለምን አይዙም?

በመጀመሪያ አገልጋዮች ለምን መቆም በማይገባቸው የአገልግሎት ቦታ ይቆማሉ? ለሚለው ጥያቄ የሚከተሉትን አሳቦች እናጠናቸው።

1) በክርስትና ስለቆየ። በክርስትና መቆየት አስፈላጊና ለቤተ ክርስቲያንም ትልቅ በረከት የሚሆን ሃብት ነው። ነገር ግን አንድን አገልጋይ በጌታ ቤት ያሳለፈውን ዘመን ቆጥረን ብቻ ባልተጠራበትና በፍጹም ለበረከት በማይውልበት አገልግሎት ላይ ስናስቀምጠው ትልቅ ስህተት እንሠራለን። አገልጋይ በጌታ ቤት ባሳለፈው ዘመን ብዛት ብቻ ሳይሆን፣ በመልካም ባህሪው፣ በመንፈሳዊ ብስለቱና ለዚያ አገልግሎት በመጠራቱ ጭምር ለአገልግሎት መቆም አለበት።

2) ብዙ ትምህርት ስላለው። አንድ ሰው ለረጅም ጊዜ በመንፈሳዊም ሆነ በዓለማዊ ትምህርት ማሳለፉና የሚጠበቅበትን ሁሉ በሚገባ ማጠናቀቁ የሚያሳየን ያ ሰው ምን ያህል የዳበረ ስነ ስርዓት እንዳለው ነው። ይህ ባህሪው ለወገኖች ትልቅ ምሳሌና ማበረታቻ ሊሆን ይገባዋል። የቀሰመውም እውቀቱ ደግሞ ብዙዎችን እንዲያስተምር ብቁ

ያደርገዋል። ሆኖም፤ አንድ ሰው ብዙ ትምህርት ስላለው ብቻ ላልተጠራበት አገልግሎት ማሰለፍ ለምንም አይበጅም። አገልጋይን ውጤታማ የሚያደርገው በሕይወቱ ያለው የመንፈስ ቅዱስ ቅባት እንጂ በጭንቅላቱ ውስጥ ያለው የእውቀት ብዛት ብቻ አይደለም።

3) አንድ ልብ ነን የሚል ሰበብ። የምናመጣቸውን አዳዲስ አሳቦችና የምንወስናቸውን ውሳኔዎች በአንድ ልብ ሆኖ የሚስማማንን ሰው እንደማግኘት ደስ የሚያሰኝ ነገር የለም። እንደሚገባ ከተጠቀምንበትም ትልቅ የበረከት ምንጭ ነው። ነገር ግን ይህንን ብቻ ምክንያት አድርገን አገልጋዮችን በምንሾምና በምንሸርበት ጊዜ ወደ ስህተት ልናመራ እንችላለን። እውነተኛ አገልጋዮች ስንሆን፤ ያልነውን ሁሉ አሜን እያለ የሚቀበለንን ሰው ብቻ ሳይሆን፤ በፍቅርና በትንትና የሚመክረንንና የሚገስጸንንም ሰው እንናፍቃለን። ደግሜ እሳለሁ፤ አንድ አገልጋይ ለአገልግሎት መቆም ያለበት ለዚያ አገልግሎት ስለተጠራ ብቻ መሆን አለበት።

4) የቅርብ ወዳጅነትና ጓደኝነት። ይህን አሳብ በዚህ ምዕራፍ፡ «ወገናዊነት» በሚለው ክፍሉ ውስጥ በመጠኑ ጠቅሼዋለሁኝ። ባጭሩ፤ ምንም እንኳ ለአገልግሎት የሚመቸን ቢመስለንም፤ አንድ አገልጋይ የቅርብ ወዳጆችንና ጓደኞችን ስለሆነ ብቻ ባልተሰጠው ቦታ ማሰለፍ ከጌታ ፈቃድ ያስወጣናል።

5) የአገልግሎት ዝና። የአንድን አገልጋይ የቀድሞ አገልግሎት መስማት ልብን ያሳርፋል። ወገኖችም ደግሞ በዚያ ሰው ጌታ ያደረገውን ድንቅና ያለማመደውን ልምምድ እየሰሙ ጌታን ማክበር አለባቸው። ነገር ግን የትናንት ዝና ለዛሬ የማይጠቅምበት ጊዜ እንዳለም መዘንጋት የለብንም። ከዚህ በፊት ጌታ በተለያዩ ቦታዎች የተጠቀመባቸውን አገልጋዮች አጣድፈን በዚህና በዚያ አገልግሎት ውስጥ ለናስገባቸው ከሁሉ በፊት እነርሱን ግራ እናጋባቸዋለን። እግዚአብሔር ብቻ ማንን በየትና መቼ እንደሚጠቀም ይወስናል። ስለዚህ በአገልግሎት ዝናና በልምምድ ብቻ ሳንወሰን የእግዚአብሔርንም ምሪት እንጠብቅ።

6) በሰዎች ዘንድ የደስ ደስ ያላቸው አገልጋዮች። ቤተ ክርስቲያን ከተባረከችበት በረከት አንዱ በውስጥ የተለያዩ ችሎታ

ያላቸው ሰዎች መኖራቸው ነው። በሰዎች ዘንድ የደስ ደስ ያላቸው፤ የሚያዝናኑ፤ ገና ስናያቸው የምንቀበላቸውና በሁሉ ዘንድ በመልካምነታቸው የታወቁ ሰዎች አሉንና ጌታን ልናመለግን ይገባናል። የአገልግሎት ምስጢር የገባን ሰዎች ከሆንን ግን ይህን የተጠቀሰውን የሰዎችን ሁኔታ ለአገልግሎት ከመጠራት ጋር በፍጹም እናምታታውም። አንድ አገልጋይ ሰዎችን ለሰሚያዝናና ወይም ብዙዎች ስለሚወዱትና ስለሚቀበሉት ብቻ መቆም የማይገባው አገልግሎት ላይ እንዳናቆመው ማስተዋል አለብን። እግዚአብሔር ለዚህ ሰው የሰጠውን ተቀባይነትና የደስ ደስ በምን የአገልግሎት ዘርፍ ሊጠቀምበት እንደሚወድ እንዲያሳውቅን ዕድሉን እንስጠው።

7) የአገልጋይ እጥረት። በተለይም የአገልጋዮች ቁጥር ባነሰበት አካባቢ፤ ሁሉ አምልኮ መሪ፤ ሁሉ ዘማሪና ሰባኪ ሆኖ ይታያል። ለጎደለው የአገልግሎት ዘርፍ ጥሪ ባይኖራቸውም እንኳ ያንን ስፍራ የሚሸፍን አገልጋይ ጌታ አስኪያስነሳ ድረስ ለጊዜው አገልጋዮችን ማቆም መልካም ሆኖ ሳለ፤ ሁለት መጠንቀቅ ያለብን ሁኔታዎች አሉ። በመጀመሪያ፤ የአገልጋይ እጥረት አለ የሚለውን ሰበብ ያሻነውን ለማድረግ እንዳንጠቀምበት መጠንቀቅ አለብን። ያንን ጥንቃቄ ከወሰድንና በእውነትም ችግሩ እውን ከሆነ፤ አገልጋዮች ከልክ ያለፈ ሄላፊነት ውስጥ ገብተው ፍሬ ቢሰ እንዳይሆኑ ሁሉን በማስተዋል እናድርግ።

ሰዎችን መቆም የማይገባቸው አገልግሎት ውስጥ ለናቆማቸው፤ በዚያ ቦታ መቆም የሚገባቸው አገልጋዮችን ስፍራቸውን በመንፈግ እንደምንበድላቸው ግልጽ ነው። ከዚህ ቀጥለን ደግሞ አገልጋዮችን ከጥሪያቸው የሚያስወርዱና መያዝ የሚገባቸውን አገልግሎት እንዳይዙ የሚያደርጉትን ጠንቆች እንመልከት።

1) እንደ ቃሉ ያልሆነ ራስን ማዋረድ። ጌታ ከሰጠን አገልግሎት፡ «እኔ ለዚህ አልገባም» በሚል ምክንያት ወደ ጓላ ስናፈገፍግ፤ ጌታን እንወስነዋለን። ከልቡ ትሁት የሆነ አገልጋይ ጌታ የሰጠውን አገልግሎት ካከናወነ በኋላ ነው፡ «እኔ ለዚህ የማልገባ ሰው ነኝ፤ ማድረግ የሚገባኝን ብቻ በጌታ ጸጋ አደረግሁ» በማለት ራሱን የሚያዋርደው።

2) አለመግባባት። አንድ አገልጋይ እኛ ያመጣነውን አሳብ የማይቀበል መስሎ ሲታየን፤ ችግሩን ለመፍታትና መጽሐፍ ቅዱሳዊ የሆነ መፍትሄ ለማግኘት ከመጣር ይልቅ በውስጣችን ቂምን በመያዝ በዚያ አገልጋይ ላይ የአገልግሎት በርን መዝጋቱ ተገቢ አይደለም። ይህ አድራጎት በወቅቱ በተፈጠረው አለመግባባት ምክንያት ያለብንን እልህ በመወጣት ለጊዜው እንድንረካ ቢያደርገንም እንኳ፤ በጌታ ፊት አጸያፊ ድርጊት መሆኑን እንዘንጋ።

3) ቅንነት። የቅንነት ችግር ያለበት አገልጋይ ሌሎች አገልጋዮች ጌታ ሲጠቀምባቸው ማየትና መስማት አይወድም። እንዲያውም እርሱ ስላልተሳተፈበት አገልግሎት የበረከት ዜና መስማትን አይፈልግም። ስለዚህም በጌታ ፊት ሞገስን እያገኘ የመጣን አገልጋይ ለራሱና ለጌታ ብቻ ግልጽ በሆነ የቅንነትና የጥላቻ ዓይን ይመለከተዋል። ይህ ቅንነት በምን ይገለጻል ብንል መልሱ፤ የአገልግሎትን በር በመዝጋት ነው። ይህንንም ሁኔታ ጌታ አይወደውም።

4) ለተሃድሶ አድልን መንፈግ። አገልጋይ በኃጢአት ወይም በስህተት መንገድ በሚገኝበት ጊዜ አስፈላጊውን እርምጃ መውሰድ የቤተ ክርስቲያን ሥልጣንና ሃላፊነት ነው። ነገር ግን ጌታ በደሙ ያጠበውን ያለፈ ኃጢአት እየጎተትን የተቀባውን ሰው ደፍቀን ማስቀረት የለብንም። የወደቁ አገልጋዮች ቤተ ክርስቲያን የደነገገችውን ተገቢውን የተሃድሶ መንገድና ሥርአት ከተከተሉ በኋላ ወደ አገልግሎታቸው እንዲመለሱ እንጣርላቸው።

5) የአገልጋይ መብዛት። ይህንን ምክንያት በቂ ለማድረግ፡ «መከሩስ ብዙ ነው፤ ሠራተኞች ግን ጥቂቶች ናቸው» የሚለውን ቃል ከማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ ዘጠኝ ውስጥ አውጥተን መጣል አለብን። ነገር ግን ይህንን ምክንያት በጥሪው መቆም የሚገባውን ሰው በዚያ አገልግሎት እንዳይቆም ለምናደርገው የረቀቀ ዘዴ እንዳንጠቀምበት እናስተውል። በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ አገልጋይ ጠፍቶ እንደማያውቅ ሁሉ ሞልቶ ተርፎም አያውቅምና፤ አገልጋይ በዝቶአል በማለት አገልጋዮችን መቆም የሚገባቸውን ስፍራ እንንፈጋቸው።

6) ቆሰልኩ ማለት። በሌሎች አገልጋዮች ምክንያት ቆስያለሁ ብሎ አገልግሎቱን የሚያቆም አገልጋይ፤ ማንን እንደሚያገለግል ገና ያልተረዳ አገልጋይ ነው። ዳዊት ከንጉስ ሳኦል ፊት ሸሸ እንጂ ከእግዚአብሔር ፊት አልሸሸም። ነብያት ስለ እግዚአብሔር ስም ሲመቱ አጸፋ ከመመለስ ተገቱ እንጂ በውስጣቸው የሚቃጠለውን የአምላካቸውን ቃል ከመናገር አልተገቱም። በዘመናቸው ጌታን አክብረው ያለፉ አገልጋዮች ሁሉ ስለ ስሙ ተረገጡ እንጂ አገልግሎታቸውን ረገጠው አልሄዱም።

7) የሰውን ማንነት አለመቀበል። ሁላችንም የሚስማማን ዓይነት የሰው ባህሪ አለን። ለምሳሌ፤ አንዳንዶቻችን ፈጣን ሰው ይስማማናል፤ ሌሎቻችን ደግሞ የተረጋጋ ሰው ይማርከናል። የሰው ማንነቱ ከእግዚአብሔር የተሰጠው ስጦታ በመሆኑ ልንቀበለውና ጌታንም ልናመሰግን ሲገባን የምንናናቅበት ከሆነ ጉዳቱ እጅግ የከፋ ይሆንብናል። ለምሳሌ፤ ከአራቱ የተቀቡ ሰባኪዎቻችን አንዱ ነገር ስለሚያረዝም ሌላው ደግሞ ስለሚያሳጥር ከአገልግሎት በብልሃት እያገለልናቸው ከሄድን፤ ሁለት አገልጋዮች ይቀሩናል። ምናልባት ደግሞ ከቀሩን ከሁለቱ፤ አንዱ በጣም ስለሚጮህ፤ ሌላኛው ደግሞ በጣሙን የለሰለሰ ስለሆነ ከናቅናቸው፤ የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ባዶዋን ቀረች ማለት አይደለምን? እባካችሁ፤ እግዚአብሔር ተቀብሎ ያነሳውን አገልጋይ የሚያድግበትን መንገድ እንፈልግለት እንጂ መልሰን አንጣለው።

ወጀብ፡ ወጀብ፡ ወጀብ

ምዕራፍ 7፡1-60



በሐዋርያት ሥራ ውስጥ በርዝመቱ የታወቀው ንግግር በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ይገኛል። ሊቀ ካህናቱ በእስጢፋኖስ ላይ የተሰነዘረውን ክስ ካደመጠ በኋላ መድረኩን በእስጢፋኖስ ሰጠው። እርሱም አክብሮት በተሞላበት ሁኔታ ለተሰበሰቡት ሁሉ የመከላከያ ምላሹን ይናገር ጀመር።

አብርሃም የሚሄድበትን ሳያውቅ እግዚአብሔርን በመታዘዝ የነበረበትን ሥፍራ መልቀቅ ነበረበት። ይህንንም ለማድረግ እምነት አስፈላጊነት ነበር። አብርሃም እርሱ ራሱ ሳይሆን ዘሩ የተሰፋውን ቃል እንደሚቀበል በእምነት ተመለከተ።

እስጢፋኖስ ብዙም ሳይቆይ ወደ ዮሴፍ ተሸጋገረ። እግዚአብሔር ከሰጠው ራእይና በአባቱ ፊት ከነበረው ሞገስ የተነሳ ወንድሞቹ ዮሴፍን ቀኑበት፤ ሸጡትም። እግዚአብሔር ግን የግብፅን ንጉሥ ተጠቅሞ ለዮሴፍ ሞገስን ሰጠው። ዮሴፍም ከራሱ አልፎ ለቤተሰቡ ሁሉ በረከት ሆነ።

በመቀጠልም እስጢፋኖስ የሙሴን አስደናቂ ሕይወት ይተነትን ጀመር። ሙሴ የራሱ ወገኖች በጥርጣሬ ዓይን የሚመለከቱት ሰው ነበር። በሰው አገር ተወለደ (ቁ. 20)፤ በሰው አገር ተማረ (ቁ. 22)፤ ጥሪውን በሰው አገር ሆኖ ተቀበለ (ቁ. 30)፤ አገልግሎቱን በሰው አገር ተቀምጦ አከናወነ (ቁ. 34)። በዚህ ሁሉ ግን እግዚአብሔር አልተወደውም ነበር።

እስጢፋኖስ የእነዚህን የእምነት አርበኞች ታሪክ ባጭሩ ከተነተነ በኋላ ቀስ በቀስ ሊናገር ወደፊላገው ፍሬ ነገር የደረሰ ይመስላል። የንግግሩ መሪ አሳብ እስራኤላውያን የተላከላቸውን መሪ አለመቀበላቸው ላይ ያተኮረ ነበር። እግዚአብሔር በሙሴ እጅ ያደረገውን ድንቅና ተአምራት በመናቅ እስራኤላውያን አመጹ። ፊታቸውንም እዘውትረው ወደ ጣኦት መለሱ። ይህንን ሁሉ ዝርዝር ሃተታ በማስታዘክ ነበር

እስጢፋኖስ በሸንጎው የተሰበሰቡትን የከላሾቹን እንገተ ደንዳናነት በግልጽ የተናገረው። በዚህም እንገተ ደንዳናነታቸው ምክንያት የተቀባውን ክርስቶስን ገደሉት። ይህንን እውነት በሰሙ ጊዜ በጣም ተቆጥተው ከዚህ በፊት በነቢያት ላይ እንዳደረጉት ሁሉ በእስጢፋኖስም ላይ የሞትን ፍርድ ፈረዱበት። እስጢፋኖስ ግን የእምነቱ ጀማሪና ፈጻሚ ሊየሱስ ክርስቶስ እንዳደረገው ለገዳዮቹ ምህረትን እየለመነ በቤተ ክርስቲያን ታሪክ ውስጥ የመጀመሪያውን የሰማዕትነትን ማእረግ ተጎናጸፈ።



ከቀደሙን የእግዚአብሔር ሰዎች የምንማረው ይህንን ነው። አንድ የእግዚአብሔር ሰው ከሰማይ የተሰጠውን ጥሪ ተቀብሎ የመጀመሪያውን እርምጃ መራመድ በሚጀምርበት ጊዜ የፈተና ወጀብ ከያለበት መጉረፍ ይጀምራል። ነገር ግን ተስፋ የማይቆረጥበት ጌታ ዛሬም «በወጀብና በዐውሎ ነፋስ ውስጥ መንገድ አለው» (ናሆ. 1፡3)። አገልጋይ በሚያልፍበት ሁኔታ ሁሉ የጠራውን ጌታ ቢጠብቅ፤ የኋላ ኋላ ድል የጌታ ነው።

ከከሃዲዎች የሚነሳውን ወጀብ ሳንቆጥር፤ በጥንት የነበሩ አገልጋዮች ከውስጣቸው፤ ማለትም ከግል ሕይወታቸው ይነሳ የነበረ ወጀብ ነበራቸው። ከዚያም አልፎ ደግሞ አሉልኝ ከሚሏቸው ወገኖቻቸው አቅጣጫ ያልተጠበቀ የወጀብ ጎርፍ ሲያጥለቀልቃቸው ይታዩ ነበር። ከዚህ ቀጥሎ የምንመለከተው በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ ሰባት ውስጥ የተጠቀሱትን በአገልጋይ ላይ የሚመጡትን በጣም የተለመዱ አራት የወጀብ ዓይነቶችን ይሆናል።

I. የውሳኔ ወጀብ (7፡1-8)።

ይህ ዓይነቱ ወጀብ አብርሃምን እንገዳግዶ ያለፈ ወጀብ ነው። ቀደም ሲል እንደጠቀስኩት፤ አብርሃም የሚሄድበትን ሳያውቅ እግዚአብሔርን በመታዘዝ የሚኖርበትን ሥፍራ መልቀቅ ነበረበት። ይህንንም ለማድረግ እምነት አስፈላጊነት ነበር። አብርሃም እርሱ ራሱ ሳይሆን ዘሩ የተሰፋውን ቃል እንደሚቀበል በእምነት ተመለከተ። አብርሃም፡ «ከአገርህና ከዘመዶችህም ወጥተህ ወደማሳይህ ወደማንኛውም ምድር ና» ተብሎ ሲነገረው በአእምሮው ያለፈውን

የውሳኔ ውጣ ውረድ መገመት አያዳግትም። የለመደውን ስፍራ በቀላሉ መልቀቅ ያን ያህል የቀለለው አይመስለኝም። ለመሆኑ አብርሃም ያላለፈው የውሳኔ ዓይነት ምን አለ? አብርሃም የሚቀጥለው ማደሪያው የት እንደሆነ ሳያውቅ በዘላንነት በኖረበት ዘመን ሁሉ፡- «በዚህ ሁኔታ እስከመቼ?» ብሎ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ይልቅ ለጊዜው የተመቻቸ ሕይወት የሚሰጠውን ምርጫ መከተል ይችል ነበር። አንተም በዚህ ሁኔታ እንደምታልፍ አስታውስ፤ ልብህንም አዘጋጅ። አብርሃም የሚቀጥለው ምግብ ከወዴት እንደሚመጣ በማያውቅበት ጊዜ ምግብ ፍሰጋ ወደ ግብፅ መሄዱ፡- «የእግዚአብሔር ሰው ሆኜ እንዴት በዚህ ሁኔታ ውስጥ አልፋለሁ» የሚያሰኝ ሕይወት ነው። አንተም፤ አገልጋይ ሆይ፤ በዚህ ሁኔታ የምታልፍበት ጊዜ ሊኖር እንደሚችል አትዘንጋ፤ በታማኝነትም ለመቆም ተዘጋጅ። አብርሃም በዓይኑ ለማያየው የተስፋ ቃል በእምነት ሲሮጥ ማየት ያስገርማል፤ በቶሎ የሚገኝን ሁኔታ ለመጨበጥ ጥላችሁ ጥፉ ያሰኛል። አንተም ለጊዜው ፍሬ ለማታደበት ሁኔታ ለጌታ ስትል ብቻ በእምነት መሮጥም የሚገባህ ጊዜ አለና ጸንተህ ቁም። አብርሃም የጌታ ዓላማ በሕይወቱ እንዲፈጸም ሲል ከወንድሙና ከዘመዶቹ ሁሉ መሰየቱ ትልቅ ውሳኔን የሚጠይቅ ነው። አንተስ ይህንን የመሰለ ውሳኔ ለጌታ ክብር መወሰን ቢያስፈልግህ ለዚያ ተዘጋጅተሃል? አብርሃም ከጌታ የተቀበላት ሣራ ለጊዜው ልትሰጠው ያልቻለችውን ዘር ለማግኘት ወደ አጋር ሮጠ። አንተስ ከዚህ ምን ትማራለህ? አብርሃም የጌታን ፈቃድ ለመከተል ሲል አንድያ ልጁን ለመሰዋት ፈቃደኛ በመሆን የጌታን ፈቃድ መረጠ። አንተስ ለዚህ ዓይነቱ ምርጫ ተዘጋጅተሃል? እነዚህ ሁሉ አብርሃም ያለፈባቸው ሁኔታዎች ውሳኔን የሚጠይቁ ጉዳዮች ናቸው። አገልጋይ ሆይ፤ እኔና አንተ በሕይወታችን የውሳኔ ወጀብ ሲያናውጠን በጌታ ታምነን ብንጸና፡- «እናመነታለን እንጂ ተስፋ አንቆርጥም» (2 ቆሮ. 4፡8)።



አንዴ የወሰኑትን ውሳኔ መለወጥ መሸነፍ መስሎ የሚታያቸው ሰዎች ግትረኛነት ይጎዳቸዋል። በተቃራኒው ደግሞ፤ ሁኔታዎች በተለዋወጡ ጊዜ ሁሉ አላባቸውንና ውሳኔያቸውን የሚለዋውጡ ሰዎች ጀምረው የሚፈጽሙት ቁም ነገር አይኖራቸውም። አንተ ግን ሚዛንህን ጠብቅ። እንደየሁኔታው የማትቀያየር የውሳኔ ሰው ብትሆን ከተቀበልከው ራእይና ካወጣሃቸው

እቅዶች ፈጥነህ የማትናወጥ ታማኝ አገልጋይ ትሆናለህ። ሆኖም በጎዳናህ ላይ መለወጥ የሚገቡህ እቅዶችህን ጌታ እንዲያሳይህ የምትመች አገልጋይ ለመሆን ትጋ።

II. የቅንአት ወጀብ (7፡9-19)።

አንዱን አገልጋይ የሚያስጨንቀው ወጀብ ለሌላው አገልጋይ ምኑም አይደለም። ለዮሴፍ የውሳኔ ወጀብ ጸጥ እንዳለ ባህር ነበር። ማንም ሊፈታ ያልቻለውን ሕልም በእግዚአብሔር ስም እፈታለሁ ብሎ መጋፈጥ ለዮሴፍ ቀላል ነበር። ለጊዜው ከሚገኝ የፍትወት ደስታ ይልቅ ለእግዚአብሔር መቀደስን በመምረጥ ለኃጢአት በጋበዘችው ሴት ላይ ጨርቁን ጥሎ መሮጥም የዮሴፍን ቆራጥነት የሚያሳይ ነው።

ዮሴፍን የፈተነ ወጀብ የቅንአት ወጀብ ነበር። ይህም ወጀብ የተነሳው ከወንድሞቹ ዘንድ ነበር። ምናልባት ዮሴፍ ለዚህ የቅንአት ወጀብ የተጋለጠው የራእይ ሰው በመሆኑ ነው ብዬ አምናለሁ። እግዚአብሔር የሰጠውን ተስፋ ለወንድሞቹ ባያካፍል ኖሮ ይህ የቅንአት ወጀብ ባልተነሳ ነበር።

ዛሬም በብዙ አገልጋዮች ላይ ይህ ዓይነቱ የቅንአት ወጀብ ይነሣል። አንድ አገልጋይ ጌታ ጠርቶኛል ብሎ ቆርጦ በሚነሳበት ጊዜ በመንገዱ ላይ በቅንአት የሚቃጠሉ «ወገኖች» እንደሚያጋጥሙት መዘንጋት የለበትም። እግዚአብሔር ግን በዚያ ወጀብ ውስጥ መንገድ አለው። አገልጋይ ሆይ፤ ጌታ የመራህን ነገር ከመፈጸም አንተን ሊያስቆምህ የሚችል ኃይል ቢኖር የራስህ ውሳኔ ነው። የአገልግሎት ነገር ገና ያልገባቸው ሰዎች በቅንአት ቢያስቸግሩህም፤ ለጌታ ክብር ከመሮጥ አይከልክሉህ። በጌታ ታምነህ ሩጫህን በትዕግስት ቀጥል። በቅንአት ወጀብ ለመናወጥ ልብህን ብትከፍት ግን፤ በልብህ እንደ እሳት የነደደውን ራእይ በዓይንህ ሳታየው ታልፋለህ። ቅንአት ለነገሠባቸው ሰዎች መሸነፍ በጣም አደገኛ ነገር ነው። ቅንአት ያለበት ሰው በወንድሙ ላይ ምንም ከማድረግ አይመለስም። ስምህን ሰዎች በከንቱ ሲያጠፉት አትናወጥ። ያላደረከውን አድርገሃል ስትባል በርታ፤ ልብህም ይጽና። በከፉ ቅንአት የተሞሉ ሰዎች ለሚያደርጉት የተንኮል ሥራ በቀላሉ እጅህን ከሰጠህ፤ አወዳደቅህ አያምርም፡- «ቅንዓትም

እንደ ሲኦል የጨከኝ ስትና» (መታ. 8፥6)። አገልጋይ በሕይወቱ ላይ የሚነሳውን የቅንነት ወጀብ በጌታ ኃይል መቋቋም ብቻ ሳይሆን፤ እርሱም በሌሎች ላይ በቅንነት ከመነሣት ልቡን ሊጠብቅ ይገባዋል።

III. የንቀት ወጀብ (7፥20-43)።

አብርሃምን ከውስጡ የተነሳ የውሳኔ ወጀብ አናወጠው። የሴፍን ደግሞ ከወንድሞቹ የመነጨ የቅንዓት ወጀብ ፈተነው። ሙሴ ደግሞ በተራው የወጀብን ጽዋ ይጎነጭ ጀመር። ሙሴን የተፈታተነ ወጀብ የንቀት ወጀብ ይባላል። ሙሴ ለአገልግሎት ሊሰማራ ከወሰነበት ጊዜ አንስቶ እስከሞተበት ቀን ድረስ ያገለግላቸው ዘንድ ከእግዚአብሔር የተቀበላቸው ወገኖቹ አገልግሎቱን የተቋቋሙበት ሰው ነበር። እስጢፋኖስ በሚገባ እንደተረከው፡ «ወንድሞቼም እግዚአብሔር በእኛ መዳንን እንዲሰጣቸው የሚያስተውሉ ይመስለው ነበር፤ እነርሱ ግን አላስተዋሉም» (ቁ. 25)። ለመሆኑ ሙሴ ያልጠገበው ዛቻ ምን ነበር? «አንተን በእኛ ላይ ሹምና ፈራጅ እንድትሆን የሾመህ ማን ነው?»፤ «ይህ ከግብፅ ምድር ያወጣን ሰው ሙሴ ምን እንደሆነ እናውቅምና» (ዘጸአ. 32፥1)፤ «በውኑ እግዚአብሔር በሙሴ ብቻ ተናግሯልን? በእኛስ ደግሞ የተናገረ አይደለምን?» (ዘጳል. 12፥2)፤ «ሕዝቡም ሙሴን ተጣሉት» (ዘጳል. 20፥3)። በእውነትም ሙሴ ንቀትን የጠገበ ሰው ነበር። እግዚአብሔር ግን በዚያ ሁሉ ወጀብ ውስጥ መንገድ ነበረውና ሙሴን ከፍ ከፍ አደረገው።

ሌሎች አገልጋዮች ማንነትህን፤ ጥሪህን፤ አገልግሎትህንና ከጌታ የተቀበልከውን መንፈሳዊ ነገር ሁሉ አልቀበልም ያሉ ሲመስልህ በቶሎ አትረበሽ፤ ጌታ በዚያም ውስጥ መንገድ አለው። ብልጠትን ተጠቅመህ፤ ወይም ደግሞ በጉልበትህ ተጣልተህና ተጨቃጭቀህ ወደ አገልግሎት ለመውጣትና ተቀባይነት ለማግኘት ከመጣጣር ተጠበቅ። ጊዜ የማይፈታው ነገር የለምና፡ «ይህም በጌታ ጸጋ ያልፋል» እያልክ በትዕግስት ጉዞህን ቀጥል። የእርሱ ወደሆኑት መጥቶ ተቀባይነትን ያላገኘውን የጦር መሪህን ክርስቶስን እስብ (ዮሐ. 1፥11)።



አንዳንዶች ጌታን በሙሳት ለማገልገል በጣሙን የተከበሩና በሁሉ ዘንድ ተቀባይነት ያገኙ መሆን የሚገባቸው ይመስላቸውና አገልግሎታቸው ላይ ከማተኮር ይልቅ ሰዎች በእነርሱ ላይ ያላቸውን እስተላሰብ ለማወቅ ሲጨነቁ ይታያሉ። ሌሎች ደግሞ ስለ ስሙ መናቅ አለብኝ በሚል ሳቢያ ለራሳቸው በረከትም ሆነ ለጌታቸው ክብር ለማይውል ጥልና ክርክር ራሳቸውን አጋልጠው ይሰጣሉ። አንተ ግን ሚዛንህን ጠብቅ። ቁም ነገሩ በሌሎች ዘንድ መናቅህና አለመናቅህ ሳይሆን ነገር ሁሉ ለጌታህ ክብር መከናወኑ መሆኑን አትዘንጋ። እግዚአብሔር በመከበርህም ሆነ በመናቅህ ውስጥ መንገድ አለው። ያንን የመወሰኑ መብት ግን ለአንተ አልተሰጠኸምና ጌታ በሚያሳልፍህ ጎዳና በትህትናና በማስተዋል ተመላለስ።

IV. የሞት ወጀብ (7፥44-60)።

አብርሃም፣ የሴፍና ሙሴ ያለፉበትን ወጀብ እስጢፋኖስ ካብራራ በኋላ፤ በመጨረሻ እነዚህን ሁሉ የወጀብ ዓይነቶች አልፎ ለሞት የተሰጠውን አዳኞችን ክርስቶስን በንግግሩ ጠቀሰ። ይህንን ሁሉ ከተነተነ በኋላ እርሱም ያንኑ የሞት ጽዋ ተጎነጨ። ክርስቶስ ኢየሱስ ለእግዚአብሔር ክብርና ለሰው ልጅ መዳን ሲል ከተቃዋሚዎች በመጣ የሞት ወጀም ሕይወቱን አላልፎ ሰጠ። እስጢፋኖስም የዚህ ጽዋ ተካፋይ ነው። በክርስቶስ የነበረው ጽናት በእስጢፋኖስ ዘንድም ነበር። በክርስቶስ የነበረው የይቅርታ መንፈስ በእስጢፋኖስም ዘንድ ነበር። ይህ ሁኔታ ዛሬም ከእኛ ይጠበቃል።

ይህ ዓይነቱ ወጀብ (የሞት ወጀብ) አንድ አገልጋይ ለክርስቶስ ስም ሲል የሚያልፍበት የመጨረሻው ደረጃ ነው። ሲያልፍበት መራራ ነው፤ ውጤቱ ግን ይጣፍጣል። ሲያስቡት ያስፈራል፤ ሲገቡበት ግን በደስታ ያስፈነድቃል። ሲቀርቡት ድቅድቅ ጨለማ ነው፤ ነገር ግን ብርሃኗ ወደማይጠፋው ዘላለማዊ ቤት መሸጋገሪያ በር ነው። የወጀቡን መንስኤዎች ለፍርድ፤ በወጀቡ የተመቱትን ደግሞ ለአክሊል ያዘጋጃል።

አገልጋይ ሆይ፤ በአገልግሎትህ ዘመን የሞትን ድምጽ የምትሰማባቸው ጊዜያት አይጠፋምና ልብህን አዘጋጅ። ውሳኔህ ከባድ ነውና ዋጋህን ተምን። ወስኛለሁ ካልክ፤ አንተም እንደ ጳውሎስ

ወጀቡን ካለፍክ በኋላ፡ «እዎን፡ ሙታንን በሚያስነሳ በእግዚአብሔር እንጂ በራሳችን እንዳንታመን፡ እኛ ራሳችን የሞትን ፍርድ በውስጣችን ለምትን ነበር» (2 ቆሮ. 1፡9) እያልክ ከሚገጥምህ የሞት ወጀብ ያዳነህን የክርስቶስን ክብር ትመሰክራለህ። ጌታ የፈቀደልህም የዚህን የሞት ጽዋ ጠጥተህ ታልፍ ዘንድ ከሆነ፡ «ለእኔ ሕይወት ክርስቶስ፡ ሞትም ጥቅሜ ነውና» (ፈልጽ. 1፡21) የሚል ዜማ ከፀባኦት እንደሚላክልህ አትርሳ።



«የሞት ወጀብ? ጌታን ካመንን እንዴት ለሞት አልፈን እንሰጣለን?» በማለት የጌታን ልዕልና የሚጠይቁ ጥቂቶች አይደሉም። በሌላ ጎኑ ደግሞ ጌታን ማገልገል ማለት የሁሉ መጣወቻ ሆኖ መቅረት እንደሆነም የሚመስላቸው ብዙዎች ናቸው። አንተ ግን ሚዛኑን ጠብቅ። በምን ዓይነት ሁኔታ እንደምታከብረው ጌታ ጠንቅቆ ስለሚያውቀው የጀመረውን እስኪጨርሰው ድረስ ሁሉን ለእርሱ ተውለት። ጌታ ካልፈቀደ ከጸጉርህ አንዳችም እንዳትወድቅ እወቅ። ፈቃዱ ከሆነ ደግሞ ከአንተ ቀድመው ያለፉ የጌታ ባሪያዎች ባለፉበት ሁሉ ታልፍ ዘንድ እድሉንና ጸጋውን ሊያጎናጽፍህ ይችላልና ለሚመጣው ሁሉ የተዘጋጀህ ሁን። ዘወትር ከጌታ ጋር የምትቆም አስተዋይ አገልጋይ ከሆንክ በወጀብ ላይ እየጋለብክ ከአንዱ የጌታ ፈቃድ ወደ ሌላው ትሸጋገራለህ። ይህንን ለማድረግ ግን ብዙ ማስተዋል የሚያስፈልጉህ ነገሮች አሉ። በወጀብ ውስጥ ባለፍክ ጊዜ የሚከተሉትን ነጥቦች ማስታወሱ ይጠቅምሃል ብዬ አምናለሁ።

1) ነገር ሁሉ በጌታ ቁጥጥር ስር መሆኑን አትዘንጋ።

እግዚአብሔርን ካስቀደምክ፡ እርሱ ተራምዶበት ያልፈተነው ወጀብ ውስጥ አትግባምና አትፍራ። ሐዋርያት ለወንጌል ከመሰደዳቸው በፊት ክርስቶስ ተሰድዷል፤ ከመገደላቸውም በፊት ተገድሏል። ክርስቶስን ለማናወጥ መጥቶ የነበረ ወጀብ መንስኤው ከማያምኑት ሰዎች ብቻ አልነበረም። ነገር ግን እግዚአብሔርን እናውቀዋለን የሚሉትም ሰዎች በማወቅም ሆነ ባለማወቅ መከራውን አላይተውት አልፈዋል። ክርስቶስ ሁሉን መዝናና ወስኖ አልፏልና አንተም በክርስቶስ ሁሉን ትችላለህ።

2) ለሚያምኑም ሆነ ለማያምኑ ሰዎች የቤተ ክርስቲያንን ነገር ከማማት ተጠንቀቅ። በወጀብ ውስጥ በምታልፍበት ጊዜ ያለህበትን ሁኔታ ሌሎች ሰዎች እንዲያደምጡህና እንዲገነዘቡልህ ትሻለህ።

ብዙውን ጊዜ ግን ላታገኝ ትችላለህ። ይህ በሚሆንበት ጊዜ፡ ላገኘኸው ሰው ሁሉ የሆነውንና ያልሆነውን ታሪክ ከማውራት ተቆጠብ። በተለይም የምታልፍባቸው ወጀቦች ከክርስቲያኖች አቅጣጫ የመጡ ሲመስልህ በክርስቲያኖች ላይ መልካም ያልሆኑ ቃላቶችን ከመሰንዘር እንደበትህን ግታ።

3) ከእልህ ልብህን ጠብቅ። የምታልፍበት ወጀብ በጌታ ቁጥጥር ስር ከሆነ፡ ከሰዎች ጋር እልህ መያያዝ አይገባህም። እንደውም ከምታልፍበት ሁኔታ የምታገኘውን ትምህርት በምስጋና መንፈስ መቀበል አለብህ። ለእልህ ልብህን መክፈትህ አገልግሎትን ወደማቆም ደረጃ ያደርስሃልና አስብበት። ለማን ብለህ ደሙን እንደውሃ ያፈሰሰልህን ጌታህን ከማገልገል ትርቃለህ?

4) ጌታ ያልፈቀደው ወጀብ ውስጥ እንዳትገባ የሚከተሉትን ጥንቃቄዎች ወሰድ። አብርሃም አንዴ ወደ አጋር በመሄድ፡ ሌላ ጊዜ ደግሞ ሣራ እህቴ ነች ብሎ በመዋሸት እንዳደረገው፡ በፊትህ ከሚደነቀረው ወጀብ ማምለጫ አቋራጭ መንገድ ከመፈለግ ተቆጠብ። ዮሴፍ እንደተላሳተው፡ ጌታ በልብህ ያስቀመጠውን ሁሉ ካለጊዜውና ካለበታው ለሰዎች ሁሉ አታካፍል። መጢ እንዳጠፋው፡ የጌታ ቀን እስከሚመጣ ድረስ ከመታገስ ይልቅ በሥጋህ ወደ አገልግሎት ለመውጣት አትቸኩል።

ከቤተ መቅደስ የማይጠፉ ሰዎች

ምዕራፍ 8፡1-40



የእስጢፋኖስ ተወግሮ መሞት የብዙዎችን አክራሪ አይሁዳውያን ቁጣ አባባሰው። ስለዚህም ኢየሩሳሌም ለክርስቲያኖች የማትመች ስፍራ ስለሆነች ከሐዋርያት በቀር ሁሉም ወደ ይሁዳና ወደ ሰማርያ አገሮች ተበተኑ። ሐዋርያት በኢየሩሳሌም ቆይታቸው ከእስራት በምን ዓይነት ሁኔታ እንደዳኑ ባይገለጽም፤ በአካባቢው ባሉ መልካም ፈቃድ በሞላባቸው ተራ ዜጎች ተተግነው ከእስራት አመለው ብሎ መገመት ከእውነት የራቀ አይሆንም። ከሐዋርያት በስተቀር ክርስቲያኖች ሁሉ ተሰድደው ከኢየሩሳሌም በመውጣታቸው፤ እስጢፋኖስን የቀበሩት ሰዎች በጸሎት ይተጉ የነበሩ ፈሪሳውያን ናቸው ብሎ ከማሰብ በስተቀር የተሻለ ማብራሪያ አይገኝለትም። እነዚህ ሰዎች ምናልባት የሸንጎው ውሳኔ ከልክ ያለፈ ጭካኔነት የተሞላው ነው ብለው ያመኑ ይሆናሉ። የሸንጎው ውሳኔ ግን ሳውል በክርስቲያኖች ላይ ያለበትን እልህ ያረካው አይመስልም። ስለዚህም፤ የቤተ ክርስቲያን ማፍረስ ጥረቱን ቀጠለ።

የክርስቲያኖች መሰደድ ያልተጠበቀ ውጤት በየስፍራው አስከተለ። ከእነዚህ ስፍራዎች አንዱ ሰማርያ ሲሆን፤ በዚያም በፊልጶስ አማካኝነት ወንጌል በሙላት ተሰበከ፤ አጋንንት ከሰዎች ወጡ፤ ሽባዎችና አንካሶች ተፈወሉ። ሲሞንም የዚህ ታላቅ ንቅናቄ ውጤት ነበር። በሰማርያ እየጠነቀለ ሕዝብን ያስት የነበረ ይህ ሰው በክርስቶስ አምኖ ከፊሊጶስ ጋር ይተባበር ነበር። የሲሞን ሰውጥ እውነተኛ መሆኑና አለመሆኑ አከራካሪ ጉዳይ ሲሆን፤ አምኖ ለመጠመቁ ግን ሉቃስ ምስክር ነው።

በለደት ምክንያት የተበተኑት ክርስቲያኖች በሰማርያ ያበሰሩትን ወንጌል ለማጠናከር ሐዋርያት ጴጥሮስንና ዮሐንስን ሰደዱላቸው። የሰማርያም አዲስ ክርስቲያኖች በመንፈስ ቅዱስ ተጥለቀሉ። በዚያን ጊዜ ነበር ሲሞን የመንፈስ ቅዱስን ሥልጣን በገንዘብ ሊገዛ የሞከረው። ይህም መከራው ጠማማ ልብ እንደነበረው ሲያስመሰክር፤ ፈጥኖ

መጽጽቱ ደግሞ የንስሐ ልብ እንደነበረው ያሳያል። ጴጥሮስ ሲሞንን ፊት ለፊት ከገሰጸው በኋላ ከዮሐንስ ጋር በሰማርያ ባሉ ብዙ መንደሮች ወንጌልን ሰብከው ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ።

የፊልጶስ ተልእኮ ገና ያለቀ አይመስልም። በእግዚአብሔር መልእክ ተመርቶ ወደ ኢትዮጵያዊው ጃንደረባ ቀረበ። ጃንደረባው ያነበበው የነበረውን የነብዩን የኢሳይያስን ትንቢት አልተረዳውም ነበርና ፊልጶስ በሚገባ አስረዳው። ጃንደረባውም አምኖና ተጠምቆ መንገዱን በደስታ ቀጠለ። ፊልጶስን ግን የጌታ መንፈስ ነጥቆ በአካጦን ለወንጌል ሥራ አሰማራው።



«ነገር ግን ኢየሱስ ሰዎችን ሁሉ ያውቅ ነበር ስለ ሰውም ማንም ሊመሰክር አያስፈልገውም ነበርና» (ዮሐ. 2፡24)። በእርግጥም ጌታ ሰዎችን የሚያውቀው እንደ ሰውነቱ ካሳለፈው ልምምድ፤ እንደ አምላክነቱ ደግሞ ልብንና ኩላሊትን ስለሚመረምር ነው። በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ብዙ ዓይነት ሰዎች አሉ። ስለዚህም የሰዎችን ማንነት ማወቅ ለአገልግሎታችን ብዙ ይጠቅመናል። የሰዎችን ማንነት ለማወቅ ደግሞ ከጌታ መማር ያሻናል። ወደ ቤተ ክርስቲያን ያዘወተረ ሁሉ የተለወጠ አይደለም። ለአገልግሎት የሮጠ ሁሉ በቅን ልቦና የሚሮጥ አይደለም። አንገቱን ያቀረቀረ ሁሉ እየጸለየ አይደለም። ከንፈሩን የመጠጠ ሁሉ ሩህሩህ አይደለም። ዝም ያለ ሁሉ አዋቂ አይደለም። የሁሉንም ልብ ጌታ ብቻ ያውቃል፤ እኛም ሁሉንም ከፍሬው እናውቅ ዘንድ ይህንን መክሮናል።

ቀደም ብዬ እንደጠቀስኩት፤ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ብዙ ዓይነት ሰዎች አሉ። እንደ አገልጋዮች፤ ሰዎች ያሉበትን ሁኔታ የማወቅ ሃላፊነት ያለብህ ሲሆን፤ በተለይም ከዚህ በታች የምንመለከታቸው ሰዎች ከቤተ መቅደስ ውስጥ ዘወትር አይታጡምና ጠንቅቀን እንወቃቸው። ባህሪያቸውን እናጥናው። በአጠገባችን እያሉ ሳናውቅ ዝም ብለን ሩጫችንን ብንቀጥል ፍሬያማነታችን ይቀንስብናልና እናስተውላቸው። ጌታ በሚሰጠን ጥበብ እየታመንን እንደየሁኔታቸውም እንያዛቸው።

I. እስጢፋኖስን የሚተኩ ሰዎች (8፥1-8)።

ሙሴ ቢሞት ኢያሱ ተነሳ፤ ኤሊ ቢደክም ብላቴናው ሳሙኤል በረታ፤ ሳኦል ቢስት ታናሽ የሆነው ዳዊት በአምላኩ ስም ወጣ፤ ኤልያስ ሲነጠቅ መገናጸፊያው በኤልሳባ ላይ ወደቀ። አሁን ደግሞ እስጢፋኖስ ተወግሮ ሲሞት ቅባቱ በፊልጶስ ላይ የተንጠባጠበ ይመስላል። ምንም እንኳ እስጢፋኖስ ተወግሮ ቢሞት፤ እርሱ ሲሠራ ከነበረው ያሳነሰ ድንቅ ሥራ በጌታ ስም እየሠራ ፊልጶስ ተነሳ።

አንዳንድ ጊዜ ካለ እኛ አገልጋይ የሌለ ሲመስለን አገልግሎታችንን ያቆምን ቀን የጌታ ቤት ባዶ የሚቀር ይመስለናል። ወይም ደግሞ አንድ አገልጋይ አገልግሎቱን ትቶ ለመሄድ የተነሳ እንደሆነ፡- «ምን ይሻላል?» ብለን እንጨነቃለን። እግዚአብሔር ግን ዘወትር የተቀባ አገልጋይ አለው። እግዚአብሔር የሚፈልገው የተቀቡትን ዓይቶና አክብሮ በስፍራቸው የሚያሰልፍ አገልጋይ ነው። ገና ምንም ያልተሞከሩ፤ በውስጣቸው የጌታ እሳት እንደ ችቦ እየነደደ ያሉ አገልጋዮች በየአብያተ ክርስቲያናቱ ሞልተዋል። እነዚህን ብላቴኖች እኛ እየለየን ካላወጣናቸውና ለአገልግሎት ካሳሰለፍናቸው የተስፋ መቁረጥ መንፈስ ብዙዎችን ላጋደመበት እንቅልፋ የሚመለምላቸው ጊዜ ሩቅ አይሆንም። በተለይም ለረጅም ጊዜ በአገልግሎት ላይ የቆዩ አገልጋዮች የራሳቸውንና ለብዙ ዘመን አብረዋቸው ያገለገሉትን አገልጋዮች ስጦታ ብቻ ለማየት ዓይናቸውን በጭላንጭል የሚከፍቱበት ጊዜ ሊያበቃ ያስፈልገዋል። በዚያ ምትክ ዓይናቸው በሰፊው ተከፍቶ በአካባቢያቸው ወንበር አሟቂ ሆነው የቀሩትን የተቀቡ አገልጋዮች ጸጋ የሚያዩበትን ዘመን ጌታ ያምጣልን።

 እግዚአብሔር የሰው ድኃ አይደለም በሚል ሰበብ አገልጋዮችን ዛሬ ከፍ ነገ ደግሞ ዝቅ እንድናደርጋቸው የጌታ ፈቃድ አይደለም። በሌላ ጎኑ ደግሞ ይህ አገልጋይ ከዚህ ቦታ ከተነሳ አገልግሎቱ ባዶውን ይቀራል ብሎም መጨነቅ መጽሐፍ ቅዱሳዊ አይደለም። አንተ ግን ሚዛንህን ጠብቅ። ጌታ በአጠገብህ ያቆመልህን አገልጋዮች ጌታ በሰጣቸው ክብር እያከበርክ ስትጓዝ፤ ከጊዜ ወደ ጊዜ በሚጎድለው የአገልግሎት ስፍራ ሁሉ በእርግጥም የሰው ድኃ ሆኖ

የማያውቀው እግዚአብሔር በጊዜው ሊሞላው እንደሚችል በሙሉ ልብህ እመን።

II. የዓመጽ እስራት የያዛቸው «ክርስቲያኖች» (8፥9-25)።

በቤተ መቅደስ ውስጥ እንደ ፊልጶስ እስጢፋኖስን የሚተኩ አገልጋዮች ብቻ አይደሉም ያሉት። እንደ ሲሞንም በእስራት የተተበተቡ «ክርስቲያኖች» አሉ። ራሳችንን ከዚህ ዓይነቱ እስራት ካልጠበቅንና ሌሎችንም በዚህ ዓይነት እስራት ውስጥ ያሉትን ሰዎች ካላወቅናቸው፤ ሁኔታው የሌላውን የንጹሁን ሕይወት ይበክላልና ታላቅ ጥንቃቄ ያሻናል። የመንፈስ ቅዱስን ስጦታ የግልን ፍላጎት ለማጠናከርና ሁኔታዎችን እንደምኞታችን ለመምራት የምንጠቀምበት በዚህ ዓይነቱ ትብታብ ስንያዝ ነው። «እኔ ከእገሌ የተሻለ ስጦታ አለኝ» የሚለውም አስተሳሰብ የዚሁ እስራት የመጀመሪያው ደረጃ ነው። ይህ እስራት እየጠነከረ ሲሄድ፤ ሰዎችን ለመማረክ በእግዚአብሔር ስም የማናደርገውና የማንናገረው ነገር አይኖርም። በሥጋችን አንድን አሳብ አውጠንጥንን ለሰዎች በምንናገረው ጊዜ ተቀባይነት እንድናገኝ ብቻ የጌታን ስም ስናክልበት ልባችንን እንመርምር፤ ንስሐም እንግባ። «የእግዚአብሔር ጸጋ ለማንም እንዳይጎድለው፤ ብዙዎቹም የሚረከቡበት አንድ መራራ ሥር ወደ ላይ በቅሎ እንዳያስጨንቅ» እንጠንቀቅ (ዕብ. 12፥15)።

III. የደህንነት ምስጢር የማይገባቸው ሰዎች (8፥26-40)።

ኢትዮጵያዊው ጃንደረባ ከፊልጶስ ጋር ሲገናኝ የትንቢተ ኢሳይያስን መጽሐፍ ሁለት ሦስተኛ አገባድዶ ነበር። የክርስቶስ ነገር ግን ፈጽሞ የገባው አይመስልም። ፊልጶስ በጌታ መንፈስ ተመርቶ የደህንነትን ምስጢር መግለጥ ነበረበት። ይህ ዓይነቱም የደህንነት ምስጢር ፈጽሞ አልገባህ የሚለው ሰው በቤተ መቅደስ አለ።

አንድን ሰው አምስት ጊዜ ጌታን ለመቀበል ሲነሳ ስታየው፤ ችግሩ ይግባህ። ለብዙ ጊዜ በጌታ ቤት ሲመላለስ፤ ነገር ግን አሁንም ከማያምኑ ጋር በማይመች አካሄድ ካለምንም ቅሬታ ተጠምዶ ስታየው፤ ይህን ሰው አስተውለው። ቋንቋው ሁሉ ሲያስደነግጥህ፤ አስተሳሰቡ

ከተማረው የደህንነት ቃል ጋር አልሰማማ ሲልህ፡ ተግባሩ ባህላዊ፡ አረማመዱ ልማዳዊ ሲሆን፡ ለዚያ ሰው ከጌታ ጥበብን መጠየቂያህ ጊዜ ነውና አስብበት። የተለያዩ የትምህርት ነፋስ እንደገለባ በቀላሉ እያነሳ የሚወስደውም ከእነዚህ ውስጥ ነውና ሳይቀድምህ ቅደመው።



አንዳንዶች ዘወትር እየተማሩ ወደ ደህንነት የማይደርሱትን ሰዎች፡ «እርሱ በፍጹም የሚገባው ሰው አይደለም» በማለት በቸልተኝነት ከሃላፊነት ይሸሻሉ። ሌሎች ደግሞ ሰዎችን የመለወጡ ኃላፊነት የእነርሱ ይመስል በስጋቸው በከንቱ ሲደክሙ ይታያሉ። እንተ ግን ሚዛንህን ጠብቅ። ጥበብን ከጌታ እየለመንክ ሰዎች የሕይወት ለውጥ የሚያገኙበትን ማናቸውም ዋጋ ለመክፈል ተዘጋጅ። ሕይወትን ለመለወጥ የሚችለው ግን አንዱ የእግዚአብሔር በግ ኢየሱስ ክርስቶስ መሆኑን አትርሳ።

ታዲያ በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ስላሉት የተለያዩ ሰዎች ለማወቅ ማድረግ የሚገባን ነገር ምንድን ነው? ግሩም ጥያቄ ነው። የሚከተሉትን ነጥቦች ሰንዝሬ አልፋለሁ።

1) ዘወትር መንፈስን የመለየትን ስጦታ ከጌታ እንለምን። ካለመንፈስ ቅዱስ እርዳታ ማንኛችንም ብንሆን የእግዚአብሔርን መንጋ ልናውቀው ስለማንችል የቅኖችን ቦታ ለጠማሞች፡ የጠማሞችን ደግሞ ለቅኖች እንሰጣለን። ጌታ ይህንን የተባረከ መንፈስን የመለየት ስጦታ በሕይወታችን እንዲሠራ በሚፈቅድበት ጊዜ፡ የሰዎችን ምስጢር እንድናውቅ ሳይሆን ለሚገጥመን ማንኛውም ሁኔታ አስፈላጊውን ምላሽ እንድንሰጥ ጥበብ ይኖረን ዘንድ ነው። ከማንኛውም እንቅስቃሴ ጀርባ ያለን መንፈስ ለማወቅ፡ መንፈስን የመለየት ስጦታ አማራጭ የሌለው መሣሪያችን ነው።

2) አረማመዳችንን ከጌታ ጋር እናድርግ። ከጌታ ጋር መራመድ ስንጀምር ነገሮችን በእርሱ መነጽር ማየት ስለምንችል፡ ሁሉን እንደ አመጣጡ እንመልሰዋለን። አለበለዚያ አቀራረባችን፡ ፍርዳችን፡ ውሳኔያችንም ሆነ አመለካከታችን ሥጋዊ ይሆንብናል። ከእግዚአብሔር ጋር ያልተጣበቀ አገልጋይ ዘወትር የሚሳሳትና አንድን ነገር ካደረገ በኋላ የሚጸጸት አገልጋይ ነው።

3) ከግምት ሕይወት እንራቅ። በግምት የሚመላለስ አገልጋይ በሰው ሕይወት ውስጥ የሌለውን አለ። ያለውን ደግሞ የለም የሚል አገልጋይ ነው። በተለይም ጌታ ለእኛ የሚገልጠውን ነገር ከራሳችን ጥርጣሬና ግምት ጋር ማማታት አይገባንምና መጠንቀቅ ያሻናል። አላባችንን ለሰዎች በምንገልጽበት ጊዜ፡ የእኛ የግላችን አሳብ ከሆነ ያንን በግልጽ ማስታወቅ ትልቅ ማስተዋል ነው። የምንናገረው አሳብ ደግሞ የመጣው ከእግዚአብሔር ዘንድ ከሆነ ያንንም በግልጽ ማስታወቅ አለብን። የእኛ አሳብና የእግዚአብሔር ድምጽ ሊለይበት የማይችልን ቃላት እየሰነዘርን መንታ አሳብን ያዘለ ነገር መናገር የለብንም።

ጌታ የጠራቸውን እናገልግላቸው

ምዕራፍ 9፡1-31



እስጢፋኖስ ሲገደል ሳውል የገዳዮቹ ልብስ ጠባቂ ነበር። ከዚያም በክርስቲያኖች ላይ ያለው ጥላቻ እየተባባለ በመሄዱ ማሳደዱን ተያያዘው። በዚሁ የሰይጣን ተልዕኮው ተይዞ ወደ ደማስቆ ሲጓዝ ሳለ፡ የነገሥታት ንጉሥ የጌቶች ጌታ የሆነው ክርስቶስ በመንገድ ተገናኘው። ከእርሱ የበለጠ ኃይል ስለከበበው ሳውል ወድቆ ምህረትን ከመለመን በቀር ምንም አማራጭ አልነበረውም። ከዚያ የሚከተለው የጳውሎስ ታሪክ ለሰሚው ሁሉ የሚያስገርም ነው።

ሐናንያ መቼና እንዴት ክርስቲያን እንደሆነ የተገለጸልን ነገር ባይኖርም፡ በደማስቆ የሚኖርና ሕይወቱን ለጌታ አሳልፎ የሰጠ ክርስቲያን እንደነበር ከሉቃስ ገለጸ መረዳት አያዳግትም። ሐናንያ ሳውልን በክፋቱ ነበር የሚያውቀው። ዛሬ ግን ሳውል የተሰበረ ሰው ነው። ብዙዎችን ይጠግን ዘንድ መለበር ነበረበት። ለብዙዎች ብርሃንን ያስተዋውቅ ዘንድ መታወር ነበረበት።

ሐናንያ ከላይ ለመጣለት ትእዛዝ አሟን ብሎ ቅን ወደሚባለው መንገድ በመሄድ ሳውልን ተገናኘው። ሳውልንም፡ «ወንድሜ» ብሎ ሊጠራው አላፈረም ነበር። ወንጌልንም ካበሰረለትና ከጸለየለት በኋላ እንደ ቅርፊት ያለ ከሳውል ዓይን ወደቀ። የክርስቶስን ወንጌል ለመስበክ ጊዜ ያላባከነው ሳውል፡ በደማስቆ የተቀመጡትን አይሁድ መልስ ያላጣቸው ጀመር። ያላቸው አማራጭ ሳውልን መግደል ነበርና ይህንኑ ለማድረግ ሲያሸምቁ፡ በደቀ መዛሙርት እርዳታ ከከተማ ወጥቶ ሊያመልጥ ቻለ። የሳውል ለውጥ አስገራሚ ከመሆኑ የተነሳ አይሁድ ብቻ ሳይሆኑ ክርስቲያኖች እንኳ ሊያምኑት አልቻሉም። በዚያን ጊዜ ነበር በርናባስ ሳውልን ከሐዋርያት ጋር እንዲተዋወቅ ያደረገው። ከሳውል ለውጥ በኋላ የምንመለከተው በክርስቲያኖችና በአይሁድ መካከል የነበረው ሁኔታ ለጊዜው መረጋጋቱን ነው። አብያተ ክርስቲያናትም እየታነጹና እየበዙ ይሄዱ ነበር።



እግዚአብሔር «ለሙሴ መንገዱን አስታወቀ፡ ለእስራኤል ልጆችም አደራረጉን» (መዝ. 103፡7)። ከዚህ መዝሙር

የምንማረው፡ እግዚአብሔር ለአገልግሎት ለለየው ለሙሴ መንገዱን እንዳስታወቀው ሲሆን፡ ለተቀሩት ሕዝብ ደግሞ ሥራውን ብቻ እንደገለጸ ነው። ቁጭ ብሎ እግዚአብሔር በሌሎች የሚሠራውን ሥራ መመልከትና ጌታን ማመስገን አንድ ነገር ሲሆን፡ የእግዚአብሔር ሥራ በሚገባ ይሠራ ዘንድ መንገዱን ማወቅና የሥራው ተካፋይ መሆን ደግሞ የተለየ ነገር ነው። እነዚህ ሁለት ነገሮች በደረጃም ሆነ በክብደት ይለያያሉ። የእግዚአብሔርን ሥራ ብቻ ሳይሆን መንገዱንም ያስተውሉ ዘንድ ለአገልግሎት የተጠሩ ሰዎች የተለየ እንክብካቤ የሚያስፈልጋቸው ለዚህ ነው። እነርሱም የእግዚአብሔርን መንገድ ስላወቁ የበለጠ ሃላፊነት ይጠብቅባቸዋል።

ለመሆኑ ዛሬ ለአገልግሎት የተጠሩትንና ከጌታ ራእይ ተቀብለው በእግራቸው ለመሄድ የሚንገዳገዱትን አገልጋዮች ለመደገፍና ጌታ የጠራቸው ደረጃ እስኪደርሱ በፍቅር ለማቀፍ የሚበቃና ፈቃደኛ የሚሆን አገልጋይ ማን ይሆን? በተለይም በዚህ አገልጋዮችን ተስፋ በሚያስቆርጥ ክፉ ዘመን፡ ጌታ በአጠገባችን ያስነሳልንን አገልጋዮች እኛ በሙሉ ልባችን አብረናቸው ካልተሰለፍን ማን ይቆምላቸው ይሆን? የእግዚአብሔር ሕዝብ ድንቅና ተአምራትን እያየ፡ ጌታን እያመሰገነ በመታነጽ ይኖር ዘንድ የጌታን መንገድ የሚያስተውሉ ጥሪ ያላቸው አገልጋዮች በሚገባ ሊያዙ ያስፈልጋል። እንዴት ነው እነዚህን ለአገልግሎት የተጠሩ ሰዎች የምንይዛቸው? ከዚህ ቀጥቶ መልስን እሰጣለሁ።

I. ለተጠሩት ዓይን ገላጭ (9፡1-19)።

ሳውል ምንም እንኳ ሕይወቱ ከመቀየሩ በፊት በነበረበት ስርአት ወደር የማይገኝለት አዋቂ የነበረ ቢሆንም፡ ወደ ጌታ ከዚያም አልፎ ወደ አገልግሎት ጥሪ ሲመጣ የአገልግሎትን ጉዞ «ሀ» ብሎ መጀመር ነበረበት። ይህንንም ጅማራ ለመጀመር ሐናንያ አስፈልጎት ነበር። ሐናንያም የእግዚአብሔርን ድምጽ በመታዘዝ ጳውሎስን ወደ ጉያው ተቀበለው፡ ጸለየለትም። ሁል ጊዜ በእርሱ የጸሎት ብርታት

ተደግፎ የሚኖር ጥገኛ ክርስቲያን ሆኖ እንዳይቀር የሸፈነውን ቅርፊት በጸሎት በመግፈፍ ነጻነቱን አጎናጸፈው። የራሱን አሳብ ሳይሆን የእግዚአብሔርን አሳብ መክረው። ሐናንያ እጁን ዌኖ በመጸለይ የላከውን ጳውሎስን እግዚአብሔር እጁን ዘርግቶ ተቀበለው። ወደ አገልግሎትም አወጣው።

በዘመናችንም እግዚአብሔር ከተለያዩ የሕይወት ነጻና ውስጥ እያወጣ ወደ ሰማያዊ አገልግሎት የሚያስማራቸው ሰዎች ጥቂቶች አይደሉም። እነዚህ ገና ልምምድ የሌላቸው ትኩስ አገልጋዮች ከዕለት ወደ ዕለት የአገልግሎት ዓይናቸው እየጠራ ይሄድ ዘንድ የሸፈናቸውን ቅርፊት የሚያስወግድ አስተዋይ አገልጋይ ያስፈልጋቸዋል። አዳዲስ አገልጋዮች ፍቅርን እንጂ ፍርድን አይፈልጉም። አቃፊን እንጂ ገፊን አይፈልጉም። የሚጸልይላቸውን እንጂ የሚያማቸውን አይፈልጉም። ከጌታ የተቀበሉትን አደራ ይወጡ ዘንድ ተገቢውን ነገር አድርጎ የሚልካቸው እንጂ የበታች አድርጎ አፍኖ የሚያስቀራቸውን አይፈልጉም። አስፈላጊውን የትምህርት ዘመን አልፈው በታላቅ ቅባት እንዲወጡና በመላት እንዲያገለግሉ የሚያበረታታቸው እንጂ ሁል ጊዜ ተማሪዎች ሆነው እንዲቀሩ አደንዝዞ የሚያስቀምጣቸው አይፈልጉም። እጁን እየጫነና እየባረከ የሚልካቸው፣ ከወጡበትም ሲመለሱ ምስክርነታቸውን የሚሰማቸውና ጌታ በእነርሱ ተጠቅሞ ያደረገውን ወደ ብርሃን የሚያወጣላቸው አገልጋይ ይፈልጋሉ። ይህንን ለማድረግ ፈቃደኞች ነን?



አንዳንድ ጊዜ የእግዚአብሔርን ጥሪ ሰምተው በመነሳት ላይ ያሉትን አገልጋዮች ተቀብለንና አበረታተን ማውጣት አለብን ብለን ማለፍ የሚገባቸውን የዝግጅት ዘመን እናሳጥረውና ለተስፋ መቁረጥ እናጋልጣቸዋለን። ሌላ ጊዜ ደግሞ ሳናስተውለው አገልጋዮችን ከልክ ያለፈ ታናሽ ግምት እንሰጣቸውና አገልግሎታቸው ታፍኖ እንዲቀር መሣሪያ እንሆናለን። አንተ ግን ሚዛንህን ጠብቅ። ጌታ በሕይወትህ የሚያመጣቸውን አገልጋዮች በመደገፍ ጥሪያቸው በመላት የሚወጣበትን መንገድ የምታመቻች ታማኝ ባሪያ ሁን። ታማኝነትህን ግን በዚህ ብቻ አትወስነው። አገልጋዮች ካለጊዜው ወጥተው እንዳያበላሹ ማስተዋል ሁንላቸው።

II. ለተጠሩት ጠባቂ (9፡20-25)።

ጳውሎስ ወደ አገልግሎት ለመውጣት የቸኮለ ይመስላል። ስለዚህም በማስተዋል ማድረግ ያለበትን በሚገባ ስላላወቀ ራሱን ለሞት እጋልጦ ነበር። አይሁድ ሊገድሉት እንደፈለጉ እያወቀ ምንም እርምጃ ሲወስድ ሲያደርግ አይታይም። ምንም እንኳ በአካባቢው የነበሩት ክርስቲያኖች ላልደረሱበት ለየት ላለ የጥሪ ደረጃ የታወቀ ታላቅ አገልጋይ ቢሆንም በልምምድና በማስተዋል ይበልጡት ነበርና በቅርጫት እድርገው ከሚጠብቀው ሞት የሚወጣበትን መንገድ አሳዩት።

ለአገልግሎት መጠራትና በብዙ ልምምድ ውስጥ ማለፍ የተለያዩ ነገሮች ናቸው። ብዙውን ጊዜ ለአገልግሎት በመውጣት ላይ ያሉ ጀማሪ አገልጋዮች የሚላሳቱት እዚህ ላይ ነው። የደረሱበት ደረጃ በጥሪ እሳት የመንደድና በእምነት ሁሉን የመጋፈጥ ደረጃ እንጂ የማስተዋል ደረጃ አይደለም። በአጠገባቸው ግን ከመፍረድ ይልቅ በፍቅር የሚንከባከባቸው አገልጋይ አብሯቸው ቢቆም በከባድ ሁኔታ ቆስለው ከመማር ይድናሉ። ይህ በአጠገባቸው ለመቆም የወሰነ አገልጋይ ግን የማይፈርድ፣ አንደበቱን የሚገዛና የሰው ሳይሆን የጌታ ነገር ብቻ ግድ የሚለው አገልጋይ መሆን ይገባዋል።

«እርሱ ለቁም ነገር የማይበቃ ያልሰለጠነ አገልጋይ ነው»፤ «ገና ብዙ ማደግ ይቀረዋል»፤ «ቢነግሩት አይሰማም፣ ዛሬም እንደገና አበላሽ» የሚሉትና እነዚህን የመሳሰሉት አነጋገሮች አገልጋዮችን ተስፋ የሚያስቆርጡ የጠላት መጠቀሚያዎች ናቸውና ሊቆሙ ይገባቸዋል። ሐናንያ ለጳውሎስ እንዳደረገው ጸልዮና ባርኮ መላክ ብቻ ሳይሆን የተቀሩት ደቀ መዛሙርትም ጳውሎስን ከሞት እንዳዳኑት አገልጋዮች ከጥፋት የሚጠበቁበትን መንገድ መፈለግ ትልቅ ማስተዋል ነው።

III. ለተጠሩት አጽናኝ (9፡26-31)።

የበርናባስ አገልግሎት የትም የማይገኝ አገልግሎት ነው። ከአይሁድ ተቃውሞ ይልቅ የክርስቲያኖች አለመቀበል የሳውልን ልብ በቀላሉ ሊሰብረው ይችላል ነበር። እውነትም በርናባስ እንደ ስሙ ትርጉም የመጽናናት ሰው ነው። በዚህ ጸጋው ነበር በጥርጣሬ የተሞላውን የክርስቲያኖችን ልብ እሸንፎ በሳውልና በእነርሱ መካከል

መተማመንን የዘራው። በእርሱ ዘንድ እርቅ እንጂ ጥል የለም። በእርሱ ዘንድ ማሰባሰብ እንጂ መበታተን አይገኝም።

አገልጋዮችን ዓለማውያን ቢቃወሙአቸውና ባይቀበሏቸው ክርስቲያኖች ያቅኛቸዋል። ነገር ግን አገልጋዮች አገልጋዮችን ለመቀበል አሻፈረኝ ሲሉና በሆነ ባልሆነው ሲጠራጠሯቸው እነዚህ አገልጋዮች ወደ ማን ይሄዱ ይሆን? ይህ ችግር ብዙዎችን አገልጋዮች ጠራርጎ የወሰደ ድልድይ የሚያስፈልገው አደገኛ ጎርፍ ነው። ይህንንም ድልድይ ከበርናባሶች በስተቀር ማንም ሊገነባው አይችልም። ለአገልግሎት አዲስ የሆኑት አገልጋዮች ነገር ግራ ሲገባቸው፣ ከወገኖቻቸው ጋር ያላቸው ሕብረት ሲሻክርና ሁኔታዎች አልያዝ አልጨበጥ ሲሉአቸው፣ አብሮአቸው በመቆም፡ «አይዞአችሁ» የሚላቸው አገልጋይ አስተዋይ አገልጋይ ነው።

እውነተኛውን ከአስመላዩ እየለየ አገልጋይን ከአገልጋይ አብሮ የሚያሰልፍ አስተዋይ ሰው ጌታ ቀብቶ ያስነሳልን ዘንድ እየተመኘሁ፣ ለአገልጋዮች በዚህ መልኩ ብንተጋላቸው መልካም ይሆናል ብዬ የማምንባቸውን ነጥቦች እሰነዝራለሁ።

1) ጥሪ ላላቸው አገልጋዮች ለዝግጅት የሚያስፈልጋቸውን ማናቸውንም ድጋፍ መስጠት ያስፈልገናል። ጌታ ለሁሉም የራሱ የሆነ አጠራር አለው። አንዳንዶቹን በቀጥታ ወደ አገልግሎት ሲያወጣ፣ ሌሎቹን ደግሞ በትምህርት ቤት ተዘጋጅተው እንዲያልፉ ይፈቅዳል። የማይማሩት በሚማሩት ላይ፡ «በእውቀት የእግዚአብሔርን ሥራ ለመሥራት ትሞክራላችሁ» እያሉ አይፍረዱባቸው። የሚማሩት ደግሞ የማይማሩትን አይናቋቸው። የእግዚአብሔር ሕዝብ ደግሞ ሁለቱንም ይደግፍ።

2) ጥሪ ያላቸው አገልጋዮች የኑሮ ሸክም ክብደቸው ቅባታቸው እንዳይደፈን አስፈላጊው ድጋፍ አይለያቸው። አንዳንዶች በሥራም ሆነ በንግድ ዓለም ተሰማርተው በተደላደለ ሁኔታ እየኖሩ በአገልግሎታቸው ጌታን እያስከበሩ አሉ። በአንጻሩ ደግሞ ሙሉ ጊዜአቸውን እንዲሰጡ ጌታ የሚፈልጋቸውም አሉ። እነዚህ አገልጋዮች ለጌታ ሥራ ብለው ወጥተው ላለ አንዳች አንዳይገድልባቸው መጠንቀቅ የእግዚአብሔር ሕዝብ ኃላፊነት ነው።

3) ጥሪ ያላቸው አገልጋዮች የተለየ ጸሎትና እንክብካቤ ያስፈልጋቸዋል። ሰይጣን አንድን ምእመን እንደሚዋጋ ብቻ ሳይሆን ከዚያም በከረረ ሁኔታ አገልጋይን ይዋጋል። የብቸኝነትና የተስፋ መቁረጥ መንፈስ አብዝቶ አገልጋዮችን ያጠቃል። አገልጋዮች ተቀባይነት ያጡ የሚመሰላቸውም ጊዜ ጥቂት አይደለም። በትእቢት፣ በክፉ ምኞትና በገንዘብ ፍቅር ይነደፉ ዘንድ ዘወትር የማይተኛውን ዲያቢሎስን የእግዚአብሔር ሕዝብ በክርስቶስ ኢየሱስ ስም እየተቃወመ ከአገልጋዮቹ አጠገብ ቢሰለፍ የሚያስጨንቃቸው ቅጥር ይፈርሳል።

የጠራህን ጌታ አትወስነው

ምዕራፍ 9፡32-10፡1-48



ሉቃስ በምዕራፍ ስምንት ውስጥ ያቋረጠውን የጴጥሮስን ታሪክ በምዕራፍ ዘጠኝ ውስጥ ሲቀጥል ይታያል። ጴጥሮስ ሲዘዋወርባቸው ከነበሩት ስፍራዎች ልዳ አንዱ ነበረች። በዚያም በነበሩት ክርስቲያኖች መካከል ሲመላለስ ሳለ፡ የአልጋ ቁራኛ የነበረውን ኤንያን ተገናኝቶ የክርስቶስን ፈዋሽነት አበሰረለት። ከእንግዲህ ወዲህ አልጋውን ማታ ለመተኛ ብቻ ነውና የሚፈልገው ተነስቶ አልጋውን አነጠፈ። በውጤቱም በልዳና በሰሮና የነበሩ ሁሉ ወደ ጌታ ዘወር አሉ።

ብዙም ሳይቆይ ለጴጥሮስ ከኢዮጵ የአገልግሎት ጥሪ ደረሰው። ወደዚያ የተጠራበትን ምክንያት ለጊዜው ባያውቀውም፡ ምንም ሳይጠይቅ ጌታ የሚያደርገውን ለማየት ሄደ። በወገኖች ሁሉ ዘንድ እጅግ የተወደደች አንዲት እህት ታማ ሞታ ነበር። ይህች ደቀ መዝሙር ጣቢታ በመባል የምትጠራ ስትሆን፡ በመልካምነቷ የታወቀችና ለመበለቶች ልብስን በመስፋት ታገለግል የነበረች መልካም ሴት ነበረች። ጴጥሮስ ከመጸለዩ በፊት ሁሉን ወደ ውጭ ማስወጣትን ከክርስቶስ የተማረ ይመስላል (ማር. 5፡38-42)። ያደረገው የፈውስ ስርአት ብቻ ሳይሆን ውጤቱም ጭምር ልክ እንደ አስተማረው እንደ ክርስቶስ ነበር። ይህንን ታላቅ ተአምራት ካከናወነ በኋላ ከቁርበት ፋቂው ከስምያን ጋር ለብዙ ቀናት ተቀመጠ።

ወደ ምዕራፍ አስር ስንሸጋገር አንድን ነገር እናስተውላለን። በምዕራፍ ስድስት ውስጥ እንደተገለጸው በመጀመሪያ ወንጌል ለአይሁድ ደረሰ። ከዚያም በመቀጠል በማግኘት ነገራቸው አይሁድ ለነበሩት ለሰማሪያ ሰዎች እንዴት ወንጌል እንደደረሳቸው ሉቃስ በምዕራፍ ስምንት ውስጥ ተረክልን። በዚህ በምዕራፍ አስር ውስጥ ደግሞ ሉቃስ የሚነግረን የክርስቶስ ወንጌል ወደ አሕዛብ መዳረሱን ነው። ታሪኩ ይህንን ይመስላል።

ቆርኔሌዎስ ከነቤተሰቡ ከአሕዛብ ወገን ነበር። ይህ ሰው በቀትር በጸሎት ሲተጋ ሳለ፡ የእግዚአብሔር መልአክ በራእይ ወደ እርሱ ቀረበ። እርሱም በድንጋጤ ትኩር ብሎ ወደ መልአኩ በመመልከት በጥያቄ ተሞላ። መልአኩም የጸሎቱንና የምጽዋቱን በእግዚአብሔር ፊት መታሰብ ካበሰረለት በኋላ፡ ማድረግ የሚገባውን ገለጸለት። ማድረግ የሚገባው ወደ ኢዮጵ ሰዎችን በመላክ ጴጥሮስን ማስመጣት ነው። ስለዚህም ከሎሌዎቹ ሁለት፡ እነርሱን በመንገዳቸው ይጠብቅ ዘንድ ደግሞ አንድን ወታደር ጨምሮ ወደ ኢዮጵ ላካቸው።

ይህ እግዚአብሔር እያደረገ ያለው አሕዛብን ወደ መንግስቱ የማፍለስ ታላቅ ሥራ በአሕዛብም ሆነ በአይሁድ ዘንድ በቀላሉ ሊታመን የማይችልና ተቀባይነት ለማግኘቱ አጠራጣሪ ጉዳይ በመሆኑ እግዚአብሔርም ትልቅ ትኩረት ሲሰጠው ይታያል። ቆርኔሌዎስን ለማሳመን ራእይን ማሳየት እንዳስፈለገው፡ ጴጥሮስንም ለማሳመን ራእይን ማሳየት ነበረበት። መልአክተኞቹ ወደ ከተማ ሳይገቡ ጴጥሮስ ትእዛዝን ከጌታ ይቀበል ጀመር። ጴጥሮስ ወደ ጣራ ለጸሎት ሲወጣ የስምያን ቤተ ሰዎች መራቡን አውቀው ምግብ እያዘጋጁለት ነበር። እግዚአብሔር ለጴጥሮስ መልአክቱን ሲያስተላልፍ ጴጥሮስ የነበረበትን ሁኔታ ሉቃስ «ተመስጦ» ይለዋል። በዚህ ራእይ ጴጥሮስ በፍጹም ሊቀበለው የማይችለውን ነገር አየ። በሰማይና በምድር ካሉ ፍጥረታት በባህሉም ሆነ በሃይማኖቱ እንዲበላ ያልተፈቀደለትን አራዊትና ወሮች ተመለከተ። ከላይ የመጣለትን፡ «ጴጥሮስ ሆይ ተነሣና እርደህ ብላ» የሚለውን ትእዛዝ ላለመቀበል ባለው ችሎታ ተጣጣረ። ይህ ሁኔታ ሦስት ጊዜ ከተከናወነ በኋላ፡ «እግዚአብሔር ያነጻውን አንተ አታርክሰው» የሚለው ምላሽ የክርክሩ ፍጻሜ ሆነ።

ጴጥሮስና ቆርኔሌዎስ መልአክተኞች ተገናኙ፤ በተመለከተው ራእይ ግራ ተጋብቶ የነበረውም ጴጥሮስ የራእዩን ምስጢር ቀስ በቀስ መገንዘብ ጀመረ። ለካስ የተመለከተው ሁሉ የምግብ ጉዳይ ሳይሆን የሕይወት ጉዳይ ነው። ጴጥሮስ እንግዶቹን በሚገባ ካስተናገደ በኋላ፡ በነገው ወደ ኢዮጵ ተጉዞ ከቆርኔሌዎስ ጋር ተገናኘ። በዚያም የተደረገው ተአምር የዓለምን ታሪክ ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ለወጠው። ለአሕዛብ ወንጌል ተሰበከ፤ እነርሱም ልባቸውን ለጌታ

ከፈቱ፡ ደህንነትንና የውኃን ጥምቀት፡ የመንፈስ ቅዱስንም ስጦታ ጭምር ተቀበሉ።



«የእግዚአብሔርን ጥልቅ ነገር ልትመረምር ትችላለህ? ወይስ ሁሉን የሚችል አምላክን ፈጽመህ ልትመረምር ትችላለህ? ከሰማይ ይልቅ ከፍ ይላል፤ ምን ልታደርግ ትችላለህ? ከሲኦልም ይልቅ ይጠልቃል፤ ምን ልታውቅ ትችላለህ?» (ኢዮብ 11፡8)። አዎን፡ ምንም አኖውቅም። የእግዚአብሔርን መንገድ አኖውቅም። እግዚአብሔር በምን መልክ ሊሠራ እንደሚወድ ለሰማናውቅ ዝም ብለን ብንታዘዘው ነገር ሁሉ ይሰምርልናል። ነገር ግን አንዳንድ ጊዜ አገልግሎታችን ከባህላችንና በአካባቢያችን ካለው ሁኔታ ሲያልፍ አኖውም። እግዚአብሔርን በባህላችን፡ እግዚአብሔርን ከሰዎች በተማርነው ወግ፡ እግዚአብሔርን ታሪክን ብንመረምርም እንኳ ጅማራውን ፈጽሞ ልናገኘው በማንችለው የሃይማኖት ሕግና ስርአት ወሰንንና ተብትበን፡ «አቤቱ ጌታ ሆይ ሥራህን ሥራ» እያልን ብንጮህ፡ ብንጸምና ብንጸልይ ምንም አዲስ ነገር አናመጣም።

ለመሆኑ እንደ ጴጥሮስ ለእግዚአብሔር ሥራ ልቁም ባይ ማን ነበር? እስከ ሞት ድረስ ጌታን ለመከተል የፎከረ ይህ ሰው፡ ጌታ እስኪጎበኘው ድረስ እግዚአብሔርን በራሱ የግምት ሳጥን ውስጥ አስቀምጦና ወስኖ የሚመላለስ አገልጋይ ነበር። ከጴጥሮስ እንደምንማረው፡ የጠራንን እግዚአብሔር መወሰን የለብንም። እግዚአብሔርን አንወስነው ስንል ምን ማለታችን ነው? የሚከተሉትን ነጥቦች እንመልከት።

I. መልካምነትህ ለክርስቲያኖች ብቻ አይሁን (9፡32-43)

ቀደም ሲል እንደተመለከትነው፡ ጴጥሮስ በየስፍራው ሲዘዋወር ሳለ በልዳ ኤንያን አግኝቶ ከነበረበት ደዌ በጌታ ኃይል ፈወሰው። ይህንንም ለማድረግ ኤንያ ክርስቲያን መሆኑንና አለመሆኑን ለማረጋገጥ አልተወነቀም። ኤንያ ከደቀ መዛሙርት አንዱ ቢሆን ኖሮ ያንን አሳብ ወንጌላዊው ሉቃስ ጠቅሶት እንደሚያልፍ አያጠራጥርም ነበር። ጴጥሮስ አማኝ መሆኑ ያልተረጋገጠለትን ኤንያን ምንም ሳይጠይቅ በጌታ ስም ከፈወሰው በኋላ ወደ ኢዮጴ በመሄድ ጣቢታ የተሰኘችውን ደቀ

መዝሙር ከሞት ለማስነሳት ጌታ ተጠቀመበት። የጌታ እጅ ለክርስቲያኑም ሆነ ለዓለማዊው የተዘረጋች መሆኗን በዚህ እንማራለን።

እግዚአብሔር ለማያምኑትም ይገደዋልን? በእርግጥም ይገደዋል። እግዚአብሔር ለፈጠረው ፍጥረቱ ሁሉ ባይገደው ኖሮ ለሰው ሁሉ መልካም እናደርግ ዘንድ ባልመከረን ነበር (ገላ. 6፡10)። እኛ ግን ከክርስቲያን ዓለማዊ፡ ከዓለማዊ ደግሞ ክርስቲያን ለናማርጥ፡ ጌታን እንወስነዋለን። በዚህም አድራጎታችን እውነተኛ ርህራሄ ከእኛ ከመራቁም በላይ፡ ለማያምኑ ሰዎች መልካም በማድረጋችን ጌታ ተጠቅሞ ሊሠራ ያቀደውን ድንቅ ሥራ እናሰናክለዋለን። በተለይም ደግሞ ሰዎች ወደ ደህንነት የመምጣት ተስፋን ሲያሳዩን ብቻ መልካምን ለማድረግ እጆቻችን ሲዘረጉ፡ ሁኔታቸው ደግሞ ተስፋ የሌለው ሲመስል እጆቻችን የሚለበሰቡ ከሆነ፡ የክርስቶስ እውነተኛ ርህራሄ በውስጣችን ስርጸ እንዳልገባ ያሳያል። የጌታን እጅ እንዳናስረው ከፈለግን፡ የመልካምነታችን በር ለክርስቲያኖች ብቻ ሳይሆን ለሰው ሁሉ የተከፈተ ይሁን።



አንዳንድ ጊዜ መልካም ማድረግ ያለብን ለክርስቲያኖች ብቻ አይደለም ብለን ሚዛናችንን ስተን ጌታ የሰጠንን በረከት ሁሉ በማይሆን ስፍራ ላይ ስናባከነው እንገኛለን። ሌላ ጊዜ ደግሞ መልካም ሥራችን ሁሉ በክርስቲያን ወገኖቻችን ብቻ ተወስኖ ይቀራል። ስለዚህም ሌላው ዓለም ሲሰቃይ እጃችንን አጣምረን እንቀመጣለን። አንተ ግን ሚዛንህን ጠብቅ። «ለሰው ሁሉ» መልካም አድርጉ ብሎ ያዘዘን ቃል፡ «ይልቁንም ለሃይማኖት ቤተ ሰዎች መልካም እናድርግ» (ገላ. 6፡10) በማለት ነገሩን ሚዛናዊ አድርጎ እንደደመደመው አትዘንጋ።

II. ማንንም ሰው የሚያጸይፍ ነው አትበል (10፡1-33)።

ይህ ነገር መነካት የለበትም ብለን የደመደምነውን ነገር የማይነካ መሆኑን ማን ነው ያስተማረን? ይህ ከቶ መቀመስ የለበትም ያልነውንስ ነገር የማይቀመስ መሆኑን ከማን ሰማን? ይህንን ነገር እንዴት ለማየት ዓይናችንን እንከፍታለን ብለን የወሰንነውን ነገር የማይታይ መሆኑን ከማን ተማርን? የማንሄድበት ስፍራ የማይኬድበት መሆኑን ማን ነው የደነገገልን? የእግዚአብሔር ቃል ነው ወይስ የሰው ወግ? ለጴጥሮስ

እነዚህን ነገሮች የደነገገለት ከአባቶቹ ሲወርድ ሲዋረድ የመጣው ባህላዊ እምነት ነበር። ስለዚህም፡ እግዚአብሔር የቀደሰው በእርሱ ፊት ያልተቀደሰ፤ እግዚአብሔር የባረከው በእርሱ ፊት እርኩስ፤ እግዚአብሔር የመረጠው ደግሞ በእርሱ ፊት የተጣለ ነበር። ይህንን ሁሉ አልፎ ከተማረ በኋላ ነበር፡- «ለእኔ ግን እግዚአብሔር ማንንም ሰው እርኩስና የሚያስጸይፍ ነው እንዳልል አላየኝ» በማለት የተናገረው።

በዘመናችን ብዙ ዓይነት ሰዎች ወደ ጌታ ቤት ይመጣሉ። እነዚህን ሰዎች እንደ አመጣጣቸው ካልተቀበልናቸውና ገና የውጭ ሁኔታቸውን ዓይነትን ከተጸየፍናቸው፤ ማን ይህን ለእነዚህ ሰዎች የመዳን ተስፋ የሚሆናቸው? ሰዎች ወደ ጌታ ቤት ገና ሲመጡ ሁኔታቸውን አይተን ደረጃ መስጠትና የሚያስጸይፈውንና የማያስጸይፈውን መወሰን የእኛ ድርሻ አይደለም። በክርስቶስ ያላመነ ሁሉ መጨረሻው ያው ነው። «ልዩነት የለምና ሁሉ ኃጢአትን ሰርተዋልና የእግዚአብሔርም ክብር ጎድሏቸዋል» (ሮሜ 3፥24)።

ይህንን ባለማወቃችን ነው ዛሬ በሰው ዓይን ሲታዩ እጅጉን አስቀያሚ ሁኔታ ላይ ያሉ የሚመስሉትን ሰዎች ከቤተ ክርስቲያን ይልቅ አንዳንድ ዓለማዊ የእርዳታ ድርጅቶች በበለጠ ሁኔታ ችግራቸውን ሲገነዘቡላቸውና ሲቀበሏቸው የምናየው። ስለዚህም የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ብቻ ማከናወን የምትችለውን ሥራ እነዚህ ድርጅቶች በገንዘብ ኃይልና በተለያዩ የሥነ ልቦና ጥበብ ሊፈቱት በከንቱ ሲታገሉ ይታያሉ። የክርስቶስ ደም የማያነጸው እድፍ፤ የማይለውጠውም ሕይወት የለምና ከእንግዲህ ወዲህ ማንንም ሰው እርኩስና የሚያስጸይፍ ነው በማለት ጌታን አንወስነው። በምትኩ ሰዎችን ከነቆሻሻቸውና ከነመጥፎ ሰማቸው አቅፈን በክርስቶስ ወደሚገኝ ንጽህናና መልካምነት ልናሸጋግራቸው ተጠርተናል።

III. ጌታ የሚሠራው በዚህ መንገድ ብቻ ነው አትበል (10፥34-48)።

በምዕራፍ ሁለት ውስጥ መንፈስ ቅዱስ በወረደ ጊዜ፤ ደቀ መዛሙርቱ መንፈስ ቅዱስን በመጠበቅ ብዙ ቀናት ቆይተው ነበር። በመጨረሻም መንፈስ ቅዱስን ሲቀበሉ ተንበርክከው ወይም ቆመው

ሳይሆን ተቀምጠው ነበር። በምዕራፍ ስምንት ውስጥ እንደተመለከትነው የሰማርያ ሰዎች መንፈስ ቅዱስን ይቀበሉ ዘንድ ጴጥሮስና ዮሐንስ እጃቸውን ጭነው እንዲጸልዩላቸው እግዚአብሔር ፈለገ። በዚህ በምዕራፍ አስር ውስጥ ደግሞ ጴጥሮስ ገና ስብከቱን ሳይጨርስ መንፈስ ቅዱስ ሲያቋርጠውና የቆርኔሌዎስን ቤት ሲያጥለቀልቀው እንመለከታለን። በተጠቀሱት በሦስቱም ክፍሎች ውስጥ መንፈስ ቅዱስ በተለያዩ መልኩ መውረዱ የሚያሳየን እግዚአብሔር መሥራት የፈለገውን ነገር በፈለገው መንገድ እንደሚሠራ ነው። እርሱ በእኛ ልምምድ አይወሰንም። ሁል ጊዜ አዲስን ነገር ማድረግ ይወዳል። ሰው ግን በባህሪው ለውጥን አይወድም። ትናንት በለመደው መንገድ ብቻ መራመድን ይፈልጋል። ይህ ባህሪው ዘወትር አዲስን ነገር ማድረግ ከሚወደው ከጌታ ባህሪይ ጋር ፈጽሞ አብሮ አይሄድም።

እኛ የክርስቶስ አገልጋዮች ጌታን ሳንወስነው በመላት በመካከላችን እንዲሠራ ከፈለግን፤ ጌታ የራሱን ሥራ በራሱ ጊዜና በራሱ መንገድ እንዲያከናውን ሥፍራውን እንልቀቅለት። በተለይም ከዚህ በፊት አይተነው በማናውቀው መልኩ ጌታ ሲንቀሳቀስ ሲፈልግ፡- «በዚህ እካባቢ አገልግሎታችንን በዚህ ዓይነት ሁኔታ አይደለም የምናከናውነው» ብለን በራችንን ከመዝጋታችን በፊት ለጌታ መንፈስ ጊዜን እንስጠው። ያን ጊዜ ጌታ ከአዲስ ልምምድ ወደ አዲስ ልምምድ ያሸጋግረን ዘንድ፡- «እነሆ፤ አዲስ ነገርን አደርጋለሁ፤ እርሱም አሁን ይበቅላል» (ኢ.ሳ. 43፥19) የሚለውን የተስፋ ቃሉን ያድስልናል።



አንዳንድ ጊዜ ጌታ የሚሠራው በዚህ መንገድ ብቻ ነው በሚል አሳብ ተይዘን ጌታ ሊያለማምደን ያለውን አዲስ ልምምድ አፍነን እናስቀራለን። ሌላ ጊዜ ደግሞ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ያልሆኑ ዘመን አመጣሽ ልምምዶችን ከጌታ መሆናቸውንና አለመሆናቸውን ሳንመረምር በራችንን ከፍተን እናስተናግዳለን። አንተ ግን ሚዛንህን ጠብቅ። እግዚአብሔር የአዲስ ነገር አምላክ መሆኑን በማመን ለሚሰጥህ ማንኛውም አዲስ ነገር ልበ ሰፊ ሁን። ነገር ግን በፊትህ የሚመጣን ማንኛውንም እንግዳ ልምምድ ከማስተናገድህ በፊት ሁሉን በቃሉ መርምር።

እንደ አገልጋዮች፡ የእግዚአብሔርን ኃይል በራሳችን ግምት አስረን እንዳንወስነው አብዝተን መጠንቀቅ ይጠበቅብናል። ይህንንም ለማድረግ እንዲረዱን የሚከተሉትን ፍሬ ነገሮች እንመልከት።

1) ከባህል ክርስትና እንጠበቅ። የምናደርጋቸውን ነገሮች ከእኛ በፊት ያንን ሲያደርጉ ያየናቸው አገልጋዮች ስላደረጉት ከሆነ የምናደርገው አገልግሎታችን በባህል የተተበተበ እንጂ መጽሐፍ ቅዱሳዊ አይደለም። «ይህ ነገር መደረግ ያለበት በዚህ መንገድ ብቻ ነው» ማለትን ከመረጥን መጽሐፍ ቅዱሳዊውንም ማስረጃ አብሮ ማዘጋጀቱ ውጤቱን ያማረ ያደርገዋል።

2) የሌሎችን ልምምድ ቀብረን የራሳችንን ልምምድ ብቻ አናጋንን። እኛ ባለፍንበት ያላለፈን ጌታ ወገኖቻችንንም ማለፍ በሚገባቸው ልምምድ ውስጥ አላልፎአቸዋል። ዘወትር የእነርሱ ልምምድ የተሳሳተ፤ የእኛ ግን ትክክለኛ መስሎ ሲታየን ጥንቃቄን እንወሰድ። የሌሎች ልምምድ እንደ ቃሉ እስከሆነ ድረስ ዋጋ ልንሰጠው ይገባናል።

3) ፍሬን እንጂ ጅማሬን አይተን አንፍረድ። ማንኛውም ከስህተት የሆነ ነገር መልካም ፍሬን ለማፍራት አይችልም። በሰዚህም ቸኩለን ከመፍረዳችን በፊት ፍሬን እንመልከት። «ወንድሞቼ ሆይ፡ በለስ ወይራን ወይስ ወይን በለስን ልታፈራ ትችላላችን?» (ያዕ. 3፡12)?

እድገትህን ለካው

ምዕራፍ 11፡1-30



ጴጥሮስ ከጌታ ራእይን ተቀብሎ ለአሕዛብ ባበረከተው አገልግሎት ድልን ተቀዳጅቶ በተራራ ላይ በደስታ ሳለ በድንገት በኢየሩሳሌም ሲያገለግሉ ከነበሩት ወገኖቹ ዘንድ የተቃውሞ ድምጽን ሰማ። አሕዛብ በእግዚአብሔር መንፈስ የመጎብኘታቸው ዜና ጴጥሮስን ቀድሞ ወደ ኢየሩሳሌም ደርሶ ኖሮ ከተገረዙት ወገን የሆኑት ክርስቲያኖች እሳት ሰብሰው እሳት ጎርሰው ጠበቁት። እነዚህ ማስተዋል የራቃቸው ሰዎች እግዚአብሔር አሕዛብን በምህረቱና በቸርነቱ መጎብኘቱ ሳያስገርማቸው ጴጥሮስ ከአሕዛብ ጋር መተባበሩ አበላማቸው። ጴጥሮስ ያደረገውን ነገር ሁሉ ከማስረጃ ጋር ማብራራት ነበረበት። ፍሬ ነገሩንም ሲያስር እንዲህ አለ፡- «እንግዲህ እግዚአብሔር በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ላመነው ለእኛ ደግሞ እንደ ሰጠን ያን ስጦታ ለእነርሱ ከሰጠ፡ እግዚአብሔርን ለመከልከል እችል ዘንድ እኔ ማን ነበርኩ (ቁ. 17)?» ይህም ምስክርነት ሰሚዎቹን አስደሰታቸው፤ እግዚአብሔርንም አከበሩ።

ወገኖችን ሁሉ በየስፍራው የበተነው የእስጢፋኖስ ሞት የወንጌልን መልካም ዜና አሕዛብ ሁሉ ይሰሙ ዘንድ መጠቀሚያ ምክንያት ሆነ። ወንጌል እስከ እንጾኪያ ድረስ። ቀድሞ ለአይሁድ ብቻ ይናገሩ የነበሩት ሁሉ አሁን ለግሪክ ሰዎችም ሳይቀር ወንጌልን ሰበኩ። ቁጥራቸውም እጅግ የበዛ አማኞችን እንዳፈሩ በኢየሩሳሌም ባለችው ቤተ ክርስቲያን ያሉ ወገኖች በሰሙ ጊዜ በርናባስን ወደ እንጾኪያ ሳኩላቸው። መንፈስ ቅዱስና እምነት የሞላበት ይህ ደግ ሰው፤ በእንጾኪያ በነበሩ ወገኖች መካከል የነበረውን ጸጋ ተመልክቶ ተደሰተ፤ ወደ ጦርሴስም በመሄድ ሳውልን ካገኘው በኋላ ወደ እንጾኪያ አብረው ተመለሱ። ደቀ መዛሙርትም ለመጀመሪያ ጊዜ ክርስቲያን የሚለውን ስም በተቀዳጁበት በእንጾኪያ እንደ ዓመት ሙሉ እያስተማሩ ተቀመጡ።

በዚያም ወራት ከኢየሩሳሌም ወደ እንጾኪያ ወርደው ከነበሩት ነቢያት መካከል አጋቦስ የሚሉት አንድ ሰው ተነሥቶ በዓለም ሊመጣ ስላለው ራብ አመለከተ። ደቀ መዛሙርቱም ይህን የእግዚአብሔር ቃል ታዝዘው በበርናባስና በሳውል እጅ በይሁዳ ላሉ ወገኖች እርዳታን ላኩ።



«ማደግህ በነገር ሁሉ እንዲገለጥ ይህን አስብ፤ ይህንም አዘውትር» (1ጢሞ. 4፥15) የሚለው ቃል ልንዘነጋው የማይገባን ታላቅ ምክር ነው። ምክንያቱም በሕይወታችን በማናድግበት ጊዜ ለሌሎች አገልጋዮችና ለጌታ ሥራ እንቅፋት እንሆናለንና ነው። የሚያድግ ሕይወት ከሌለን ዘወትር ነገሮችን በራሳችን ጠባብ መነፅር ብቻ እየተመለከትን የጌታን አሠራር ስንቃወም እንገኛለን።

ጴጥሮስ በሕይወታቸው ባላደጉ አገልጋዮች ምክንያት ያሳለፈው የተቃውሞ እሳት ቀላል አይደለም። የእርሱን ሕይወት ለአደጋ ከማጋለጥ አልፎ በክርስቶስ ተከታዮችና በአይሁድ መካከል የነበረውን የተረጋጋ ፍትሄ እንደገና የሚያነሳሳና ወገኖችን ለብዙ ሰደት የሚዳርግ ሁኔታ ነበር። ተቃውሞው የተነሳው ከወገኖች ዘንድ መሆኑ ጴጥሮስን ስህተተኛ ቢያስመስለውም፤ እርሱ ግን ያደረገውን የሚያውቅ አገልጋይ ነበር። ጌታ ተናግሮኛል በሚል ሳቢያ በስሜት ያልሄደ፤ ነገር ግን ከሰማይ የመጣለትን ትእዛዝ ፈትኖ፤ አውጥቶና አውርዶ፤ ከጌታ መሆኑንም በሚገባ አረጋግጦ የተራመደ ሰው ነበር። ይህንንም ሁኔታ ለሌሎች በትህትና ለማስረዳት የተሰናዳ አገልጋይ ነበር።

ከዚህ ምዕራፍ ስለ እድገት የምንማራቸው ትምህርቶች አሉን። በመጀመሪያ ታላቁን የእድገትን ጠንቅ እናያለን። በመቀጠልም የእድገት ምልክቱ ምን እንደሆነ እንመለከታለን። ከዚያም የእድገትን ውጤት እንማራለን።

I. ጭቅጭቅ፡- የእድገት ጠንቅ (11፥1-18)።

የጴጥሮስን ወደ አሕዛብ ሄዶ ወንጌልን መስበክ በመቃወም ለክርክር ተነስተውበት የነበሩት ወገኖች፡- «ይህ ነገር ከጌታ ይሆንን?» ብለው ራሳቸውን ሳይጠይቁ በግልፍተኝነትና በጭፍንነት የተነሱ ሰዎች ነበሩ። ጴጥሮስ ከጌታ የተቀበለው እነርሱ ግን ገና ያልደረሱበት ደረጃ መኖሩን ለማወቅ መከራ ሲያደርጉ አይታዩም። ሌላው ቢቀር፡-

«ስለዚህ ነገር ጌታ ምን ይላል?» በማለት ቃሉንና መንፈስ ቅዱስን ማማከሩ እንኳ አይከፋም ነበር። ይህም ሁኔታ በጴጥሮስና በተቃዋሚዎቹ መካከል ያለውን የእድገት ልዩነት ያሳያል።

በዘመናችን ያሉት አብያተ ክርስቲያናትም ሆኑ በውስጣቸው ያሉ አገልጋዮች መንፈሳዊ እድገታቸው ከሚሰባበት መለኪያ አንዱ ይህ ጭቅጭቅ የሚሉት ነቀርሳ በአገልግሎታቸው በመኖሩና ባለመኖሩ ነው። ጭቅጭቅ የእድገት ጠንቅ ነው። የሚያሳዝነው ነገር ግን ብዙ ፍሬ ነገር ልንወያይባቸው የምንችላቸው ስብሰባዎቻችን ዘወትር በጭቅጭቅ ሲባከኑ ማየታችን ነው። የአገልጋዮች ስብሰባ ሲጠራ መጀመሪያ በማስታወሻችን ላይ የምናሰፍረው የምንከራከርባቸውን ነጥቦች ከሆነ ማደጋችን ምኑ ላይ ነው? በመሪዎች ስብሰባ ጭቅጭቅ፤ በእባሎች ስብሰባ ጭቅጭቅ፤ ማን ይስበክ ጭቅጭቅ፤ ማን ይዘምር ጭቅጭቅ፤ እገሌ ሰምን አያገለግልም ጭቅጭቅ፤ እገሌ ለምን አገለገለ ጭቅጭቅ፤ እገሌ ከእኛ ጋር ወደ ተቃቃሩት ወገኖች ዘንድ በመሄድ የሰው ድንበር የማያግደውን የክርስቶስን ወንጌል ስለሰበክ ጭቅጭቅ ከሆነ፤ ክርስቶስ ኢየሱስ በመካከላችን እንዴት ሊሠራ ይችላል?

ሐዋርያው ጳውሎስ ለሃልማሶቹ አገልጋዮች ለጢሞቴዎስና ለቲቶ የሰጠው መመሪያ ዛሬም ይሠራል። የእግዚአብሔርን አገልግሎት በአደራ የተቀበለ አገልጋይ ከጭቅጭቅ የራቀ ሊሆን ይገባዋል (1ጢሞ. 3፥3፤ ቲቶ 1፥7)። የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች የመንፈስ ቅዱስን ድምጽ እያደመጡ መንጋውን ሊመሩ እንጂ ሊጨቃጨቁ አልተጠሩም። ዲያቆናት በትህትና ሊያገለግሉ እንጂ በሆነ ባልሆነ ቡድን እየፈጠሩ እንዲጨቃጨቁ ጌታ አልጠራቸውም። መዘምራን ከጌታ ዝማራን እየተቀበሉ ስሙን እንዲባርኩ፤ ለሕዝቡም በረከት እንዲሆኑ እንጂ ማለቂያ የሌለው የእርስ በርስ ክስ ውስጥ እየገቡና እየተናናቁ በጭቅጭቅ መንፈስ በጉባኤ ፊት እንዲቆሙ ጌታ አልጠራቸውም። እንዲሁም በተለያዩ የአገልግሎት ዘርፍ የተሰማሩ አገልጋዮች ሁሉ ለአገልግሎት በቅተንበታል ብለው ያመኑበትን እድገታቸውን በጭምተኝነታቸው ያሳዩ። ነገር ግን በብዙ አካባቢዎች እንደምናየው እስካሁን ከዚህ ሁሉ ችግር አልዳንንምና ጌታ በማስተዋል የበለጸጉ አገልጋዮችንና የቤተ ክርስቲያን መሪዎችን በየስፍራው ያስነሳልን።

II. ጸጋን ማየት፡- የእድገት ምልክት (11፡19-26)።

በክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ባሉ አገልጋዮች ዘንድ ያለው የእድገት ልዩነት ያስገርማል። ግማሹ የሌላውን ስህተት እየቆጠረ ሲጨቃጨቅ ግማሹ ግን የሰውን ጸጋ ለማየት ልቡን ሲከፍት ይታያል። በበርናባስ ሕይወት የሚታየው ይህ ዓይነቱ የሚባርክ ባህሪ ነው። እነዚያ ክፉ ጥሮስ ጋር ሲከራከሩ የነበሩ የተገረዙት ወገኖች የአሕዛብን ቆሻሻ ጎን ብቻ ተመልክተው የጹጥሮስን ከአሕዛብ ጋር መተባበር ሲያወግዙ፤ በርናባስ ግን እግዚአብሔር በአሕዛብ ውስጥ ያስቀመጠውን የከበረ ጸጋ አይቶ ደስ ሲሰኝ ከዚያም አልፎ ሲያበረታታቸው ይታያል። ይህ ትልቅ የእድገት ምልክት ነው።

ይህ አገልጋይ ወደ ጌታ ከመምጣቱ በፊት ብዙ አበላሽቷል? ያደግን አገልጋዮች ከሆንን ትናንት ያሳለፈውን ሳይሆን ዛሬ ክርስቶስ የሰጠውን ጸጋ እንመለከታለን፤ ያለፈውን ሕይወቱን እያሰበ በጥፋተኝነት ስሜት እንዳይታሰርም እናበረታታለን። በዚያኛውስ አገልጋይ ሕይወት ውስጥ እንደ ጌታ ቃል ያልሆነ ነገር ይታያል? ያደግን አገልጋዮች ከሆንን ድካሙን ብቻ እየቆጠርን ከመፍረድ እንቆጠባለን፤ ጌታ በሕይወቱ ያስቀመጠውን ስጦታና ጸጋ እንዲያቀጣጥል እያበረታታነው፤ ከስህተቱም እንዲመለስ እየመከርንና እየገሰጸነው አብረነው እንቆማለን። ይህንን ሁሉ ለማድረግ ግን በሕይወታችን እናድግ ዘንድ ያስፈልገናል። በሰው ሕይወት ውስጥ ክርስቶስ ያስቀመጠውን ጸጋ ማየት የእድገት ምልክት ነውና።

III. ጌታን ማዳመጥ፡- የእድገት ውጤት (11፡27-30)።

በኢየሩሳሌም በነበረችው የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሦስት ዓይነት ክርስቲያኖች ነበሩ። ጹጥሮስ ያደረገውን ነገር ወስደው ጭፍንነት በተሞላው ችኮላ ለመጨቃጨቅ ራሳቸውን አሳልፈው የሰጡትና በሕይወታቸው ያሳደጉት የመጀመሪያዎቹ ሲሆኑ፤ ሁለተኛዎቹ ደግሞ እንደ በርናባስ ዓይነቶቹ ከጭቅጭቅ ይልቅ ጸጋን ማየትን የመረጡት ታላቅ የእድገት ምልክት የሚታይባቸው አገልጋዮች ናቸው። አሁን ደግሞ በሦስተኛ ደረጃ የምንመለከተው የእድገታቸው ውጤት ጎልቶ

የሚታየውንና የጌታን ድምጽ በማዳመጥ የበለጸጉትን እንደነ አጋቦስ ያሉትን አገልጋዮች ነው። አጋቦስ ጭቅጭቅንና የተለያዩ የሥጋ ሥራዎችን ወደ ኋላ ጥሎ የጌታን ድምጽ ለማዳመጥ ራሱን የሰጠ አገልጋይ ምሳሌ ነው። በአንድ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ይህንን ያህል የእድገት ልዩነት ያላቸው ሰዎች መገኘታቸው ያስገርማል። ግማሾቹ በጭቅጭቅ ጊዜአቸውን ሲያባክኑ ሌሎች ግን የጌታን ድምጽ ለማዳመጥና እርሱ የሚለውን ለመታዘዝ ልቦናቸውን ሲከፍቱ ይታያሉ።

አንድ አገልጋይ ከጌታ የማዳመጥ ሕይወት በሚርቀው ጊዜ ነው ነገሮችን በራሱ ማስተዋል እያብላላ ጨቅጫቃና ተከራካሪ የሚሆነው። ይህ ዓይነቱ አገልጋይ የመንፈስ ቅዱስን ምስክርነትና ድምጽ ሳይጠይቅ በራሱ ግምትና በብዙሃኑ አላብ ብቻ የሚመራ አገልጋይ ነው። ስለዚህም ተከራክሮና ተጨቃጭቆ ከማሸነፍ በቀር ሌላ መንገድ ለእርሱ መሸነፍ እንጂ መፍትሄ አይደለም። በአንጻሩ፤ በሕይወቱ ያደገ አገልጋይ የጌታን ነገር የሚያስተውል አገልጋይ ነው። የረጋና የጽዋና ሕይወት ይታይበታል። ስለዚህም እንደ አጋቦስ ከጌታ እያደመጠ ለወገኖቹ የሚጠቅምን ቃል ሲያመጣ እንጂ ሲነታረክ አይታይም። ከሰው ጋር ከሚነጋገርበት ጊዜ ከጌታ ጋር የሚነጋገርበት ጊዜ ይበልጣል።

ለአገልግሎታችን እድገት ዋነኛ ጠንቅ ከሆነው ማለቂያ ከሌለው የጭቅጭቅ ሕይወት እንድንድን፤ የሚከተሉትን መመሪያዎች ብንከተላቸው ከዚህ በፊት ጌታ ካስተማረን እውነቶች ጋር ተጨምረው ይጠቅመናል ብዬ አምናለሁ።

1) በነገር ሁሉ አሸናፊና ተሰሚ ሆኖ የመውጣት መንፈስ እንዳያጠቃን ልባችንን እንጠብቅ። በአገልግሎት አካባቢ ሌሎችም ሆኑ እኛ ስለምናረጋቸው አንዳንድ እንቅስቃሴዎች ጥያቄዎች ቢነሱ መጀመሪያ መመለስ ያለብን ጥያቄ፡- «ይህ ነገር የጌታ ፈቃድ ነው ወይስ አይደለም?» የሚለውን መሆን አለበት። የጌታ ፈቃድ ሆኖ ከተገኘን እርሱ የፈቀደውን ይሥራ ብለን መንገዱን ከመልቀቅ በስተቀር እማራጭ የለንም። ነገሩ የጌታ ፈቃድ ላለመሆኑ በማያወላውል ሁኔታ ከተረጋገጠ ያንን ነገር የማስቆም ሥልጣን እንዳለን ለማሳየት በእልህ ሳይሆን በማስተዋልና በትህትና ሁኔታዎች የሚስተካከሉበትን መንገድ ብንፈጥር ታማኝነታችን የበዛ ይሆናል።

2) ጌታ እነርሱን ከመውደድ ያልከለከለውን የሰዎችን ሁኔታና ማንነት እየቆጠርን በእግዚአብሔር ቤት ሊኖራቸው የሚገባውን ሰፍራ ከመወሰን እንቆጠብ። የእግዚአብሔር ቤት ለደካሞች እንጂ ለበረቱት አይደለችም፤ ለቆሸሹት እንጂ ለነጹት አይደለችም፤ ለታመሙት እንጂ ለጤነኞች አይደለችም። በሰዎች ውስጥ ያለውን ጸጋ እንመልከት። በሌሎች ሕይወት ውስጥ ከሁሉ በፊት ክርስቶስን እንይ።

3) ሕይወት ለማይሆን ነገር ማለቂያ የሌለው ክርክር ውስጥ ከመግባት እንጠበቅ። ብዙ ጊዜ በክርክርና በጭቅጭቅ ዘመናችንን የምናባክንባቸው ጉዳዮች ክርክሩን ብናሸንፍም ባናሸንፍም አለማደጋችንን ከማሳየት በቀር ምንም ለውጥ የማያመጡ ነገሮች ናቸው። ከልባችን ሆነን ብናስተውል፤ ለጭቅጭቅ ቀርቶ ለሕይወት ለሚውሉ ጉዳዮች እንኳ ለመሮጥ በቂ ጊዜ እንደሌለን እንገነዘባለን።

11

ማስተዋል ይኑርህ

ምዕራፍ 12፡ 1-25



ንጉሥ ሄሮድስን ሰይጣን በድንገት መጥቶ በቤተ ክርስቲያን ላይ ስደትን እንዲያስነሳ ከእንቅልፉ የቀሰቀሰው ይመስላል። ይህ በዚህ ምዕራፍ ውስጥ የተጠቀሰው ሄሮድስ ክርስቶስ በተወለደበት ዘመን ይገዛ የነበረው የታላቁ ሄሮድስ የልጅ ልጅ ነው። የአይሁድ በሄሮድስ ቤተ ሰብ ላይ ያላቸው ጥላቻ እጅግ የከፋ ቢሆንም ሄሮድስ በብልሃት የያዛቸው ይመስላል። ለለዚህም ያዕቆብን በሰይፍ ከገደለ በኋላ አይሁድን ደስ ያሰኘ ለለመሰለው ጴጥሮስን ደግሞ ያዘው። ሄሮድስ የቂጣ በዓል በሚከበርበት ወራት በጴጥሮስ ላይ ምንም ዓይነት የፍርድ እርምጃ ለመውሰድ አለመፈለጉ ምናልባት አይሁድ በበዓሉ ምክንያት የተጨናነቀ ፕሮግራም ስለሚኖራቸው እነርሱን ለማስደሰት ለሚያደርገው ነገር ምንም ዓይነት ምላሽ እንደማይሰጡት ገምቶ ይሆን?

በቤተ ክርስቲያን ግን ስለ ጴጥሮስ አብዝቶ ጸሎት ይደረግ ነበር። የጴጥሮስ ፍጻሜ በነገሥታት ንጉሥ በእግዚአብሔር እጅ እንጂ በሄሮድስ ወይም በአይሁድ እጅ አልነበረም። ሄሮድስ ጴጥሮስን ለፍርድ ሊያወጣበት ያሰበባት ያቺ ቀን ላትነጋ የጌታ መልአክ ጴጥሮስ ታስሮበት ወደ ነበረበት ወገኑ ተላከ። የጴጥሮስ በመከራ መካከል ሆኖ እንደዚያ በሰላም ማንቀላፋት ያስደንቃል። ከዚያ በላይ የሚያስደንቀው ግን መልአኩ ጴጥሮስን ከእንቅልፉ ቀስቅሶ ከእስር ቤት እየመራ እስከሚያወጣው ድረስ ነገሩ ለጴጥሮስ ግልጽ አለመሆኑ ነው። ይህ ሁሉ ሁኔታ ለጴጥሮስ ራሱ ወይም ሕልም ስለመሰለው ምናልባት ከእንቅልፍ ለመንቃት መከራ ሳያደርግ አይቀርም። ነገሩ ግን እውን ነበር። በእውነትም እግዚአብሔር ጴጥሮስን ከአሳዳጆቹ ታድጎታል።

ጴጥሮስ መጀመሪያ ከወገኑ ሲወጣ የሄደው ወገኖች ተሰብስበው ሲጸልዩበት ወደ ነበረበት ወደ ማርቆስ ቤት ነበር። በሩንም ባንኳኳ ጊዜ ሮዴ የተሰኘችው ገረድ በሩን ለመክፈት ቀረበች። ሮዴ ጴጥሮስ መሆኑን በማወቁ ምክንያት በደስታ መፈንደቁና በሩን ሳትከፍት

ዜናውን ለማብሰር ወደ ውስጥ መሮጧ ክርስቲያን ነበረች ለሚል ግምት ይጋብዛል። ጴጥሮስ ተፈታ ከሚሏቸው ይልቅ መልእክ ተገለጠ ቢሏቸው የሚቀልላቸው እነዚህ የጸሎት ሰዎች በመጠራጠር ደጁን ከፍተው ጴጥሮስ መሆኑን አረጋገጡ፤ እርሱም ወደ ውስጥ ገብቶ ጌታ ያደረገውን ድንቅ ከመሰከረላቸውና ለክርስቶስ ወንድም ለያዕቆብ እንዲሁም ለሌሎች ወንድሞች እንዲነግሩ ካዘዛቸው በኋላ ወጥቶ ሄደ።

በዚያች ሌሊት መገረም የሞላው በማርቆስ ቤት ብቻ አልነበረም። ጴጥሮስን ይጠብቁ በነበሩት ጭፍሮች ዘንድም ታላቅ መገረም የተሞላ ሁከት ነበር። የሁከቱ መንስኤ፦ «ጴጥሮስን ምን እግኝቶት ይሆን?» የሚል ነበር። ጴጥሮስን አስፈልጎ ያጣው ሄሮድስ ጠባቂዎችን ከመረመረ በኋላ የሞትን ፍርድ ፈረደባቸው።

ሄሮድስ ከጢሮስና ከሲዶና ሰዎች ጋር የተነካካበት ጉዳይ በግልጽ ባይታወቅም፤ ምናልባት ጢሮስና ሲዶና የሜዲትራኒያን ወደቦች ስለነበሩ በቂሣሪያና በእነዚህ ሁለት የወደብ ከተሞች መካከል ከንግድ ፋክክር የመነጨ ጠብ ተነስቶ ይሆናል ብሎ መገመቱ ከእውነት የራቀ አይሆንም። ያም ሆነ ይህ፡ በቢትወደዱ አስታራቂነት የጀመሩትን የእርቅ ድርድር ሳይጨርሱ ሄሮድስ በእግዚአብሔር መልእክ ተመትቶ ሞተ። የመቀለፉ መንስኤ ግልጽ ነው፡ ለእግዚአብሔር የሚገባውን ክብር ለራሱ ወስዷልና።

የእግዚአብሔር ቃል ግን እያደገ ሄደ። የሮም ነገሥታት እየመጡ ያልፉ ነበር፤ የፖለቲካውም ሁኔታ ይቀያየር ነበር፤ የጌታ ቃል ግን ጸንቶ ሁሉን ያሳልፍ ነበር። ይህንን የማይሞተውንና የማይሻረውን ሕይወት ቃል ይዘው ነበር በርናባስና ሳውል ከኢየሩሳሌም በመንፈስ ቅዱስ ተልከው የወጡት። ከብዙ ትግልና ከብዙ ፍሬ በኋላ ማርቆስን ይዘው ወደ መጡበት ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ።



ለተጠራበት ዘመንና ሕዝብ የደህንነትን ድምጽ ሲያስተጋባ የነበረው ነብዩ ኢሳይያስ (42፡19-20) ስለ እግዚአብሔር ሕዝብ

ማስተዋል ማጣት ሲናገር እንዲህ አለ፦ «ከባሪያዬ በቀር ዕውር ማን ነው? እንደምልከው መልእክተኛዬስ በቀር ደንቆሮ የሆነ ማን ነው? እንደ ፍጹሙ ወይስ እንደ እግዚአብሔር ባሪያ እውር የሆነ ማን ነው? ብዙ ነገርን ታያላችሁ ነገር ግን አትጠባበቁትም፤ ጀሮአችሁም

ተከፍተዋል፤ ነገር ግን አትሰሙም»። በዘመኑ ከስደት ወደ ስደት ሲንገላታ የነበረው የእግዚአብሔር ሕዝብ የማዳኑን ከንድ እንዳያስተውል መንፈሳዊ ድንዛዜ ወርዶበት ነበር።

በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ አስራ ሁለት ውስጥም የተለየ ያለማስተዋል ሁኔታ ይታያል። ምንም እንኳ እነ ጴጥሮስ የደረሰባቸው ስደት በኢሳይያስ ዘመን እንደነበረው የእግዚአብሔር ሕዝብ ከኃጢአታቸው የተነሳ ባይሆንም፤ ጌታ ለጸለዩት ጸሎት መልስን ይዞ ሲመጣ ያስተዋሉ አይመስልም። በሕይወታችን ያለማስተዋል ዘልቆ ሲገባ የመጀመሪያ ምልክቱ የጸለይነውን የጸሎት መልስ አለማየት ነው። መከራ በሚደርስብን ጊዜ እንጸልያለን። እርስ በርሳችን የጸሎትን ርዕስ እየተከፋፈልን በጸሎት እንተጋለን። እንዲያውም አንዳንድ ጊዜ እንደምንጸልይላቸው ለማያውቁ ወገኖችም ሳይቀር እንጸልይላቸዋለን። የእግዚአብሔርን ሕዝብ በስደት የሚያስጨንቁት አምባገነኖች ሲበዙ ጌታ ለሕዝቡ እንዲበቀል አብዝተን ወደ እርሱ እንጮሃለን። መጸለዩንስ ጸለይን፤ የጸሎት መልሳችንን ስንቶቻችን እያስተዋልን እንመላለሳለን? ማስተዋል ከጎደለው ሕይወት እንድንድን የሚከተሉትን ፍሬ አሳቦች እናጠናቸው።

I. ጌታን የነገ ብቻ አምላክ አናድርገው (12፡1-11)።

ጴጥሮስ ከሄሮድስ በተነሳው ቁጣ ምክንያት ወደ ወሃኒ ሲጣል በውስጡ ከነበረው ሰላም የተነሳ ከሁለት ወታደሮች መካከል ተኝቶ ነበር። ይህ የሚያሳየን ጴጥሮስ የነበረበትን ሁኔታ ለአምላኩ ከነገረ በኋላ ጌታ በአንድም ሆነ በሌላ መንገድ ሊያድነው እንደሚችል ተማምኖ ማረፉን ነው። እንደጠበቀውም እግዚአብሔር መልእኩን ልኮ ከነበረበት እስራት ሊፈታው ወደደ። ጴጥሮስ ግን ሁኔታውን አላስተዋለም ነበር። ጌታ በዚያን ወቅት እያደረገለት የነበረውን ተአምር ከማስተዋል ይልቅ ገና ወደፊት የሚፈጸም ራእይ አድርጎ ማመን ቀለለው። ነገሩ ቀላል ነበር። እግዚአብሔር የጴጥሮስን ሁኔታ ተመለከተ፤ የውስጡን ፎክት አደመጠ፤ መልስንም ላከለት። ጴጥሮስ ግን ጌታን የነገ ብቻ አምላክ አድርጎት ነበርና ነገሩን ራእይ ነው ብሎ ለመደምደም ሞከረ።

በሕይወታችን በዚህ ዓይነቱ አለማስተዋል የምናልፍባቸው ጊዜአቶች ጥቂቶች አይደሉም። ስብከታችን፣ ዝማሬዎችን፣ ጭውውታችንና የእቅዳችን አቅጣጫ፡ «እንድ ቀን ጌታ ይሠራል» በሚል የነገ ተስፋ ብቻ ተዋልቶ ዛሬ ጌታ እየሠራ ያለውን ድንቅና ተአምራት ሳናስተውል እንዳናልፈው ጥንቃቄ ያስፈልገናል። ጌታ፡ «በመካከላችሁ ድንቅን ነገር አደርጋለሁ» እያለ በወደፊት ተስፋ ብቻ ከዓመት ዓመት የሚያሸጋግረን ከሆነ እኛ አገልጋዮች የምስኪኖች ምስኪን ነን። ጌታ ኢየሱስ ዛሬም ይሠራል! ዛሬም እየፈወለ ነው። ዛሬም ነፍሳትን ከእጋንንት አስራት እየፈታ ነው። ዛሬም ነፍሳትን እየለወጠ ነው። «ኢየሱስ ክርስቶስ ትናንትና ዛሬ እስከ ለዘላለምም ያው ነው» (ዕብ. 13፥8)። የትናንት ብቻ አይደለም፤ የነገም ብቻ አይደለም፤ ኢየሱሳችን የዛሬም ነው!



ጌታን የነገ እምላክ አናድርገው ስንል አንዳንድ ጊዜ እንደምናደርገው ጌታ ይሠራል በሚል የወደፊት ውጥን ውስጥ ብቻ በድንዛዜ እንዳንኖር መጠንቀቅ እንደሚያስፈልገን መነጋገራችን ነው። ይህም ማለት ጌታ ስለነገ እየገለጸና እየተናገረ በተስፋ እንድንጠብቀው የሚፈልግበት ጊዜ በፍጹም የለም ማለታችን አይደለም። አንተ ግን ሚዛንህን ጠብቅ። ስለነገ ጌታ የገለጸልህን ተስፋ በትዕግስት ስትጠባበቅ ዛሬ እያደረገ ያለውን ታላቅ ሥራውን እንዳትዘነጋ ጥንቃቄ አይለይህ።

II. ሁሉን ነገር መንፈሳዊ አናድርገው (12፥12-17)።

ጴጥሮስን ጋርዶት ከነበረው ያላነሰ አለማስተዋል ለእርሱ ሲጸልዩ በነበሩት ወገኖች ላይም አንዣብቦ ነበር። ለጴጥሮስ የጸለዩት ጌታ ከሄሮድስ እጅ እንዲታደገው ለመሆኑ ጥርጥር የለውም። ይህም ትጋታቸው ትልቅ ምላሌ ይሆናል። ሆኖም ጌታ ጸሎታቸውን ሰምቶ መልሱን እቤታቸው ድረስ ሲያመጣው ማመን ያስቸገራቸው ለምን ይሆን? በእርግጥም አላስተዋሉም ነበር ከማለት በቀር ሌላ ትንታኔ ልንሰጠው የሚያስቸግር ሁኔታ ነው። የጸሎታቸው መልስ ከጠበቁት በላይ ፈጥኖ የመመለሱ ሁኔታ በእርግጥም ለማመን ሊያስቸግር ይችላል ይሆናል። የእነርሱ አለማስተዋል ሁኔታ ከጴጥሮስ ለየት ያለ

ይመስላል። የእነርሱ ያለማስተዋል መንስኤ፤ ነገርን ሁሉ «መንፈሳዊ» የማድረግ ሁኔታ ነበር። አሁንም ሁኔታው ቀላል ነበር። እግዚአብሔር ጴጥሮስ በመከራ ውስጥ እንዳለ ተመለከተ፤ የወገኖችንም እንባ ቆጠረ፤ መልሳቸውንም ይዘላቸው መጣ። እነርሱ ግን አላስተዋሉም ነበር። የጴጥሮስን መፈታት ከማመን ይልቅ የመላእክትን መገለጥ ማመን ቀለላቸው። ለዚህ ሁሉ የዳረጋቸው ነገሮችን ሁሉ «መንፈሳዊ» የማድረግ ዝንባሌ ነበር።

ከዚህም ዓይነት ሁኔታ የዚህ ዘመን አገልጋዮች ጥንቃቄ ይጠበቅብናል። ጌታን የተለያዩ ጥያቄዎችን ዘወትር እንጠይቀዋለን። ጌታም መልስን ይሰጠናል። ይህ ዓይነቱ ሕይወት የዘወትር ልምምዳችን ነው። ሊሆንም ይገባዋል። ነገር ግን ለሆነው ነገር ሁሉ ያልተሰጠውን መንፈሳዊ ምስጢር ልንሰጠው ስንጥር እንስታለን። ያለምናቸውን ሕልሞች በሙሉ መንፈሳዊ ትርጉም ለመስጠት «ጸጉር ስንጠቃ» ውስጥ ስንገባ፤ «በኢየሱስ ስም» ብለን መጽሐፍ ቅዱሳችንን ስንገልጥ ላገኘነው ጥቅስ ሁሉ በዚያን ወቅት ወደ እኛ እንደመጣ መንፈሳዊ መገለጥ አድርገን ለመውሰድ ስንል ብቻ ስንለጥጠው፤ ዓይናችንን ስንጨፍን ለታየን በአእምሮአችን ተስሎ ለቀረ ቅርጽ ሁሉ መንፈሳዊ ትርጉም ለናክልበት፤ ያን ጊዜ ወደ ማስተዋል ጎዳና ልባችንን የምንመልስበት ጊዜ መድረሱን እንዘንጋ። ከእግዚአብሔር የሚሰጠን ማንኛውም ነገር መንፈሳዊ ነው። እኛ ምንም ነገር ብናደርግ መንፈሳዊነቱን ልንቀንሰውም ሆነ ልንጨምረው አንችልምና በማስተዋል እንመላለስ።



አንዳንድ ጊዜ ሁሉን ነገር «መንፈሳዊ» ለማድረግ ስንሞክር የጌታን መሠረታዊ አሠራር እንስተዋለን። ሌላ ጊዜ ደግሞ መንፈሳዊ ምስጢራትን ጌታ ሊገልጥልንና ሊያለማምደን ሲፈልግ ከለመድነው ሕይወት የተለየ እዲስ ልምምድ ውስጥ ላለመግባት ከጌታ ጋር እንታገላለን። አንተ ግን ሚዛንህን ጠብቅ። ከጌታ የምትቀበለው ማናቸውም ልምምድ የአንተን እርዳታ የማይፈልግ ራሱን የቻለ መንፈሳዊ መሆኑን አትዘንጋ። ነገር ግን ይህን እውነት ካለልክ ወስደህ ከጊዜ ወደ ጊዜ ጌታ ወደ ሕይወትህ የሚያመጣቸውን ልዩ መንፈሳዊ ልምምዶች ከማስተዋል እንዳትደነዝዝ ልብህን ጠብቅ።

III. የጌታን የበቀል እጅ እናስተውል (12፥ 18-25)።

ጌታ ጴጥሮስን ከእስር ቤት በአስደናቂ ሁኔታ ነጻ በማውጣት ብቻ አስገራሚ ሥራውን አላቆመም ነበር። ቀደም ብለን እንደተመለከትነው ለእርሱ የሚጸልዩትም ጭምር ማመን እስኪያስቸግራቸው ድረስ ለጸሎታቸው መልስን በመስጠት አስገርጧቸው ነበር። በተጨማሪም፡ ለአገልጋዮቹ ማላወቅ የፈለገው ነገር ነበር። ይኸውም የክብሩ ተቀናቃኝ የነበረውን ሄሮድስን መቅጣት እንደሚችል ነው። እግዚአብሔር ትናንትና አገልጋዮቹን ሲያሳድዱበትና ሲጨፈጭብት የነበሩትን የመስቀሉን ጠላቶች ዝም አለ ማለት ዛሬም ዝም ብሎ ያልፋል ማለት አይደለም። ስለዚህም ሄሮድስን የትል መንጋ ሰደደበት፤ እስኪሞትም ድረስ በጥቡጠው ጨረሱት።

እግዚአብሔር የሚቃወሙትን እንደሚበቀል እናውቃለን። የጌታ ቃል እንደሚያስተምረን በሕዝቡ ላይ እንዳሻቸው በሚነሱት ተቃዋሚዎቹ ላይ ጌታ እንደሚፈርድባቸው እንገነዘባለን። አንዳንድ የእግዚአብሔርን ሰዎች በሰቆቃ ውስጥ ያሳለፉ የመስቀል ጠላቶች ኑሯቸውን በሰላም የቀጠሉ ቢመስለንም እንኳ፡ የጌታ ቁጣ ፈጥኖ የሚነድበት ጊዜ አንደሚመጣ እንዘንጋ። ይህንን እውነት መገንዘብ ከማጉረምረም ሕይወት ይጠብቀናል።

በዚህ በዘመናችን ክርስቲያኖችን መግቢያ ሲያላጡ የነበሩ ሁሉ ዛሬ የት እንዳሉ ግልጽ ነው። የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ግን እንዳበበች አለች። እግዚአብሔር ያዕቆብን «በምድረ በዳ በጥማት፤ የነፋስ ጩኸትም በሞላበት ውድማ አገኘው፤ ከበበው ተጠነቀቀለትም፤ እንደ ዓይን ብሌን ጠበቀው» (ዘዳግ. 32፥ 10)። ጌታ ለአገልጋዮቹም እንደዚሁ ይጠነቀቃል። እግዚአብሔር ሕዝቡን ሲነኩበት የዓይኑን ብሌን የነኩበትን ያህል ያንገበግበዋልና (ዘካ. 2፥ 8)። ትናንትና ከትናንት ወዲያ እግዚአብሔር በእርሱ ላይ የተነሱትን ዝም ብሎ አልፎአልና ዛሬም ዝም ብሎ ያልፋቸዋል ብሎ መደምደም ማስተዋል የጎደለው አመለካከት ነው።

 አንዳንድ ጊዜ ጌታ በእርሱና በሕዝቡ ላይ የሚነሱትን የመስቀል ጠላቶች አሁኑኑ ካልቀጣ በእርግጥም በመካከላችን እየሠራ መሆኑን እንጠራጠራለን። ሌላ ጊዜ ደግሞ በጌታ

ሥራ ላይ የሚነሱት ሁሉ እንዳሻቸው ሆነው እንዲያልፉ የጌታ የማይለወጥ ፈቃዱ እንደሆነ አድርገን እንቆጥራለን። አንተ ግን ሚዛንህን ጠብቅ። ማንን ዛሬ ማንን ደግሞ በመጨረሻው የፍርድ ቀን የመቅጣቱ ውሳኔ የጌታ መሆኑን አትዘንጋ።

ማስተዋል ከጎደለው ሕይወት እንድንድን መጸለይ ተገቢ ነው። መጸለይም ብቻ አይደለም ከዚያም አልፈን መውሰድ ያሉብንን ጥንቃቄዎች ለመውሰድ ዝግጁዎች መሆን ያሻናል። ይህንን ለማድረግ ማስተዋላችንን የሚሰርቁትን እንቅፋቶች ማወቅ መልካም ጅማራ ነውና የሚከተሉት አላቦች ይጠቅሙን ይሆናል።

1) ዘወትር የምንጸልያቸውን ጸሎቶች በማስተዋል እንጸልያቸው።

ይህንን ካላደረግን ጸሎት ልማድ ብቻ ይሆንና የትኛው እንደተመለሰና የትኛው እንዳልተመለሰ ባለማስተዋል በድንገገዝግዝ እንመላለላለን። ጌታ የመለሳቸውን ጸሎቶች ሳያስተውሉ ዘወትር ከለቅሶ ሕይወት አለመላቀቅ የዚህ ዓይነቱ ሕይወት ምልክቱ ይሆን?

2) እግዚአብሔርን በእኛ መንገድ ብቻ አንጠብቀው። አንዳንድ

ጊዜ ከሰማይ ብርሃን ተገልጦ እስኪጎበኘን ስንጠባበቅ ጌታ በጉያችን ያስቀመጠልንን በረከት እንስተዋለን። ከመጠን ያለፍን «መንፈሳዊ» ስንሆን ጌታ ሊሠራ የወደደውን መሠረታዊ የአሠራር ዘዴ ልንስተው እንችላለን።

3) ማንኛውንም የእግዚአብሔር ሥራ ከመናቅም ሆነ ከማጋነን

እንጠበቅ። አንዳንድ ጊዜ ጌታ ያልፈወሰውን ፈወሰ፤ ያልተናገረውን ተናገረ፤ ያልለወጠውን ለወጠ፤ ያልተገለጠውን ደግሞ ተገለጠ ብለን መመስከር ያለብን ይመስለናል። ሌላ ጊዜ ደግሞ ለጌታ ክብር ለመመስከር ከተደረጉልን ነገሮች «ጮማ» እንመርጥለታለን። እግዚአብሔር የተጋነነን ነገር አይባርክም። ጌታ ያደረገውንም ነገር መደባበቁ ለክብሩ አይውልም።

በእግዚአብሔር ዕረፍ

ምዕራፍ 13፡ 1-52



በርናባስና ላውል አገልግሎታቸውን ፈጽመው ከኢየሩሳሌም ከተመለሱ በኋላ ከነቢያትና ከመምህራን ጋር በጸምና በአምልኮ ሲተጉ ላሉ መንፈስ ቅዱስ ለሥራው እንደሚፈልጋቸው በተቀሩት አገልጋዮች ፊት አረጋገጠላቸው። ይህ መልእክት በምን ዓይነት መልኩ እንደተገለጠላቸው ሉቃስ በግልጽ ባይነግረንም፡ ለመንፈስ ቅዱስ በመታዘዝ እጆቻቸውን ጭነው በመጸለይ እንዳሰናበቷቸው ገልጿል። እነርሱም ተነስተው ወደ ሴሌውቅያ ተጓዙ። ይህ የአገልግልት ጉዞ የላውል (ጳውሎስ) የመጀመሪያው ሚሲዮናዊ ጉዞ ነው። ክርስቶስ ኢየሱስ ከማረጉ በፊት ባዘዘው መሠረት ወንጌል በኢየሩሳሌም፣ በይሁዳና ከዚያም አልፎ በሰማርያ ተሰበከ። አሁን ደግሞ እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ ለአሕዛብ የሚዳረስበት ወቅት መጣ።

በርናባስና ላውል ከሴሌውቅያ አልፈው ወደ ቆጵሮስ ሄዱ። በዚያም ስልማና በምትባል ደሴት ወንጌልን ሰበኩ። እንድም ስፍራ ላይቀራቸው ደሴቲቱን በወንጌል ሲያዳርፏት ማርቆስ እነርሱን ከማገልገል ወደ ኋላ አላለም ነበር። ሉቃስ ከሰጠን መግለጫ እንደምንረዳው፡ የስልማና ደሴት አገረ ገዢ የሆነው ሰርግዮስ ወንጌልን ለመስማት በተመኘ ጊዜ የተቃወመውን ጠንቋዩን ኤልማስን እግዚአብሔር በጳውሎስ ተጠቅሞ እንዳሳወረው፡ አገረ ገዢውም ከጌታ ትምህርት የተነሳ በጌታ እንዳመነ እንገንዘባለን። ከዚህ ጊዜ አንስቶ ሉቃስ ላውልን ጳውሎስ ብሎ መጥራት ይጀምራል።

የሚቀጥለው የበርናባስና የጳውሎስ ጉዞ ወደ አንጾኪያ ነበር። ማርቆስ ከእነ ጳውሎስ ተለይቶ ወደ ኢየሩሳሌም ለመመለሱ ምንም ዓይነት ማብራሪያ ያልተሰጠ ቢሆንም፡ ጳውሎስ በነገሩ እንዳልተስማማ ግልጽ ነው (15፡35)። በሰንበትም ቀን ወደ ምኩራብ ገብተው በተቀመጡ ጊዜ ብዙም ሳይቆይ የአገልግሎት በር ሲከፈትላቸው ይታያል። ጳውሎስም በዚያ ስፍራ የሰበከው ስብከት ፍሬ ነገር፡

እስጢፋኖስ ከመገደሉ በፊት የተናገረውን የመከላከያ ምላሽ ይመስላል። በመጀመሪያ ወደ ቀድሞ ታሪክ መለስ በማለት ከሐሪት ዘጸአት ጀምሮ ዳዊት እስከነገሰበት ዘመን ድረስ የሆነውን ካብራራ በኋላ እግዚአብሔር ከዳዊት ዘር በሆነው በኢየሱስ አማካኝነት መድኃኒትን ለእስራኤል እንዳመጣ ገለጸ። በሁለተኛ ደረጃ የዮሐንስን ለክርስቶስ መንገድ ጠራጊነት ከገለጸ በኋላ ጥርት ባለ ሁኔታ ወንጌልን ሰበከ። የሙሴ ሕግ ማንንም ያድን ዘንድ እንደማይቻለው፡ በክርስቶስ ማመን ግን ጽድቅን እንደሚያጎናጽፍ በድፍረት ሰበከ። በሦስተኛ ደረጃ ጳውሎስ ለሚዎቹን ከእርሱ ያደመጡትን ቸል እንዳይሉ ካስጠነቀቀ በኋላ ንግግሩን አጠናቀቀ።

ዘወትር ወንጌል ሲሰበክ እንደሚሆን ሁሉ ገሚሶቹ አመኑ ገሚሶቹ ግን አልተቀበሉትም። ነገሩ ግን በዚህ ብቻ አላቆመም። በሁለተኛው ሰንበት አይሁድ በቅንኦት እስኪቃጠሉ ድረስ አብዛኛዎቹ የከተማው ሕዝብ ወንጌልን ለመስማት ተሰበሰቡ። ጳውሎስም ሳይፈራ የክርስቶስን ወንጌል ቢቀበሉ እድሉ በፈታቸው እንዳለ፡ ባይቀበሉ ግን ወደ አሕዛብ ዘወር እንደሚሉ ካስገነዘባቸውና ብዙዎችን አሕዛብ ወደ እግዚአብሔር መንግስት ካፈለሰ በኋላ በተነሳባቸው ስደት ምክንያት የእግራቸውን ትቢያ አራግፈው ወደ ኢቆንዮን ተጓዙ።



በመዝሙረ ዳዊት ውስጥ፡ «ዕረፉ፡ እኔም አምላክ እንደ ሆንኩ እወቁ» (46፡10) የሚልን የምክር ቃል እናገኛለን።

በተለይም እኛ የጸጋው ዘመን አማኞች ሁሉን በመስቀሉ ሞት ባከናወነልን በጌታ በኢየሱስ ሙሉ በሙሉ መደገፍና ማረፍ አለብን። በሕይወታችንና በአገልግሎታችን የምናደርገውን ማንኛውንም እንቅስቃሴ በእግዚአብሔር ፍጹም ፈቃድ ውስጥ ተከልለን እንደማድረግ የሚመቸን የተሻለ ስፍራ እንደሌለ ለጥቂት ጊዜ እንኳ ከጌታ ጋር አብረን የተጓዘን ክርስቲያኖች እናውቀዋለን። ነገር ግን ይህን በጌታ የመደገፍን ሕይወት ቀስ በቀስ በምናጣበት ጊዜ የመቅብዝበዝ ሕይወት እየተተካ ይሄዳል። ልባችንም በጌታ ስላላረፈ በአገልግሎታችን የሚያልፈው ነገር ሁሉ ጥያቄን በእእምሮአችን ረጭቶ ያልፋል። የእግዚአብሔር አሠራሩ አልገባችሁ ይለናል።

አግዚአብሔር ለምን አልተናገረኝም? ጌታ ሐሰተኞችን ለምን ዝም ይላል? ጌታ ለምን አይጠቀምብኝም? ለምንስ በሮች ሁሉ ተዘጉ? የሚሉትና እነዚህን የመሳሰሉት ጥያቄዎች ካለማቋረጥ በሕይወታችን በሚመላለሱበት ጊዜ በጌታ ላይ የማረፋችን ልምምድ እየተናጋ መሄዱን እንዘንጋ። ጌታ ግን የሚያደርገውን የሚያውቅ አምላክ ነው። የእኛን በእርሱ ላይ ማረፍ ብቻ ይፈልጋል። እኛ፡- «ጌታ ሆይ አንተ ሁሉን በዓላማ የምታደርግ አምላክ ነህ» በማለት ሁሉንም ጥያቄአችንን ለእርሱ አስረክበን በምናርፍበት ጊዜ እኛ በፈለግነው ጊዜና ሁኔታ አይሁን እንጂ በጌታ ጊዜ ድንቅን ነገር ማየት እንጀምራለን።

በርናባስና ሳውል አገልግሎታቸውን ጨርሰው ወደ ኢየሩሳሌም ከተመለሱ በኋላ በሕይወታቸው የተከናወነውን ሁኔታ ብንከታተል በጌታ ላይ ስለማረፍ የማያዳግም ትምህርት ልናገኝ እንችላለንና በሦስት ነጥቦች ከፍለን እንመልከተው።

I. እኛን ለሥራው መለየት የጌታ ድርሻ ነው (13፡1-3)።

በአንጻዚያ በነበረችው ቤተ ክርስቲያን ውስጥ በመንበርከክና ጌታን በማምለክ የሚገኘውን ዕረፍት ያስተዋሉ አገልጋዮች ነበሩ። እነዚህ አገልጋዮች ሊያመልኩና ሊጠሙ ሳሉ መንፈስ ቅዱስ ለሥራው የሚፈልጋቸውን በርናባስና ሳውልን ለያቸው። እነርሱም ለመንፈስ ቅዱስ ምርጫ እሚን በማለት ለአግዚአብሔር ጸጋ አደራ ከሰጡባቸው በኋላ አሰናብቱባቸው።

ይህ የጠቀስነው ክፍል ትልቅ በጌታ ላይ የማረፍ ምሳሌ ነው። በሕይወታችን ያለውን የጌታን ፈቃድ ለመለየት በእርሱ ላይ በማረፍ መንበርከክ አማራጭ የሌለው መንገድ ነው። ጌታ እኛን ሊያሰማራ ከፈለገው የአገልግሎት መስክ ሊያስቀረን የሚችል ብቸኛ ኃይል የእኛ ሁኔታ ነው። አንዳንድ ጊዜ ይህንና ያንን ለማድረግ ስንሯሯጥ እኛ ለጌታ ለማድረግ የፈለግናቸውን ብዙ ነገሮች በማድረግ ብቻ እንባክናለን። ጌታን ግን ይህ አያስደስተውም። ለጌታ ብለን ያላዘዘንንና ያልጠራንን መቶ ነገሮች ከምናከናውን፤ እርሱ ያዘዘንን አንዲት ነገር ብናደርግ፤ ጌታንም እናስደስተዋለን ለአክሊልም የሚበቃ አገልግሎት አከናውንን እናልፋለን። ጌታን ሳያደምጡና በረጋ መንፈስ

የመንፈስ ቅዱስን አሳብ ሳይረዱ ለአገልግሎት መሮጥ መቅበዝበዝን ያስከትላል። ሙሉ በሙሉ በጌታ በመደገፍና በማረፍ ውጤታማ አገልግሎት ማገልገል ይቻላል።

II. ጠላታችንን መቅጣት የጌታ ድርሻ ነው (13፡4-12)።

በርናባስና ሳውል ለአገልግሎት ገና ከመውጣታቸው የወንጌል ጠላት የሆነው ዲያቢሎስ ሊቋቋማቸው ተገናኝቶው። ጠላታቸው ዲያቢሎስ እንጂ ጠንቋዩ ኤልማስ አልነበረም። ለዚህም ነው ሳውል በሥጋው ሊቋቋመው ያልሞከረው ። ከጠንቋዩ ጀርባ የመናፍስት ኃይል ነበረ፤ በሳውል ውስጥ ግን የነገሥታት ንጉሥ የሆነው ኢየሱስ ነበረ። ጌታ በበርናባስና በሳውል አገልግሎት ውስጥ የነበረውን ፈቃድ ለመፈጸም ይህ የሰይጣን ሥራ ከመንገድ መወገድ ነበረበት። ይህ በሥጋ የማይቻል ነገር ነው። በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ግን ተቻለ።

ወደ አገልግሎት በጌታ ተልከን በምንወጣበት ጊዜ ዘወትር የሰይጣንን ተቃውሞ እንደሚመጣ መጠበቅ አለብን። ከሚመጣውም ማንኛውም ዓይነት ተቃውሞ በድል ለመውጣት በሥጋችን ምንም ነገር ለማድረግ ስለማይቻለን አሁንም ሙሉ በሙሉ በጌታ መደገፍ ያስፈልገናል። ከእኛ የሚጠበቀው በመንፈስ የተሞላ ሕይወት ብቻ ነው። መንፈስ ቅዱስ ማንኛውንም የሰይጣን እንቅስቃሴ የመለየትና ከመንገድ የማስወገድ ኃይልና ስልጣን አለው።

III. ለአገልግሎታችን በርን መክፈት የጌታ ድርሻ ነው (13፡13-52)።

ጳውሎስና በርናባስ በጌታ የማረፍን ምስጢር በሙላት እየተረዱና እየተለማመዱ በመሄድ ላይ ሳሉ፤ አዲስ ልምምድ በጎዳናቸው ላይ አጋጠማቸው። ጥሪያቸውንስ አወቁ፤ በመንገዳቸውም የሚያጋጥማቸውን የሰይጣን እንቅፋት ሊያስወግድ የሚችለው የመንፈስ ቅዱስ ኃይል መሆኑንም ተገነዘቡ። አሁን ደግሞ ጌታ የሰጣቸውን የአገልግሎት ጥሪ በሙላት ሊጠቀሙበት ወደሚችሉበት ወደ ምክራብ ደርሰዋል። ወንጌልን ለመስበክ ግን ምንም ዓይነት በር አይታይም (ቁ.

13-14)። የነበራቸው ምርጫ ጌታ ከፈቀደ በርን ሊከፍትላቸው እንደሚችል በማመን ቁጭ ማለት ነበር። ይህንንም በማድረጋቸው ጌታ በርን ከፈተላቸው።

ይህ ታሪክ እንደ አገልጋዮች የማያዳግም ትምህርት አግኝተን ልባችንን ማሳረፍ እንደሚገባን ያሳያል። ጌታ ጥሪውን ግልጽ አድርጎልን፤ በጠላታችንም ላይ ድልን በድል እያገናጸፈን ሳለ በውስጣችን የሚነድደውን የአገልግሎት እሳት ለማውጣትና ለመጠቀም በሮች ሁሉ የተዘጉብን ሲመስለን ማጉረምረምና ተስፋ መቁረጥ ውስጥ እንዳንገባ ልናስተውል ይገባናል። በመጀመሪያ ማድረግ የሚገባን፤ በእግዚአብሔር በመተማመንና በማረፍ ቁጭ ማለት ነው። ይህንን እውነት አለማስተዋል ለብዙ ሰህተት ያጋልጠናል። በብዙዎቻችን ከተለመዱት ሰህተቶች አንዱ ለአገልግሎታችን በር መዘጋት ምክንያት ነው ብለን የምናስበውን ሰው በክፉ ማንሳትና መጽሐፍ ቅዱሳዊ ያልሆነ ምሳሽን መስጠት ነው።

የጠራን እግዚአብሔር በርንም ለመክፈት አይሳነውም በማለት በምናርፍበት ጊዜ መልካምን እናደርጋለን። ጌታ በፊልድልፍያ ቤተ ክርስቲያን ደስ እንደተሰኘ በእኛም ደስ ይለዋል። ጊዜውን ጠብቆ ሊያስተምረን የሚወደውን ካስተማረን በኋላ እንዲህ ይለናል፡- «ሥራህን አውቃለሁ፤ እነሆ በአንተ ፊት የተከፈተ በር ሰጥቼአለሁ ማንምም ሊዘጋው አይችልም፤ ኃይልህ ምንም ትንሽ ቢሆን ቃሌን ጠብቀሃልና፤ ስሜንም አልካድክምና (ራእይ 3፥8)።

ሁሉንም ለጌታ ጥሎ ማረፍ ትልቅ የበረከት ምንጭ ነው። አገልጋይ ሙሉ በሙሉ በጌታ መደገፉን ትቶ በሥጋው መቅበዝበዝ በሚጀምርበት ጊዜ የሚከተሉት ድካሞች ያጠቁታል።

1) የማጉረምረም ሕይወት። ስለሆነውም ስላልሆነውም ዘወትር የሚያጉረመርም አገልጋይ በፍጹም በጌታ ላይ ማረፍን ያልተማረ አገልጋይ ነው። እንዲህ ዓይነቱ አገልጋይ በሆነ ባልሆነው ከሌሎች አገልጋዮች ጋር ሲጋጭ ይታያል። ዘወትር ያልተደረገን እንጂ የተደረገን ነገር አይቆጥርም። ስለተከፈተለት በር ጌታን ከማመስገን ይልቅ ስላልተከፈተው በር ማጉረምረም ይቀናዋል። በጌታ ልቡ ያረፈ

አገልጋይ በር አልተከፈተም ብሎ አይጣላም፤ በምትኩ እስኪከፈትለት ድረስ እያንኳኳ በምስጋና ይቆያል።

2) የሰይጣንንና የሥጋን ሥራ ለይቶ ማወቅ ይሳነዋል። አንድ አገልጋይ ሙሉ ለሙሉ በጌታው ልቡን ካላሳረፈ ነገሮችን የሚመዝነው በራሱ አስተሳሰብ ነው። የመንፈስ ቅዱስን አሳብ ከመጠየቁ በፊት የሁኔታዎችን መንስኤ በራሱ መንገድ ለመረዳት ይጥራል። ስለዚህም የሰይጣንና የሥጋ ሥራ ይማታበታል። አንዳንድ ጊዜ የሥጋ ሥራ ሁኔታዎችን እያተራመሰ ሳለ ሰይጣንን ሲገሰጽ ጊዜውን በከንቱ ያባክናል። ሌላ ጊዜ ደግሞ ሰይጣን በረቀቀ ዘዴው እየተተናኮለው ሳለ ነገሮችን ሁሉ ከሰው ጋር እያገናኘ በሥጋው ከሌሎች ጋር ሲጋጭ ይታያል። አንድ አገልጋይ ልቡ በጌታው ላይ ሲያርፍ ብቻ በረጋ መንፈስ ሆኖ ሁኔታዎችን ይመረምራል፤ እንዳመጣጣቸውም ይመልሳቸዋል።

3) የብልጠት ሕይወት ይታይበታል። ቀደም ሲል እንደተመለከትነው፤ አገልጋይ በመጀመሪያ ጥሪውን ለማወቅ፤ ከዚያም አልፎ በአገልግሎት ጎዳናው ላይ የሚገጥመውን የጠላት ኃይል ለመቋቋም፤ በተጨማሪም የአገልግሎት በር ፈጽሞ ዝግት ዝግትግት በሚልበት ጊዜ ሙሉ በሙሉ በጌታው በማረፍ የመንፈስ ቅዱስን ሥራ መጠበቅ አለበት። ይህ ዓይነቱ በእግዚአብሔር የማረፍ ሕይወት በሚጎድለው ጊዜ የብልጠት ሕይወት ሊያጠቃው ይጀምራል። የተመኘው የአገልግሎት መስክ ውስጥ ለመሰማራት ጌታን ከማማከር ይልቅ በራሱ ጥበብ ነገሮችን ያመቻቻል። የጥበብን ቋንቋ ተጠቅሞ ሰዎችን ያሳምናል። በፊቱ የሚቋቋመውን የጠላት ውጊያ በክርስቶስ ስም ከመቃወም ይልቅ ከዚያ ሁኔታ የሚወጣበትን መንገድ ሲያወጣና ሲያወርድ ይታያል። በጌታ ልቡ ያረፈ አገልጋይ እንዲህ አይደለም። የደረሰበት ደረጃና በሕይወቱ የሚያልፈው ነገር ሁሉ በጌታ ፍጹም ፈቃድ እንደሆነ ያውቃል ስለዚህም ሁኔታዎችንና ሰዎችን በብልጠቱ ለመቆጣጠር ከመጣር ይልቅ በመጀመሪያ በጌታ መመራትን ያስቀድማል።